

การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองพูนภูมิวิทยา

โดย
นางเพ็ญประภา อินทร์สุข

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา

โดย
นางเพ็ญประภา อินทร์สุข

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF SUPPLEMENTARY EXERCISES FOCUSING ON
UNDERSTANDING THE MEANING OF ENGLISH VOCABULARY IN DAILY LIFE BY
USING CONTEXT CLUES STRATEGIES FOR MATHAYOMSUKSA FOUR
STUDENTS OF THONGPHAPHUMWITTAYA SCHOOL

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2021

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน
โดย	โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา
สาขาวิชา	เพื่อสุขภาพ อินเทอร์เน็ต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บาร์มี เขียววิชัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บาร์มี เขียววิชัย)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์)

60254311 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทฉบับตีพิมพ์

คำสำคัญ : กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นาง เพ็ญประภา อินทร์สุข: การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บารมี เขียววิชัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรีก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี โดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 31 คน ทำการทดลองโดยการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คาบเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกและกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.36 / 77.30 2) ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจ ค่าระดับเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.19)

60254311 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : CONTEXT CLUE STRATEGIES, ENGLISH VOCABULARY

MRS. PENPRAPA INSOOK : THE DEVELOPMENT OF SUPPLEMENTARY EXERCISES FOCUSING ON UNDERSTANDING THE MEANING OF ENGLISH VOCABULARY IN DAILY LIFE BY USING CONTEXT CLUES STRATEGIES FOR MATHAYOMSUKSA FOUR STUDENTS OF THONGPHAPHUMWITTAYA SCHOOL THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR BARAMEE KHEOVICHAI, Ph.D.

The purposes of this research were: 1) to develop the supplementary exercises focusing on understanding the meaning of English vocabulary in daily life by using context clues strategies for Mathayomsuksa four students, 2) to compare students' ability to comprehend English vocabulary in daily life before and after learning the context clues strategies for guessing the meanings of words, and 3) to study students' satisfaction with the exercises.

The sample was 31 Mathayomsuksa four students of Thongphaphumwittaya School in the academic year 2020. They were selected using purposive sampling technique. The students studied the meaning of English vocabulary by using the supplementary exercises focusing on understanding the meaning of English vocabulary in daily life using context clues strategies. The duration of experimental research covered five-week periods, 2 class sessions each week.

The instruments used for collecting data consisted of: 1) five lesson plans based on the supplementary exercises focusing on understanding the meaning of English vocabulary in daily life by using context clues strategies, 2) an English achievement test to study English vocabulary by using context clues strategies before and after studying, and 3) a questionnaire on satisfaction with the supplementary exercises focusing on understanding the meaning of English vocabulary in daily life by using context clues strategies.

The results of this study were as follows:

1.) The efficiency of the supplementary exercises focusing on understanding the meaning of English vocabulary in daily life by using context clues strategies was 83.36 / 77.30.

2.) The student's ability to understand the meaning of English vocabulary by using the context clue strategies was significantly higher at 0.05 level.

3.) The students' satisfaction with the supplementary exercises was "the highest satisfied"

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บารมี เขียววิชัย ที่ได้กรุณา ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ตลอดจนเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขให้การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม โตรัตน์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการวิจัยในครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันตียะ อาจารย์ ดร.จิราภรณ์ กาแก้ว และอาจารย์ ดวงเดือน จังพานิชย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการปรับปรุงการค้นคว้าอิสระนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยุท สงพะโยม ผู้อำนวยการโรงเรียนทองผาภูมิวิทยา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา ปีการศึกษา 2563 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ของคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และเพื่อนๆ พี่ ๆ นักศึกษาปริญญาโทสาขาการสอนภาษาอังกฤษทุกท่านที่ให้คำแนะนำ ปรึกษา และเป็นกำลังใจในการทำการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดาผู้ให้กำเนิด และครอบครัว ที่คอยถามไถ่ความคืบหน้าอย่างสม่ำเสมอและเป็นกำลังใจสำคัญให้การดำเนินการวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์แห่งงานวิจัยนี้เพื่อบูชาบุพการี ผู้มีพระคุณ ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน

นาง เพ็ญประภา อินทร์สุข

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดการวิจัย	8
วัตถุประสงค์การวิจัย	11
คำถามการวิจัย	11
สมมติฐานการวิจัย	11
ขอบเขตของการวิจัย.....	12
ระยะเวลาในการทดลอง	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
1. ความหมายของคำศัพท์	15
1.1 ความสำคัญของการรู้ความหมายคำศัพท์.....	16
1.2 ประเภทของคำศัพท์	17
2. การสอนคำศัพท์.....	18
2.1 หลักการสอนคำศัพท์	20

2.2 การสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท.....	22
3. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR).....	35
4. การทดสอบคำศัพท์.....	38
4.1 การทดสอบความสามารถในการการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท.....	40
5. ความหมายของแบบฝึก.....	41
5.1 การสร้างแบบฝึก.....	41
5.2 หลักและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก.....	42
5.3 ประโยชน์ของแบบฝึก.....	43
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
6.1 งานวิจัยในประเทศ.....	45
6.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
ตัวแปรที่ศึกษา.....	53
รูปแบบการวิจัย.....	54
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ.....	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563.....	82

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้แบบฝึกเสริมการ เข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมาย จากบริบท	87
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึก เสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้องวิธีการเดา ความหมายจากบริบท	89
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	96
การดำเนินการทดลอง	97
สรุปผลการวิจัย	98
การอภิปรายผล	99
ปัญหาที่พบในการวิจัย	104
ข้อเสนอแนะ	105
รายการอ้างอิง	107
ภาคผนวก.....	111
ภาคผนวก ก แบบสำรวจเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์.....	112
ภาคผนวก ข รายการคำศัพท์ที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธี การเดาความหมายจากบริบท.....	121
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของแผนการจัดการ เรียนรู้.....	124
ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้.....	124
ภาคผนวก ง คำดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้	130
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการ ใช้องวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest – Posttest)	137

ภาคผนวก ฉ ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมาย จากบริบท ก่อนและหลังเรียน (Pretest-Posttest)	157
ภาคผนวก ช ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของการสร้างแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมาย จากบริบท ก่อนและหลังเรียน.....	160
ภาคผนวก ซ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดา ความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest- Posttest for context clues strategies).....	162
ภาคผนวก ฅ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	177
ภาคผนวก ฎ ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม ของคำถามและรูปแบบของภาษาในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบ ฝึกเสริม การเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ กลวิธีการเดา ความหมายจากบริบท.....	180
ภาคผนวก ฏ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	183
ภาคผนวก ฐ ตารางที่ 17 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึง พอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท	187
ภาคผนวก ฑ สิ่งพิมพ์ออก (Print out) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ T ด้านความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่าง	192

ภาคผนวก ๗ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์
ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท 194

ภาคผนวก ๘ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยและขออนุญาตทดลองเครื่องมือในการ
วิจัย 222

ประวัติผู้เขียน 227

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แนวเรื่องจากสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลาง สภายุโรป CEFR และหนังสือเรียน 56	
ตารางที่ 2 ประเภทตัวชี้แนะที่ปรากฏในเอกสารและงานวิจัยที่อ้างอิงถึงวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท	59
ตารางที่ 3 ตารางกำหนดเนื้อหาของแผนการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้วิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท	62
ตารางที่ 4 ผลคะแนนการทำแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้วิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 5 บทเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบหลังเรียนในการทดลองรายบุคคล ของนักเรียน จำนวน 1 คน	66
ตารางที่ 5 แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทในแบบฝึกทั้ง 5 แบบฝึก และแบบทดสอบหลังเรียน โดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 15 คน	67
ตารางที่ 6 ตารางการกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนการเดาคำศัพท์จากบริบท (Table of test specification)	77
ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) จากการทำแบบทดสอบรายบทในแต่ละแบบฝึก	83
ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้วิธีการเดาความหมายจากบริบท	84
ตารางที่ 9 คะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ โดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้วิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 31 คน	85
ตารางที่ 10 แสดงคะแนนความสามารถในการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธีการเดาความหมายจากบริบท และผลต่าง (ค่า D) ของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง	88

ตารางที่ 11 ตารางเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย X ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ t ด้านความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่าง	89
ตารางที่ 12 ค่าระดับเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท	90
ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้	131
ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest-Posttest)	158
ตารางที่ 15 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน	161
ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษาในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท	181
ตารางที่ 17 ค่าระดับเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท	188

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) และในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นอันมาก ทั้งนี้เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ตลอดจนความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อคมนาคม ทำให้ประเทศต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกันทั้งพหุภาคีกันมากขึ้น อาจกล่าวได้ว่าแทบทุกประเทศในโลกเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษาขั้นสูงทั้งในและนอกประเทศ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจความคิด ทัศนคติ วัฒนธรรมของชาติอื่นตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ และความเคลื่อนไหวของโลก ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2535)

ประเทศไทยได้เข้าสู่การพัฒนาการศึกษาภายใต้กรอบประเทศไทย 4.0 สู่ศตวรรษที่ 21 เริ่มด้วยการฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และอยู่ในช่วงของแผนการศึกษาชาติพ.ศ. 2560-2579 ซึ่งแผนการศึกษาชาติฉบับนี้เป็นการวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยทุกช่วงวัยให้เต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 โดยในเป้าหมายข้อที่ 3 ได้กล่าวถึงคุณภาพของการศึกษา ในส่วนของการเรียนภาษาอังกฤษให้มีการทดสอบระดับมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษโดยใช้มาตรฐาน CEFR (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ, 2560)

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา สิ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจบทอ่านได้ อาจมีสาเหตุมาจากการรู้คำศัพท์น้อย นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของคำศัพท์ไว้ดังนี้ Coady and Huckin (1999) ได้กล่าวว่า การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้สำเร็จ กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมี

ความสามารถด้านคำศัพท์ รู้ความหมายคำศัพท์ และความสามารถในการใช้คำศัพท์เป็นส่วนประกอบของข้อความเพื่อสื่อความหมายได้ การรู้คำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ที่ทราบมาใช้ในการสื่อสารได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ การเรียนรู้คำศัพท์ Schmitt (2000: 120) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนอาจทำได้หลายวิธี ไม่เพียงแต่รู้ความรู้คำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่ยังเรียนรู้ความรู้คำศัพท์แต่ละคำด้วย ในการเรียนรู้คำศัพท์นั้น Thornbury (2003) ได้กล่าวไว้ว่า หากปราศจากไวยากรณ์การสื่อสารเกิดขึ้นน้อยมาก ปราศจากคำศัพท์การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นเลย ซึ่งจะเห็นได้ว่าคำศัพท์มีความสำคัญต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ วนิดา พลอยสังวาลย์ (2556: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญในการเรียนภาษาและเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ดีที่สุดในการสื่อสาร และยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การเรียนทักษะอื่น ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ สลิตินา โพธิ์พยัคฆ์ (2556: 2) คำศัพท์มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและในฐานะภาษาต่างประเทศ และยังถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารและเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ ให้ประสบผลสำเร็จอีกด้วย

จากแนวคิดนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญ เป็นความรู้พื้นฐานที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ และยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการเรียนภาษาในทักษะอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์มาก จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาประสบความสำเร็จและสื่อสารได้

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการศึกษาหลายท่านได้เห็นถึงความสำคัญของคำศัพท์ มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนที่มีคลังคำศัพท์มากจะสามารถนำคำศัพท์มาใช้ได้ เนื่องจากการรู้คำศัพท์เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนการสอนภาษา อีกทั้งยังส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะที่ใช้ในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ อันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้เรียนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์น้อยจะส่งผลต่อการพัฒนาการอ่าน โดย Nation (2003: 1-2) ได้กล่าวว่า การไม่รู้คำศัพท์เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการอ่านไม่เข้าใจ ฟังไม่รู้เรื่อง ไปจนถึงพูดและเขียนไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายคำศัพท์ รวมถึงการตีความบทอ่านจากคำศัพท์ยาก โดย สมุทร เชนเชาวนิช (2545: 15) ได้กล่าวไว้อีกว่า อุปสรรคของการอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจคือ การไม่รู้ความหมายคำศัพท์ แม้จะใช้ทักษะหรือเทคนิคอื่นๆ ได้ดีเพียงใด แต่ถ้าไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ในข้อความที่กำลังอ่าน ก็จะไม่เข้าใจสิ่งนั้น สอดคล้องกับ Sasaon (2011), อ่างถึงใน ธัญญรัตน์ ปาณะกุล (2559: 39) ได้มีความเห็นว่าเกี่ยวกับความสำคัญของทักษะการอ่านและการเข้าใจบทอ่านไว้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญ เป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยไขสู่โลกแห่งความรู้ ผู้ที่อ่านมากย่อมเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตนเอง และวิธีการที่มักพบในตำราการสอนอ่าน

ภาษาอังกฤษ คือ วิธีการเดาความหมายคำศัพท์และข้อความจากบริบท ซึ่งสอดคล้องกับ ทนุ เตียวรัตนกุล (2552: 17) การรอบรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากจะเป็นตัวแปรที่ช่วยเสริมสร้างให้ ประสบความสำเร็จในการศึกษาและความก้าวหน้าในหน้าที่การงานอาชีพ แต่การจะรู้คำศัพท์ทั้งหมด เป็นเรื่องยาก หรือเป็นไปได้ไม่ได้เลยแต่ก็มีใช้ไร้หนทาง เพราะมีกลยุทธ์หรือแนวทางวิธีในการ ตีความหมายของคำศัพท์ยาก ๆ ได้ คือการวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม นอกจากนี้ Loyola Innaci and Praveen Sam (2017: 40) ได้แสดงความคิดเห็นว่า บริบทจะช่วย ให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความหลากหลายของความหมายใน คำศัพท์จะทำให้ความเข้าใจได้ดีกว่าหากมีการให้บริบทของคำ

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การรู้ความหมายคำศัพท์ เป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อทักษะการอ่าน โดยเฉพาะการเข้าใจในบทอ่าน การตีความ รวมถึงการสรุป ความจากบทอ่าน ซึ่งการที่จะให้ผู้อ่านเข้าใจคำศัพท์ยากในบทอ่าน ผู้อ่านต้องอาศัยบริบทจาก ข้อความที่แวดล้อมทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและตีความจากบทอ่านและเนื่องจากคำศัพท์มีอยู่มาก จึงทำให้การเรียนการสอนคำศัพท์ต้องเป็นไปอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบ ความหมายของคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพและเป็นวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่เหมาะสม ที่สุด คือ การเรียนรู้คำศัพท์ผ่านกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดย Fredrickson (1994: 1-5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์เป็นหัวใจของการสอนภาษาต่างประเทศ และวิธีที่ดีที่สุดในการสอนคำศัพท์คือ การสอนโดยใช้วิธีฝึกการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำหนึ่ง ๆ อาจมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของ รูปประโยคที่คำศัพท์นั้นปรากฏอยู่ และบริบทเป็นสิ่งที่ช่วยชี้แนะความหมายของคำที่ยังไม่ทราบซึ่งมา จากการสังเกตคำหรือประโยคที่อยู่ใกล้กับคำที่ไม่ทราบ เช่นเดียวกับที่ Nation (1980: 18-23) ให้ เหตุผลว่าความหมายของคำศัพท์จะขึ้นอยู่กับคำอื่น ๆ ที่อยู่ข้างเคียง ดังนั้น คำศัพท์จึงควรสอนใน บริบทเพราะคำศัพท์มีจำนวนมาก และเวลาเรียนในชั้นเรียนมีจำกัดซึ่งนักเรียนต้องทำสิ่งอื่นนอกเหนือ การเรียนคำศัพท์อีกด้วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ได้เร็วขึ้นบริบทจึงควรมี ความหลากหลาย (Anderson and Ortony, 1975) สอดคล้องกับ Shefelbine (1990) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเรียนการเดาความหมายคำศัพท์โดยในการศึกษาของเขาได้กล่าวถึงโอกาสของ การเรียนรู้คำศัพท์จากบริบทจะมีมากกว่าการเรียนในรูปแบบอื่น โดยจะต้องมีความสัมพันธ์กับปัจจัย อื่น ๆ ด้วย คือ ประการที่หนึ่ง คือ การเรียนรู้คำศัพท์โดยบังเอิญเป็นวิธีการหนึ่ง que ผู้เรียนสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยการอ่าน ไม่ใช่แค่เป็นการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติมขึ้นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการได้เรียนรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ รูปแบบของบทอ่าน พัฒนาทักษะการอ่าน เรียนรู้ข้อมูลใหม่ ๆ และ เป็นการเรียนทักษะการอ่านได้อย่างสนุกสนาน ประการที่สอง คือ การเรียนรู้จากสิ่งเล็ก ๆ จะ เป็น การเรียนรู้ที่ยิ่งใหญ่ได้หากผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการอ่านอย่างมีคุณภาพ ถ้าผู้เรียนได้อ่านคำศัพท์เป็น

พันเป็นล้านคำ การเรียนรู้คำศัพท์จะเป็นไปได้อย่างแน่นอน ประการที่สาม คือ อัตราการเรียนรู้คำศัพท์สามารถเพิ่มขึ้นได้หากผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้คำศัพท์ นอกจากนี้ Finocchiaro (1974) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ไว้ว่า ครูควรสอนให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทและควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อการนำไปใช้ในสถานการณ์เพื่อการติดต่อสื่อสาร Lui and Nation (1985); Bensoussan and Laufer (1984); Luafer and Sim, 1985a) ได้กล่าวถึง ปริมาณของบริบทในการใช้ประกอบการบอกความหมายคำศัพท์ว่า จะต้องมามากพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้ ควรมีอย่างน้อย 95% โดยควรมีคำที่เป็นบริบทอย่างน้อย 20 คำขึ้นไป ต่อ การเดาความหมายของคำศัพท์ยาก 1 คำ หรือ ประมาณ 2 บรรทัด ซึ่งจะเห็นได้ว่า บริบทมีความสำคัญต่อการเดาความหมายคำศัพท์ สอดคล้องกับ Green (1989) อ้างถึงใน Loyola Innaci & Praveen Sam (2017: 40, 43) ได้กล่าวไว้ว่า 15 % ของข้อความที่มีบริบทจะถูกใช้โดยการเดาจากความรู้สึกซึ่งไม่ได้รวมถึงความหมายในพจนานุกรม และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์โดยใช้บริบทจะช่วยให้ผู้เรียนประหยัดเวลาในการทำความเข้าใจเนื้อหาและสามารถระบุความหมายของคำศัพท์ตามการใช้ของบริบทนั้น ๆ ซึ่งการเชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนจึงมีพัฒนาการทางภาษาด้วยการใช้ภาษาในชีวิตจริง (Harmer, 2003; Nunan, 1989) สอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของ Vygotsky ที่ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “วิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้และสอนภาษาคือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” (Chaiklin, 2003) ได้กล่าวถึงภาระงานด้านภาษานั้นอาจจะเชื่อมโยงถึงประเด็นต่างๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง (คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR, สถาบันภาษาอังกฤษ: 2558)

จากการกล่าวข้างต้นพบว่า การใช้การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนทราบความหมายของคำศัพท์ยากได้เร็ว ด้วยผ่านการตีความโดยอาศัยบริบทที่แวดล้อมคำศัพท์ยาก รวมถึงการสังเกตตัวชี้แนะในบริบท ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประหยัดเวลาในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถระบุความหมายของคำศัพท์ยากได้ซึ่งในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาให้มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่สอดคล้องกับระดับความสามารถที่ผู้เรียนพึงมี ตามกรอบสภายุโรป CEFR ได้กำหนดไว้ว่า ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ A2 ถึง B1 ตามมาตรฐาน CEFR โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะการอ่าน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ไว้ว่า ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ A2 ถึง B1 ซึ่งในระดับความสามารถของผู้เรียนที่ระดับ A2 โดยเฉพาะในด้านการรู้คำศัพท์ ผู้เรียนต้องมีระดับความสามารถในการรู้คำศัพท์ ในเรื่องของขอบข่ายของคำศัพท์ (Range) โดยผู้เรียนต้องรู้คำศัพท์เพียงพอที่จะใช้ในสถานการณ์และ

เรื่องต่าง ๆ ที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน แต่อาจต้องค้นหาคำศัพท์ที่ต้องการใช้ ผู้เรียนในระดับ B1 ต้องรู้คำศัพท์เพียงพอในการพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก ความสนใจ การทำงาน การเดินทาง ข่าวสาร และเหตุการณ์ปัจจุบัน จากความสามารถข้างต้นนั้น นำไปสู่การนำคำศัพท์มาใช้ ซึ่งผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาจะต้องสามารถใช้คำที่ง่ายขึ้น เมื่อไม่สามารถนึกถึงคำที่ต้องการใช้ได้ หรือผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับสูงขึ้นจะต้องสามารถเลือกใช้คำศัพท์อื่นที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน เมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ได้ รวมทั้งขอให้ผู้สนทนาช่วยแก้ไขในสิ่งที่พูดไม่ถูก จนไปถึงขั้นสามารถเลือกใช้คำศัพท์หรือประโยคมาบรรยายสิ่งที่ไม่สามารถคิดเฉพาะคำศัพท์เจาะจงได้ โดยสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ด้วยคำอื่นๆ เมื่อไม่สามารถใช้คำในความหมายนั้นได้ เช่น a big car for transport things = truck (คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR, สถาบันภาษาอังกฤษ: 2558)

จากคำกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า คำศัพท์ที่ผู้เรียนควรทราบในระดับความสามารถของผู้เรียนตามกรอบ CEFR ระดับ A2 – B1 เป็นเรื่องของคำศัพท์ โดยแบ่งคำศัพท์ออกเป็นหัวข้อที่พบในชีวิตประจำวัน และจากการศึกษาตำราเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยพบว่า ในการทำแบบทดสอบคำศัพท์ การวัดความสามารถในการใช้คำศัพท์ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา มักใช้ควบคู่กับการวัดความเข้าใจในบทความ โดยแบบฝึกการอ่านจะมีการวัดความเข้าใจคำศัพท์ในบทความ ซึ่งกรอบความสามารถของผู้เรียนในทักษะการอ่าน ที่ผู้เรียนต้องอาศัยการรู้ความหมายคำศัพท์ ต้องมีระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ในระดับ A2 ดังนี้ คือ ด้านที่ 1 การอ่านโดยรวม (Overall Reading) สามารถเข้าใจบทความสั้นๆ และง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่คุ้นเคย ด้านที่ 2 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น (Read for orientation) สามารถหาข้อมูลที่สำคัญในโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว หน้าเว็บ (Web page) แคลตตาล็อก ตารางเวลา ฯลฯ ด้านที่ 3 การอ่านข้อมูลและข้อโต้แย้ง (Read info & argument) สามารถเข้าใจประเด็นหลัก และรายงานสั้นๆ ข่าวสั้นๆ ง่ายๆ ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ อยู่บ้าง เช่น ข่าวเกี่ยวกับกีฬา และบุคคลที่มีชื่อเสียง ด้านที่ 4 การอ่านคำสั่ง คำชี้แจง ขั้นตอน (Read instructions) สามารถเข้าใจคำแนะนำ และขั้นตอนการใช้ เช่น วิธีใช้โทรศัพท์ วิธีกดเงินจากตู้ ATM หรือวิธีซื้อเครื่องดื่มจากตู้อัตโนมัติ ด้านที่ 5 การอ่านวรรณกรรม (Read literature) สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญที่อ่านเกี่ยวกับเรื่องในชีวิตประจำวันที่ง่ายๆ และสั้นๆ ที่มีสื่อประกอบ และด้านที่ 6 การอ่านเอกสารโต้ตอบ (Read correspondence) สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆ ง่ายๆ จากเพื่อนๆ เช่น อีเมล การสนทนาทางเว็บ ไปสการ์ด จดหมายสั้นๆ

ความสามารถของผู้เรียนที่ระดับ B1 ในทักษะการอ่าน แบ่งเป็นด้านตามความสามารถในการอ่าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การอ่านโดยรวม (Overall reading) สามารถเข้าใจประเด็นหลัก ข้อเท็จจริงต่างๆ ในเรื่องความสนใจส่วนตัว หรือความสนใจในวิชาชีพได้อย่างดีพอที่จะพูดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้นได้ใน

ภายหลัง ด้านที่ 2 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น (Read for orientation) สามารถสืบค้น และเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผ่นพับ ใบปลิว และข้อความสั้นๆ อื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจ ด้านที่ 3 การอ่านข้อมูลและข้อโต้แย้ง (Read info & argument) สามารถเข้าใจประเด็นหลักในบทความสั้นๆ จากหนังสือพิมพ์ และนิตยสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันและหัวข้อที่คุ้นเคย ด้านที่ 4 การอ่านคำสั่ง คำชี้แจงขั้นตอน (Read instruction) สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนง่ายๆ เช่น ขั้นตอนในการเล่น เกม การใช้อุปกรณ์ชนิดต่างๆ ที่คุ้นเคย หรือการทำอาหาร ด้านที่ 5 การอ่านวรรณกรรม (Read literature) สามารถเข้าใจนวนิยายที่ใช้ภาษาง่ายๆ และสามารถติดตามเรื่องสั้นในการดำเนินเรื่องที่ มีโครงสร้างชัดเจน และมีการใช้พจนานุกรมบ่อยๆ และด้านที่ 6 การอ่านเอกสารโต้ตอบ (Read correspondence) สามารถเข้าใจจดหมายส่วนตัวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ความรู้สึก และความ ต้องการ แล้วสามารถเขียนโต้ตอบได้ (คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบ มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR, สถาบันภาษาอังกฤษ: 2558)

จากการศึกษาการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามกรอบ CEFR ในแต่ละระดับความสามารถ พบว่าการแบ่งภาพรวมของคำศัพท์ออกเป็นหัวข้อตามความยากง่ายของแต่ละระดับความสามารถ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ประเภทของหัวข้อคำศัพท์จากหนังสือแบบเรียน เพื่อเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และนำมาใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น และจะเห็นได้ว่าผู้เรียนต้องมีพื้นฐานความรู้คำศัพท์ในชีวิตประจำวันที่เป็น พื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทอ่านมากยิ่งขึ้น จากมาตรฐานดังกล่าวข้างต้นพบว่ ในการจัดการเรียนการสอนในทักษะการอ่าน ผู้เรียนส่วนใหญ่ ไม่สามารถอ่านเพื่อจับประเด็น หรือ บอกรายละเอียด สรุปความเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถทำความเข้าใจใน เนื้อเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถบอกความหมายคำศัพท์ยากในบทอ่านได้ และขาดกลยุทธ์ใน การเดาความหมายคำศัพท์ยากจากบทอ่าน (Guessing the meaning of the vocabulary by using context clues strategies) นักวิจัยหลายท่าน Ahmad Mazli Muhammad & Aini Akmar Mohd Kasim (2018); D. Loyola Innaci¹; D. Praveen Sam (2017) ; Siti Nurshafezan Ahmad¹; İlhan İltter (2019) เห็นพ้องกันว่า การสอนคำศัพท์โดยการเดาความหมายจากตัวชี้แนะ บริบท ว่าเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์จากบทอ่านได้อย่างรวดเร็ว ประหยัดเวลา เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากยิ่งขึ้นด้วยตนเอง โดยไม่ต้องใช้พจนานุกรม ในการแปลความหมายคำศัพท์ และมีการจำความหมายคำศัพท์ได้ยาวนาน บริบทช่วยชี้แนะ ความหมายของคำศัพท์ยาก วิธีการนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้นำไปใช้กับความรู้ในห้องเรียน

จากการศึกษางานวิจัยในด้านของการเรียนการสอนคำศัพท์ การเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้ กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นวิธีการที่นิยมใช้ในการทดลองทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเดาความหมายคำศัพท์ยากจากบริบท โดย Kolahi SH., Alikhademi Azam* and Kehtari M. (2013) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับผลของการใช้การเดาคำศัพท์จากบริบท กับนักศึกษาชาวอิหร่าน ผู้ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเป็นการทดลองโดยแบ่ง ผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า กลุ่มผู้เรียน ที่เรียนโดยการฝึกใช้การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทมีผลคะแนนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่ากลุ่ม ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม สอดคล้องกับ Nooshin Azin, Reza Biriya และ Narges Sardabi (2015) ได้ทำการศึกษาผลของการอนุมานความหมายของคำใหม่จากบริบทเกี่ยวกับความคงทนในการจำ คำศัพท์ของผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนได้รับการทดสอบความสามารถทางภาษาโดยได้แบ่งกลุ่มเป็นกลุ่ม ควบคุม และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ผลการทดลองแสดงว่ากลุ่มทดลองได้ผลดีกว่า สอดคล้อง กับ สลิตดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี โดยให้นักศึกษาทำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นจำนวน 8 บท เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ หลังจากสอนจนครบ 8 บทแล้วให้นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดา ความหมายจากบริบทหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 75.75/76.78 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูง ว่าเกณฑ์เกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และคะแนนการทำแบบทดสอบหลัง เรียน เท่ากับ 30.71 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ กัญญา คงหมวก (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทต่อ ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเข้าใจความหมาย คำศัพท์หลังจากการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.) นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย มีความคิดเห็นที่ดีมากต่อการใช้เทคนิคการเดา ความหมายคำศัพท์ต่อความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่ากลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นกลวิธีที่ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ยากจากบริบทได้ และเป็นกลวิธีที่นิยมใช้และมี ประสิทธิภาพเป็นอย่างดีในการช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายคำศัพท์จากการเดาความหมาย จากบริบทได้

จากผลคะแนนการทดสอบระดับชาติ รายวิชา ภาษาอังกฤษ ปี 2563 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ในปีการศึกษาปัจจุบันมีผลคะแนนในส่วนของการอ่านค่อนข้างต่ำ และมีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าผลคะแนนระดับชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอบถามนักเรียนในระดับชั้นนี้และพบว่า นักเรียนมีปัญหาในการใช้คำศัพท์ นักเรียนไม่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ยากได้ โดยเฉพาะในบทอ่านหรือบทความทางเทคนิคในการเดาความหมายคำศัพท์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ และยังส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการตีความจากเนื้อเรื่องที่อ่าน จากปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากผู้เรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ยากในบทอ่านโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านบทอ่านได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตีความจากบทอ่าน และส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จได้

จากปัญหาเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงสนใจและประสงค์ทำการศึกษาค้นคว้าพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี โดยได้ทำการสังเคราะห์ได้หัวข้อคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องทราบ ดังนี้ คือ การดำรงชีวิต (Living) สิ่งแวดล้อม (Environment) สุขภาพ (Health) เทคโนโลยีและสื่ออุปกรณ์ (Technology and gadget) และความบันเทิงและการโฆษณา (Entertainment and advertisement) และออกแบบเครื่องมือให้สอดคล้องกับหัวข้อคำศัพท์ แล้วนำเครื่องมือไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนคำศัพท์และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ที่เป็นประโยชน์ ผู้เรียนจะได้ฝึกทั้งการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์ และเป็นการประหยัดเวลาในการหาความหมายคำศัพท์ กลวิธีนี้จึงเหมาะสมกับนักเรียนทุกระดับชั้นและผู้สนใจในการพัฒนาเรียนรู้คำศัพท์จากบริบทและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้อีกด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ คือ แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท เพื่อเป็นการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

การเรียนรู้การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ผู้เรียนจะได้ฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ โดยเรียนรู้การเดาคำศัพท์อย่างเป็นขั้นตอน สืบเนื่องจากตัวชี้แนะบริบท ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้ โดยงานวิจัยนี้ แบ่งตัวชี้แนะบริบท

ออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวชี้แนะบริบทภายในคำ (Internal Clues) คือ การวิเคราะห์โครงสร้างคำ โดยวิเคราะห์จากคำศัพท์หลัก (Root) คำอุปสรรค (Prefix) และคำปัจจัย (Suffix) และตัวชี้แนะบริบทภายนอกคำ (External Clues) ได้แก่ ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ (Definition clue) ตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ (Restatement clue) ตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่างประกอบ (Example clue) ตัวชี้แนะบริบทที่มีความหมายเหมือนกัน ความหมายตรงกันข้าม (Comparison and contrast clue) โดยที่ผู้เรียน จะได้เรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Notice) ผู้เรียนศึกษา สังเกต และร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการนำเสนอ คำศัพท์ โดยวิเคราะห์จากบริบท ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษา (Study) ผู้เรียนศึกษาจากเนื้อหาโดยฝึกหัดบริบท และตัวชี้แนะในบริบท ในตัวอย่างประโยค ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ผู้เรียนฝึกทำการเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบท ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Use) ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด โดยอ่านประโยคหรือเนื้อเรื่อง แล้วระบุความหมายของคำศัพท์ยาก ขั้นที่ 5 ขั้นกิจกรรมนอกห้องเรียน (Extended activity) ผู้เรียน ค้นหาข้อความ บทอ่าน ที่ใช้ตัวชี้แนะบริบทตามบทเรียน โดยหาและระบุตัวชี้แนะบริบท ความหมายของคำศัพท์ยาก และนำมานำเสนอในห้องเรียน

การสร้างแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ โดยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ตัวแปรต้น

แบบฝึกเสริมแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 5 บทเรียน 10 คาบเรียน โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Notice) ผู้เรียนศึกษา สังเกต และร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการนำเสนอคำศัพท์ โดยวิเคราะห์จากบริบท ที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมายคำศัพท์ยากในบทเรียน โดยสังเกต คำศัพท์ บริบท และตัวชี้แนะบริบท ที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมายคำศัพท์ยาก โดยครูแนะนำการวิเคราะห์ส่วนที่เป็นคำศัพท์ที่มีบริบท และตัวชี้แนะในบริบทให้นักเรียนอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษา (Study) ผู้เรียนศึกษาจากเนื้อหาโดยฝึกหาบริบท และตัวชี้แนะในบริบท ในตัวอย่างประโยค ในชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ผู้เรียนฝึกทำการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยทำแบบฝึกหัดในแบบฝึกเสริมการเข้าใจภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทด้วยตนเอง โดยการระบุตัวชี้แนะบริบท และระบุบริบทที่สื่อถึงความหมายคำศัพท์ยากในแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Use) ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด โดยอ่านประโยคหรือเนื้อเรื่อง แล้วบอกความหมายของคำศัพท์ยากในแบบฝึกหัดขั้น Use

ขั้นที่ 5 ขั้นกิจกรรมนอกห้องเรียน (Extended activity) ผู้เรียนค้นหาข้อความ บทอ่าน ที่ใช้ตัวชี้แนะบริบทตามบทเรียน โดยหาและระบุตัวชี้แนะบริบท ความหมายของคำศัพท์ยาก และนำมานำเสนอในห้องเรียน

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา ที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

คำถามการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 หรือไม่

2. คะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหลังใช้เสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน หลังการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบทอยู่ในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ในการใช้

แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมาย จากบริบทหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี มีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบทในการเรียนรู้คำศัพท์อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ31102 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 110 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 โดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 31 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท ได้แก่

2.1 ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

ระยะเวลาในการทดลอง

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง และเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบเรียน โดยใช้เวลาย้ายคาบ ๆ ละ 25 นาที ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือพัฒนาความสามารถและหาความหมายคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR โดยใช้หัวข้อคำศัพท์ในระดับ A2-B1 และใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทประกอบด้วยตัวชี้แนะบริบท 5 ประเภท ประกอบด้วย

1. ตัวชี้แนะบริบทภายในคำ (Internal clue)
2. ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ (Definition clue)
3. ตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ (Restatement clue)
4. ตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่างประกอบ (Example clue)
5. ตัวชี้แนะการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง (Compare and contrast clue)

2. ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ หมายถึง คะแนนความสามารถในการเข้าใจ ดีความ ความหมายคำศัพท์และการนำไปใช้ โดยพิจารณาจากคะแนนในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท หมายถึง แบบทดสอบซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ได้มาจากการคัดเลือกคำศัพท์มาจากแบบสำรวจคำศัพท์ และหัวข้อคำศัพท์ 5 หัวข้อ ประกอบด้วย

1. การดำรงชีวิต (Living)
2. สิ่งแวดล้อม (Environment)
3. สุขภาพ (Health)
4. เทคโนโลยีและสื่ออุปกรณ์ (Technology and gadget)
5. ความบันเทิงและการโฆษณา (Entertainment and advertisement)

สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วัดความเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ31102 ที่มีต่อการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แนวทางในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทให้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป
2. ได้แนวทางในการจัดทำแบบฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
3. ได้แนวทางในการพัฒนาการสอนคำศัพท์เพื่อช่วยยกลผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาทักษะการอ่าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยแสดงเป็นลำดับได้ดังต่อไปนี้

1. คำศัพท์
 - 1.1 ความหมายของคำศัพท์
 - 1.2 ความสำคัญของการรู้ความหมายคำศัพท์
 - 1.3 ประเภทของคำศัพท์
 2. การสอนคำศัพท์
 - 2.1 หลักการสอนคำศัพท์
 - 2.2 การสอนคำศัพท์โดยการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
 - 2.2.1 ประเภทของตัวชี้แนะในบริบท
 3. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)
 4. การทดสอบคำศัพท์
 - 4.1 การทดสอบความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
 5. แบบฝึก
 - 5.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 5.2 การสร้างแบบฝึก
 - 5.3 หลักและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก
 - 5.4 ประโยชน์ของแบบฝึก
 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้

1. ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์ (Vocabulary) เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษา และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความรู้ไปสู่การนำไปใช้ทั้งในการสื่อความหมาย ความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ระหว่างบุคคล ความหมายทางสังคมและอาชีพนั้น ๆ โดยมีนักการสอนภาษาได้ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ไว้ดังนี้ (Richard, 1985: 307) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำทั้งหมด ซึ่งเป็นได้ทั้งคำโดด คำผสม (Hatch and Brown, 1995: 1) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่าเป็นคำหรือกลุ่มคำสำหรับภาษาใดภาษาหนึ่ง ที่ผู้พูดอาจจะใช้ในการสื่อความหมายในแต่ละภาษา Cambridge dictionary ได้ให้คำนิยามของคำศัพท์ (Vocabulary) ไว้ว่า คำศัพท์คือ คำทุกคำที่มีความหมาย Merriam-Webster dictionary ได้นิยามความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ คือ กลุ่มของคำที่ใช้ในภาษา กลุ่มบุคคลหรือการทำงานหรือในสาขาความรู้ นอกจากนี้ The American Heritage Dictionary ได้นิยามความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า เป็นการรวมของคำ โดยใช้ความเข้าใจ คำสั่งของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล นอกจากนี้ Lehr, Osborn, and Hiebert (2004) ได้ให้คำนิยามเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ว่า เป็นคำที่เราใช้ในการสื่อสารด้วยการพูด และคำศัพท์ที่สื่อผ่านตัวอักษร คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการรับรู้ความหมาย (Receptive Vocabulary) และคำศัพท์ที่เราใช้เพื่อสื่อสารผ่านการเขียนและการพูด (Productive Vocabulary)

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 195-204) กล่าวว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศ คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุด คำศัพท์เป็นกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งสำหรับภาษาใดภาษาหนึ่ง ที่อาจใช้สื่อความหมายในแต่ละภาษา เป็นไปได้ทั้งคำโดด คำผสม และสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาษา ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์ สิ่งของ อาการ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง และมีความหมายของคำศัพท์เป็น 4 นัย คือ

1. ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical meaning) ได้แก่ ความหมายตามพจนานุกรมสำหรับภาษาอังกฤษคำหนึ่งๆ มีความหมายหลายอย่าง เช่น He went to his house. The house of representatives is meeting today. House ในประโยคทั้งสองเป็นคำนามเหมือนกันแต่คำในสองประโยคแตกต่างกันออกไป คือ ประโยคที่หนึ่งแปลว่าบ้านที่อยู่อาศัย แต่ในประโยคที่สองหมายถึง สภา

2. ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological meaning) ได้แก่ ความหมายทางไวยากรณ์ คำศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตามลำพัง จะเดาความหมายได้ยาก เช่น เมื่อ s ไปต่อท้ายคำนาม เช่น hats pans จะแสดงความหมายเป็นพหูพจน์ของคำนามนั้น ๆ แต่ถ้า s ไปต่อท้าย walks ในประโยค she walks home. จะช่วยให้ความหมายไวยากรณ์ว่าเป็นการเติม s ที่คำกริยาซึ่งใช้กับประธานในประโยคซึ่งเป็นบุรุษที่ 3

3. ความหมายที่เกิดจากการเรียงคำ (Syntactical meaning) ได้แก่ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่การเรียงลำดับ เช่น a schoolboy แตกต่างจาก a boy school ซึ่ง a schoolboy หมายถึงเด็กนักเรียนแต่ a boy school นั้นหมายถึง โรงเรียนชายล้วน

4. ความหมายตามน้ำเสียง (Intonation meaning) ได้แก่ ความหมายของคำศัพท์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตามเสียงขึ้นลงที่ผู้พูดเปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียวหรือมากกว่า เช่น

Fire ! เป็นการบอกเล่าทำให้ผู้ฟังตกใจมากหรือน้อยแล้วแต่น้ำเสียงที่เปล่งออกมา

Fire ? เป็นคำถามเชิงไม่แน่ใจ

กล่าวโดยสรุป คำศัพท์ คือ คำ กลุ่มคำ วลี รวมถึงถ้อยคำในภาษาที่สามารถนำมาใช้เป็นตัวแทนในการสื่อความหมาย ความคิด ความเข้าใจ ระหว่างบุคคล หรือกลุ่มคนในสังคม ผ่านการสื่อสารด้วยการพูดสนทนาและการรับรู้ความหมายผ่านตัวอักษร

1.1 ความสำคัญของการรู้ความหมายคำศัพท์

คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารและการทำความเข้าใจในเนื้อหาในบทอ่าน การรู้คำศัพท์ที่ดีผู้เรียนจะต้องรู้ถึงการสะกดคำ การออกเสียง และความหมาย (Hart's 2002) หากผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเจอคำศัพท์มากจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น การที่ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนมากขึ้นจะช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะอื่น ๆ (Perfetti and Hart, 2001) นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการทางภาษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการรู้ความหมายคำศัพท์ไว้ดังนี้

Finocchiaro (1974: 73) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสาร ผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องคำศัพท์จะมีปัญหาเรื่องการสื่อสารด้วย โดยที่ Rivers & Nunan : 1991 กล่าวไว้ว่า การรู้คำศัพท์มากพอ เป็นสิ่งสำคัญที่จะประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาที่สองเพราะว่าความไม่รู้คำศัพท์จะทำให้ไม่สามารถใช้โครงสร้างและหน้าที่ทางภาษาเพื่อที่จะสื่อสารอย่างเข้าใจได้ เช่นเดียวกับ Schmitt (2000 : 55) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้คำศัพท์ว่า การรู้คำศัพท์ถือเป็นหัวใจสำคัญของความสามารถในการสื่อสารและการเรียนรู้ภาษาที่สอง

Laufer and Nation (1999); Maximo (2000); Read (2000); Gu (2003), Marion (2008); Nation (2011) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า การได้มาซึ่งคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาที่สอง และเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การพูดและเขียนสมบูรณ์

Nation (2011) กล่าวถึงการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) และการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) การเรียนรู้คำศัพท์มีความสำคัญในทุกๆ ทักษะทางภาษา (การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน)

Jack Richards (2015: 324) ความรู้ทางคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญสำหรับทักษะทางภาษา ผู้เรียนที่มีภาษาเป็นอย่างดี และมองหาวิธีที่จะขยายวงคำศัพท์ที่มี ใช้กลวิธีที่หลากหลายที่จะช่วยให้เข้าใจความหมายคำศัพท์ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน เช่นเดียวกับการช่วยให้พวกเขาจำคำศัพท์พวกนั้น ในขณะที่การอ่านเป็นแหล่งความรู้ของการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน

ไพโรจน์ ธรรมวิธี (2547: 14) คำศัพท์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษา หากพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์อยู่เสมอ ก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา

สลินดา โพร้พัยค์ม์ (2556: 16) คำศัพท์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษาซึ่งมีผลต่อการสื่อสารและการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในภาษาที่สอง ผู้เรียนที่มีความรู้คำศัพท์มาก และพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์อยู่เสมอ ก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

กล่าวโดยสรุป คำศัพท์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา การที่ผู้เรียนรู้คำศัพท์มากจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารและการพัฒนาทักษะต่างๆ ทักษะในการเรียนภาษาที่สอง นักเรียนที่มีการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์อยู่เสมอ จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา

1.2 ประเภทของคำศัพท์

จากการศึกษาประเภทของคำศัพท์ พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาหลายท่านมีความเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเภทของคำศัพท์ในแต่ละภาษา (บำรุง โตรัตน์, 2524: 76; Richards, 1976 : 69) จึงได้จำแนกออกเป็นสองประเภท ดังนี้

1. คำศัพท์ที่ใช้บ่อย (Active vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ ได้พบเห็นบ่อย ๆ ทั้งในการฟัง พูด อ่านและเขียน นอกจากครูจะสอนให้รู้จักความหมายแล้วจะต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้คำในประโยคได้ทั้งในการพูด (Speaking) และการเขียน (Writing) ซึ่งถือว่าเป็นทักษะสร้างความรู้ (Production)

2. คำศัพท์ที่ไม่ค่อยใช้บ่อย (Passive vocabulary) คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับชั้นนั้น ๆ ไม่ค่อยพบ หรือนาน ๆ จะปรากฏครั้งหนึ่งในการฟังและการอ่าน การสอน Passive vocabulary ครูสอนเพียงแต่ให้ความหมาย (Recognize) ที่ใช้ในประโยคก็เพียงพอ เน้นให้ผู้เรียนทั้งฟังและอ่านได้เข้าใจโดยไม่เน้นให้นักเรียนเอาคำศัพท์นั้นมาใช้ในการพูดและเขียน

Hatch & Brown (1995) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) คำศัพท์ที่ใช้รับสาร (Receptive vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการเรียนรู้เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้รับจากการฟังและการอ่าน ผู้เรียนสามารถจำได้เมื่อคำศัพท์นั้นอยู่ในบริบท แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้สอนสอนเพียงให้รู้แต่ความหมายเท่านั้น

2) คำศัพท์ที่ใช้เพื่อสื่อสาร (Productive vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสารเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนเข้าใจ ออกเสียงได้ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ในการพูดและ

การเขียน ผู้สอนจึงต้องฝึกผู้เรียนให้ใช้คำศัพท์นั้น ๆ ให้ถูกต้อง และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

Thornbury (2004: 4) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ตามความหมายของคำศัพท์เป็น 2 ประเภทคือ

1) คำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ (Grammatical words หรือ Function words) คือ คำที่ทำหน้าที่สำคัญด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยค ได้แก่ คำบุพบท คำสันธาน คำนำหน้านาม และ คำสรรพนาม

2) คำที่ให้เนื้อหา (Content Word) คือ คำที่สื่อข้อมูลมากมาย โดยทั่วไปคือ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์

กล่าวโดยสรุป การแบ่งประเภทของคำศัพท์ดังกล่าวข้างต้น ขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้คำศัพท์ ได้แก่ การใช้คำศัพท์เพื่อการสื่อสาร (Productive vocabulary) และคำศัพท์ที่ใช้รับสาร (Receptive vocabulary) และขึ้นอยู่กับความหมายของคำศัพท์ คำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ (Grammatical words หรือ Function words) และคำที่ให้เนื้อหา (Content Words)

2. การสอนคำศัพท์

การสอนคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำย่อมรู้ศัพท์น้อยกว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง นอกจากนี้ผู้ที่อ่านอย่างไม่มีประสิทธิภาพยังขาดแรงจูงใจที่จะอ่านและไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้อีกด้วย (McKeown 1985, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2541: 75) การเรียนรู้คำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ส่งผลไปพัฒนาการทักษะอื่น ๆ ในการเรียนภาษา ผู้สอนจึงควรวางวิธีสอนศัพท์ให้หลากหลายและมีประสิทธิภาพ เช่น Nelson-Herber (1986) อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541: 74-103) ได้แบ่งวิธีการสอนศัพท์ไว้ดังนี้

1. การให้คำจำกัดความ คือการบอกความหมายของคำศัพท์ที่ต้องการสอน
2. การเดาคำศัพท์ตามบริบทเพื่อให้ผู้อ่านได้นำวิธีการนี้ไปใช้กับบทอ่านอิสระได้
3. การใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงความหมายกับคำศัพท์ใหม่ ในกรณีที่บางครั้งผู้เรียนไม่สามารถหาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้เนื่องจากผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ในเรื่องหรือไม่สามารถหาความหมายได้จากพจนานุกรม เนื่องจากคำจำกัดความในพจนานุกรมประกอบด้วยคำศัพท์ยากจึงต้องใช้ความรู้เดิมเชื่อมโยงกับคำศัพท์ใหม่แล้วสรุปเป็นความหมายของคำศัพท์ใหม่

4. เสริมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มเติม โดยอาจนำคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันจัดเข้าเป็นหมวดหมู่เดียวกัน (Word sort)

5. การสอนคำศัพท์พิเศษ เช่น สอนคำศัพท์ที่สะกดต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน (homophones) หรือคำที่สะกดเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน (homograph) เป็นต้น

6. ทาที่มาหรือการกำเนิดของรากศัพท์ ถ้าผู้เรียนทราบที่มาหรือกำเนิดของคำศัพท์อาจทำให้การเรียนสนุกสนาน และทำให้จดจำความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ได้ดีขึ้น

7. สะสมคำศัพท์ด้วยตนเองตามความสนใจและประสบการณ์

Nation (2003: 385-389) ได้เสนอหลักการสอนคำศัพท์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา (Content and sequencing) โดยให้ใช้วิธีการเลือกคำศัพท์โดยดูจากความถี่ในการพบเห็นคำศัพท์ ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้กลวิธีเกี่ยวกับคำศัพท์อย่างเพียงพอ พร้อมเสนอโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีที่หลากหลาย

2. รูปแบบการนำเสนอ ครูผู้สอนต้องมั่นใจว่าคำศัพท์ที่นำมาใช้สอนนั้นอยู่บนพื้นฐานของ 4 มาตรฐานการเรียนรู้ ได้แก่ ด้านการหาความหมาย (Meaning focus-input) เช่น การเดาความหมาย คำศัพท์ ด้านการใช้ภาษา เช่น การใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ ด้านการนำไปใช้ (Meaning focus-output) เช่น สนับสนุนให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ไปใช้ ด้านการพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency development) เช่น การทบทวน การฝึกซ้ำ ๆ และควรเสนอโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มปริมาณคำศัพท์

Bishop, Kay Yopp and Helen Yopp (2009: 22) ได้ทำการสรุปหลักการที่ครูผู้สอนควรกระทำเพื่อให้การสอนคำศัพท์มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรให้ข้อมูลคำศัพท์ที่มากกว่าการนำเสนอความหมาย ควรนำเสนอความซับซ้อนของคำพร้อมกับบริบทที่มากพอต่อการเรียนรู้คำศัพท์นั้น ๆ

2. ครูผู้สอนควรให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำคำศัพท์ไปใช้ซ้ำ ๆ

3. ครูควรสนับสนุนให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของคำศัพท์

4. ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในภาระงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์อย่างหลากหลาย

Jack Richard (2015: 297-307) ได้กล่าวถึงเป้าหมายสำคัญของการสอนคำศัพท์ที่ไม่ใช่เพียงแค่การสอนคำศัพท์ แต่เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ตามความต้องการได้ โดยหน้าที่หลักของครูผู้สอนคือ ระบุคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องทราบและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์และการจำความหมายคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้พบเจอได้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีของตนเอง และเพื่อไปถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจว่าธรรมชาติของคำศัพท์และธรรมชาติของการเรียนรู้คำศัพท์รวมถึงวิธีการสอนที่หลากหลาย สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาที่ 2 ได้ ซึ่งการได้มาซึ่งคำศัพท์เป็นกระบวนการการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไปและมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น การได้มาซึ่งคำศัพท์อาจเกิดขึ้นโดย รู้จักการสะกดคำ การออกเสียง การรู้

ความหมายหลักของคำศัพท์นั้น คำศัพท์ที่เป็นวงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง คำที่เกี่ยวข้องเช่น คำที่มีความหมายตรงกันข้าม คำที่มีความหมายเหมือนกัน หน้าที่ทางไวยากรณ์ การสร้างคำ ความหมายอื่น ๆ ของคำศัพท์นั้น คำที่ใช้หน้าหน้าหรือต่อท้ายคำ รวมถึงกลุ่มคำที่มักใช้คู่กับคำศัพท์นั้น แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนก็ยังคงมีความแตกต่างกันในการได้มาซึ่งการรู้ความหมายของคำศัพท์นั้น ขึ้นอยู่กับการได้มาซึ่งคำศัพท์นั้นและภาษาที่ 1 ของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป ในการสอนคำศัพท์ ครูผู้สอนควรใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้คำศัพท์ และสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ควรเสนอโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มปริมาณคำศัพท์ และควรมีการทดสอบและประเมินผลความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนด้วย

2.1 หลักการสอนคำศัพท์

Nation (2013: 93) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มจำนวนคลังคำศัพท์ในการเรียนรู้ภาษาโดยที่ครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามในการสอนมากและใช้เวลาในห้องเรียนน้อยและได้ประโยชน์อย่างมาก วิธีการนี้เกี่ยวข้องไปถึงการเรียนรู้คำศัพท์โดยบังเอิญโดยเกิดจากการพบคำศัพท์ยากในบทอ่านหรือจากการฟังและการใช้คำในการพูดและการเขียน แม้ว่าประสิทธิภาพของการเรียนรู้คำศัพท์โดยบังเอิญจะไม่เทียบเท่ากับการเรียนรู้คำศัพท์โดยตรงได้ แต่ยังมีโอกาสมากกว่าในการเรียนรู้ที่อธิบายถึงการเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาที่ 1 เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ดวงเดือน แสงชัย (2531 : 8 อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558 : 198-199) ได้กล่าวถึงการสอนคำศัพท์ นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งและเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันอย่างเข้าใจ ไม่ว่าจะด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผู้ที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดีนั้นจะต้องรู้คำศัพท์ให้มากพอ จำให้แม่นยำ และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว

การสอนคำศัพท์ใหม่สำหรับผู้เริ่มเรียน Doff, 1991 : 36; ดวงเดือน แสงชัย : 2531, อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 199-200) ได้เสนอวิธีในการสอนคำศัพท์ โดยครูผู้สอนอาจสอนโดยวิธีดังต่อไปนี้

1. ให้ดูของจริงซึ่งครูสามารถนำมาในห้องเรียนได้สะดวก สำหรับการสอนคำศัพท์พื้นฐานใกล้ตัว
2. ให้ดูบัตรภาพและบัตรคำ
3. ครูวาดภาพบนกระดาน
4. ครูแสดงท่าใบ้ สำหรับการสอนความหมายของคำศัพท์ที่แสดงกริยาท่าทาง
5. ครูบอกลักษณะหรือบอกคำจำกัดความ
6. ครูสอนความหมายโดยใช้คำศัพท์ในบริบท เช่น

fall from the tree in autumn. (Leaves)

7. ครูสอนความหมายที่เป็นนามธรรมโดยสร้างบริบท หรือสถานการณ์ขึ้น เช่น

There was a house on fire and he saved the girls. Therefore he is ... (brave)

8. ครูพาไปนอกสถานที่เพื่อให้เข้าใจความหมายจากบริบทหรือสถานการณ์จริง

9. การใช้คำตรงกันข้าม เช่น An ugly girl isn't pretty.

10. การใช้คำเหมือน

11. การแปลความหมาย ครูสามารถใช้ภาษาท้องถิ่นของตนแปล แต่วิธีการนี้ไม่เป็นที่นิยม เพราะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้คำตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

12. การใช้แผนภูมิสิ่งของอยู่ไม่เกิน 10 ชนิด แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์นั้นทีละคำตามครู เมื่อผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง ครูจึงเขียนคำศัพท์กำกับสิ่งนั้น ๆ และให้ผู้เรียนสะกดคำตามลำดับ

13. เกมคำศัพท์ เช่น เกม Scrabble และ Crossword Puzzles

นอกจากนี้ จากการศึกษาวิธีการสอนศัพท์ของ ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 46-48) และ Nelson-Herbal (1986 : 626-633) สามารถสรุปวิธีการสอนคำศัพท์ได้ดังต่อไปนี้

1. สอนด้วยการให้ความหมายเหมือน (Synonyms) และความหมายตรงกันข้าม (Antonyms) เมื่อสอนคำศัพท์ใหม่ เช่น

Quick is the same as very fast. (Synonyms)

Weak is the opposite of strong. (Antonym)

2. สอนด้วยคำจำกัดความ

3. สอนด้วยการใช้สื่อประกอบ เช่น รูปภาพ การแสดงท่าทาง ใช้ของจริง ฯลฯ

4. สอนด้วยการพูดในรูปประโยค เช่น เมื่อต้องการจะสอนคำว่า " taste "

Henry likes ice cream. He says it tastes good.

Henry doesn't like durian. He says it tastes terrible.

5. สอนโดยให้หาที่มาหรือกำเนิดของคำศัพท์ ได้แก่ การวิเคราะห์คำศัพท์ รากศัพท์ (Root) อุปสรรค (Prefix) และปัจจัย (Suffix)

6. สอนโดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับความหมายของคำศัพท์ใหม่

7. สอนด้วยการแปล วิธีการนี้เป็นวิธีการที่ครูผู้สอนควรคำนึงถึงเป็นกรณีสุดท้าย ซึ่งควรใช้กับ Passive Vocabulary และไม่สามารถที่จะหาวิธีอื่นที่ดีกว่านี้ได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการสอนคำศัพท์ มีเทคนิคและวิธีการที่หลากหลาย ครูผู้สอนควรพิจารณาและหาวิธีการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 การสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

การสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถทำได้หลายวิธี การเรียนรู้จากบริบทเป็นการนำมาซึ่งความหมายจากการเรียนรู้คำศัพท์โดยบังเอิญจากการอ่านหรือการฟังไปยังการใช้ภาษาในขณะที่การเน้นไปที่การสนใจของผู้เรียนขึ้นอยู่กับข้อความของบทอ่าน การสอนผู้เรียนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นการนำกลวิธีมาใช้ในการเดาความหมายคำศัพท์ แม้ว่าบริบททุกอันจะไม่มีกรอนุมาณความหมายคำศัพท์ คำในบริบทของคำศัพท์ยากที่จำเป็นต้องรู้ ถ้าผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยมีวิธีการหลายอย่างซึ่งบริบทสามารถช่วยให้ระบุนความหมายได้ (Nation, 2013 : 318, 348) โดยในการสอนให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท มีผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้

Nunan (1991) กล่าวถึงการสอนคำศัพท์ไว้ว่า หนึ่งในวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีผลต่อบริบทที่ได้มีการนำมาใช้คือการเรียนรู้คำศัพท์จากบริบท กล่าวได้ว่า ภาษาถูกนำมาใช้ในการเรียนรู้บริบทซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการฝึกฝน ในขั้นตอนแรก อาจมีการถกเถียงกันในเรื่องของรายการคำศัพท์ที่ไม่มีบริบท นอกจากนี้ สิ่งที่ต้องเน้นในห้องเรียนคือการกระตุ้นให้ผู้เรียนในการพัฒนากลยุทธ์ในการอนุมาณความหมายคำศัพท์ใหม่ที่เกิดขึ้น ครูทำการสอนผู้เรียนโดยใช้ประเภทของตัวชี้แนะบริบททั้งจากการพูดและไม่ใช้การพูด เช่นรูปภาพ หรือ แผนภูมิในข้อความนั้น ๆ เพื่อพิจารณาความหมาย และการที่ให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกคำศัพท์ โดยให้ผู้เรียนได้ทำชุดแบบฝึกหัดทางภาษาที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทำงานโดยใช้ทักษะทางภาษาจำนวนมาก โดยในการประเมินติดตามผลผู้เรียนพบว่าแบบฝึกหัดมีประโยชน์ในการช่วยให้เห็นความสำคัญของการใช้บริบทเพื่อเข้าถึงความหมายของคำศัพท์ยาก

Kruse (1979: 209, อ้างถึงใน Nunan, 1991: 121) ได้แนะนำการสอนคำศัพท์โดยการเดาความหมายจากบริบทไว้ 5 ประการ

1. องค์ประกอบของคำ เช่น prefix suffix และ root ความสามารถในการตระหนักถึงองค์ประกอบของคำ และสิ่งอื่นๆ ที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มันเป็นการลดจำนวนของความสมบูรณ์ของคำใหม่ ที่เขาจะได้พบและเป็นการเพิ่มการควบคุมของการเรียนรู้คำศัพท์

2. รูปภาพ แผนภูมิ และตาราง ตัวชี้แนะเหล่านี้ มีความหลากหลายสำหรับเจ้าของภาษา ซึ่งต้องเกิดขึ้นกับผู้เรียนที่เรียนเป็นภาษาต่างประเทศ เขาอาจจะไม่เชื่อมโยงกับภาพประกอบกับหัวข้อ พวกเขาอาจไม่สามารถอ่านแผนภูมิ ตาราง ที่ให้มาเพราะเนื่องจากความยาก ผู้เรียนต้องถูกสอนให้สังเกตประเภทของตัวชี้แนะบริบท

3. ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ ผู้เรียนต้องถูกสอนให้สังเกตตัวชี้แนะบริบทต่าง ๆ ของคำจำกัดความ ตัวอย่างเช่น วงเล็บ หรือ เชิงอรรถ ซึ่งเป็นตัวชี้แนะบริบทที่หลากหลาย ผู้เรียนจะถูก

สอนให้สังเกตรูปร่างลักษณะรูปคำของตัวชี้แนะ คำที่มีความหมายเหมือนกันและคำที่มีความหมายต่างกัน มักจะมากับคำที่เป็นตัวชี้แนะ เช่น that is, is caused, คำอธิบายในวงเล็บ และอื่น ๆ

4. ตัวชี้แนะบริบทในการอนุมานจากการสนทนา ซึ่งจะไม่มีในประโยค

5. ตัวช่วยทั่วไป ซึ่งมักจะไม่ใช่ช่วยให้ผู้เรียนเดาความหมายคำศัพท์ได้ ซึ่งรวมถึงหน้าที่ของคำในคำถาม เช่น คำนาม คำคุณศัพท์ และประธานในประโยคซึ่งจะถูกนำมาถกเถียงถึงหน้าที่ทางไวยากรณ์

Jack Richard (2015 : 313) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ว่า กลวิธีการเรียนรู้จะปรากฏขึ้นในการเรียนรู้คำศัพท์เพราะว่า คำศัพท์คือสิ่งที่จะต้องง่ายต่อการมองเห็น ดังนั้นในทางทฤษฎี ผู้เรียนควรมีเทคนิคเฉพาะและกระบวนการที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ซึ่ง Nation (2001, อ้างถึงใน Jack Richard, 2015: 313) ได้กล่าวถึงกลวิธีที่ใช้ในการค้นพบความหมายของคำศัพท์ ดังนี้ 1. การวิเคราะห์โครงสร้างคำ คือ การใช้ความรู้เรื่องการเติมคำนำหน้า (Affixes) ในการระบุและอธิบายความหมาย 2. การใช้บริบท คือ การใช้ข้อมูลที่มีในบริบทโดยใช้คำที่ให้มาก่อนหน้าหรือคำหรือประโยคที่ตามหลัง 3. การเปรียบเทียบกับภาษาแม่ ความเป็นไปได้ของความหมายคำศัพท์ เปรียบเทียบกับคำในภาษาที่หนึ่ง 4. การหาแหล่งความรู้ เช่น การใช้พจนานุกรม อภิธานศัพท์ พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นทั้งภาษาเดียวและสองภาษาที่สะดวกและรวดเร็วต่อการเข้าถึงความหมายคำศัพท์

Tierney (2005 : 310-313) ได้กล่าวถึงการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยใช้วิธีการระบุความหมายใหม่จากบริบท (Contextual Redefinition) โดยเน้นการเดาความหมายและการตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ บริบทของคำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ และสามารถตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากโครงสร้างคำหรือความหมายของคำ โดยผู้สอนเป็นผู้จัดหาเงื่อนไข (Clues) คำศัพท์ในประโยคให้มีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนสามารถนำกลวิธีการเดาคำศัพท์ไปใช้ในบทอ่านของตนเองได้จริง การระบุความหมายใหม่จากบริบทได้จัดให้ผู้เรียนได้ทราบความหมายคำศัพท์คำใหม่ซึ่งเป็นประโยชน์ในการใช้ในบริบท และผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทในบทอ่านของตนเองได้ โดยวิธีการสอนนี้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับชั้น ที่ต้องการทราบความหมายคำศัพท์ยากที่มีการระบุในบริบทที่ผู้เรียนพบ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย โดยคำศัพท์ที่ใช้ในการเดาความหมายจากบริบทต้องไม่ได้มาจากการสุ่ม การเลือกคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยต้องมีความสัมพันธ์กับใจความสำคัญของบทอ่านหรือเป็นคำศัพท์ที่เป็นอุปสรรคในการอ่านให้กับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 ผู้สอนสร้างประโยคอย่างน้อย 1 ประโยคโดยให้ในประโยคมีตัวชี้แนะในบริบทอยู่ หากในบทอ่านที่มีตัวชี้แนะอยู่แล้วให้นำมาใช้ได้เลย หรือผู้สอนอาจสร้างประโยคพร้อมตัวชี้แนะบริบท

โดยคำนึงถึงความหลากหลาย (เช่น คำที่มีความหมายเหมือนกัน, การเปรียบเทียบ/ความแตกต่าง, คำจำกัดความ) เพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่หลากหลาย

ขั้นที่ 3 ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์โดยปราศจากบริบทพร้อมกับออกเสียงคำศัพท์นั้น ๆ เพื่อให้ นักเรียนทราบความหมาย และให้นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มได้โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันเดาความหมายคำศัพท์และให้เหตุผลของ การให้ความหมายของคำศัพท์นั้น ซึ่งผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเดาความหมายในเชิงขบขันได้

ขั้นที่ 4 ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์พร้อมด้วยบริบทโดยให้ผู้เรียนบอกความหมายของคำศัพท์จาก บริบทพร้อมทั้งบอกเหตุผลการให้ความหมายคำศัพท์นั้นได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องรู้ ประเภทตัวชี้แนะในบริบทและมีความรู้ความหมายคำศัพท์มากพอที่จะบอกความหมายคำศัพท์จาก บริบทได้ ผู้เรียนควรเริ่มฝึกการเดาความหมายคำศัพท์จากคำศัพท์ที่ง่ายเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดได้

ขั้นที่ 5 ผู้สอนให้ผู้เรียนตรวจสอบความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม ครูผู้สอนให้ผู้เรียนแสดง ความหมายของคำศัพท์ในห้องเรียน และร่วมกันอภิปรายถึงความแตกต่างของการเดาความหมาย คำศัพท์ที่มีบริบทและไม่มีบริบท

Clarke and Nation (2003: 212-215) ได้กล่าวถึงกลวิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท โดยเชื่อว่าผู้เรียนจะสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้โดยการฝึกฝน โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ระบุหน้าที่ของคำศัพท์

ขั้นที่ 2 ดูบริบทโดยวิเคราะห์คำศัพท์ที่อยู่ใกล้

ขั้นที่ 3 ดูความสัมพันธ์ของคำศัพท์โดยดูจากความสัมพันธ์ของคำหรือประโยคที่สำคัญต่อ การอ่าน

ขั้นที่ 4 เดาคำความหมายคำศัพท์

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบความหมาย

Watts and Truscott (1996: 18, อ้างถึงใน Blachowicz and Fisher, 2005: 19) ได้นำเสนอวิธีการสอนการเดาคำความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ระบุคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย

ขั้นที่ 2 ดูประโยคเพื่อหาบริบทที่เป็นไปได้

ขั้นที่ 3 ดูประโยคก่อนหน้าและประโยคหลังที่มีคำศัพท์ที่ไม่ทราบปรากฏ

ขั้นที่ 4 หากผู้เรียนสามารถเดาคำความหมายของคำศัพท์ได้แล้วให้นำความหมายนั้นมาแทนที่ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในประโยค

ขั้นที่ 5 หากผู้เรียนไม่สามารถหาบริบทได้ให้ผู้เรียนหาความหมายจากพจนานุกรม

กล่าวโดยสรุป จากขั้นตอนการสอนการเรียนรู้และเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์และสรุปขั้นตอนการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Notice) ผู้เรียนศึกษา สังเกต และร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการนำเสนอคำศัพท์ โดยวิเคราะห์จากบริบท ที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมายคำศัพท์ยากในบทเรียน โดยสังเกต คำศัพท์ บริบท และตัวชี้แนะบริบท ที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมายคำศัพท์ยาก โดยครูแนะนำการวิเคราะห์ส่วนที่เป็นคำศัพท์ที่มีบริบท และตัวชี้แนะในบริบทให้นักเรียนอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษา (Study) ผู้เรียนศึกษาจากเนื้อหาโดยฝึกหาบริบท และตัวชี้แนะในบริบท ในตัวอย่างประโยค ในชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ผู้เรียนฝึกทำการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยทำแบบฝึกหัดในแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทด้วยตนเอง โดยการระบุตัวชี้แนะบริบท และระบุบริบทที่สื่อถึงความหมายคำศัพท์ยากในแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Use) ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด โดยอ่านประโยคหรือเนื้อเรื่อง แล้วระบุความหมายของคำศัพท์ยากในแบบฝึกหัดขั้น Use

ขั้นที่ 5 ขั้นกิจกรรมนอกห้องเรียน (Extended activity) ผู้เรียนค้นหาข้อความ บทอ่าน ที่ใช้ตัวชี้แนะบริบทตามบทเรียน โดยระบุตัวชี้แนะบริบท ความหมายของคำศัพท์ยาก และนำมานำเสนอในห้องเรียน

2.2.1. ประเภทของตัวชี้แนะในบริบท

ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นวิธีที่ผู้เรียนมาสามารถนำไปใช้การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์และนำไปใช้ในการอ่านอย่างอิสระได้ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับตัวชี้แนะในบริบท (Context Clues) ประเภทต่าง ๆ โดย Sternberg; Powell, และ Kaye (1983, อ้างถึงใน วิชาฯ จิตวิวัฒน์, 2541: 76-77) ได้แบ่งประเภทของตัวชี้แนะในบริบทประเภทต่างๆ ไว้ดังนี้

- ตัวชี้แนะภายในคำ (Internal context clues)
- ตัวชี้แนะภายนอกคำ (External context clues)

1. ตัวชี้แนะภายในคำ (Internal Context Clues)

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและยกตัวอย่างตัวชี้แนะบริบทภายในคำไว้ อย่างหลากหลาย

Sternberg; Powell, และ Kaye (1983, อ้างถึงใน วิชาฯ จิตวิวัฒน์, 2541: 76-77) อธิบายว่า ตัวชี้แนะภายในคำ (Internal context clues) ได้แก่ องค์ประกอบต่าง ๆ ของหน่วยคำ

(Morphological Elements) กล่าวคือ คำอุปสรรค (Prefix) ปัจจัย (Suffix) และรากศัพท์ (Root) โดยผู้อ่านสามารถทำนายความหมายของคำศัพท์โดยการวิเคราะห์หน่วยคำ ซึ่งเป็นหน่วยคำที่เล็กที่สุด และมีความหมาย ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้อ่านรู้ความหมายของคำว่า “joy” และรู้ว่าปัจจัย -ous แปลว่า “full of ” จะสามารถสรุปได้คำว่า joyous แปลว่า full of joy หรือเต็มไปด้วยความสุข เช่นเดียวกับ Nation and Coady (1988) ได้กล่าวถึง การเดาความหมายคำศัพท์ว่า สิ่งแรกคือผู้เรียน จะต้องเดาความหมายคำศัพท์คือ การพิจารณาจากหน้าที่ของคำ จากนั้นจึงพิจารณาถึงคำที่ถูกนำมาใช้ทั้งในระดับวลีและระดับประโยค สิ่งนี้จะช่วยให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด และต้องพิจารณาอีก 2 สิ่ง คือ ผู้เรียนจะต้องสามารถระบุความหมายของคำ และตรวจสอบความถูกต้องของการเดาความหมาย ความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Jack Richard (2015: 303) ได้กล่าวถึงการศึกษาเกี่ยวกับคำศัพท์ ไว้ว่า ผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษาใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสาร มีวงคำศัพท์มากถึง 20,000 คำที่เป็นวงคำศัพท์ กล่าวคือ คำที่เป็นคำหลัก และคำที่เกี่ยวข้องกัน เช่น democracy , democratic, democratize เป็นต้น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ Schmitt (2000) ที่ได้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่ 2 จะรู้จักคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น มิเช่นนั้นแล้วจะไม่สามารถนำความรู้ไปใช้งานวิชาการขั้นสูงได้ จากตัวอย่างที่นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายไว้ถึงการรู้คำศัพท์และคำที่เกี่ยวข้องในวงคำศัพท์นั้น สอดคล้องกับ Ying (2001: 19) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยดูจากองค์ประกอบภายในของหน่วยคำ เช่น คำอุปสรรค (Prefix) คำปัจจัย (Suffix) และรากศัพท์ (Roots) เช่นเดียวกับ Kathy Glass (2015) ได้แบ่งแยกคำออกเป็น ฐานคำ (Word stem หรือ Word root) คำอุปสรรค (Prefix) คำปัจจัย (Suffix) เพื่อพิจารณาถึงความหมาย

จินกร และ อารยา สีหาคม (1991: 9) ได้ให้ความหมายตัวชี้แนะประเภทองค์ประกอบของหน่วยคำและยกตัวอย่างประกอบของคำอุปสรรค และปัจจัยไว้ดังนี้

1.1 คำอุปสรรค (Prefix) คือ ส่วนที่ใช้เติมหน้ารากศัพท์หรือคำหลักโดยมีความหมายเพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น re-(prefix) + turn (V) (root or base) = return (V) เป็นต้น

1.2 คำปัจจัย (Suffix) ส่วนที่เติมหลังรากศัพท์หรือคำหลัก โดยมากมักจะเปลี่ยนหน้าที่ของคำ ความหมายส่วนใหญ่คงเดิมหรือเปลี่ยนไปตามความหมายของคำปัจจัยที่ประกอบนั้นๆ เช่น enjoy (v) + -able (suffix) = enjoyable (adj) = ได้รับความพอใจ (ความหมายคงเดิม) หรือ child (n)+ -less (suffix) = childless = ไม่มีบุตร (ความหมายเปลี่ยนไป = เด็ก + ปราศจาก) เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทฺร เช่นเชาวนิช (2549: 16) ได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำอุปสรรค (Prefix) ที่เขียนไว้ข้างหน้ารากคำ (Root) อาจตามด้วยคำปัจจัย (Suffix) ที่วางไว้ข้างหลังคำก็ได้ เช่น ถ้าพบคำว่า submarine ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่า ประกอบขึ้นด้วยอุปสรรคกับรากคำ คือ sub + marine ขึ้นต่อไปต้องรู้ความหมายของอุปสรรค sub- ซึ่งหมายความว่า under และรากคำ

marine ซึ่งหมายความว่า seawater เมื่อวิเคราะห์ออกมาแล้วจะได้ความหมายว่า under seawater ซึ่งแปลว่า “เรือดำน้ำ”

กล่าวโดยสรุป ตัวชี้แนะภายในคำ (Internal Context Clues) คือ องค์ประกอบของหน่วยคำซึ่งแบ่งออกเป็น อุปสรรค (prefix) คำปัจจัย (suffix) และรากศัพท์ (roots) ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยพิจารณาจากความหมายขององค์ประกอบของหน่วยคำ

2. ตัวชี้แนะภายนอกคำ (External Context Clues)

Sinatra & Down (1991: 225-228, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร, 2541: 78) ได้อธิบายถึงตัวชี้แนะภายนอกคำไว้ 2 ประเภทคือ คำชี้แนะทางไวยากรณ์ (Syntactic clues) และตัวชี้แนะทางด้านความหมาย (Semantic clues) ซึ่งอยู่ภายในประโยคและระหว่างประโยคต่าง ๆ

2.1 ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ (Syntactic clues) ได้แก่ ข้อมูลทางไวยากรณ์ ที่ผู้เขียนตั้งใจเขียน เพื่อให้สื่อความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายได้ ซึ่งตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ที่พบเห็นได้บ่อย สามารถแบ่งออก ได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. กริยาที่ทำหน้าที่เป็นกริยาของประธานในประโยค
2. คำสันธาน “หรือ”
3. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations)

ตัวชี้แนะภายนอกคำ (External Context Clues)

1. กริยาที่ทำหน้าที่เป็นกริยาของประธานในประโยค Sinatra & down (1991: 225-22, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร, 2541: 77-78) กล่าวว่า กริยาที่ทำหน้าที่เป็นกริยาของประธานในประโยค ได้แก่ Linking Verb หรือ Verb to be ใช้เชื่อมคำนามสองคำเพื่อแสดงคำนามตัวที่ 2 มีความหมายเดียวกับคำนามตัวแรก หรือเป็นตัวอย่างของคำนามตัวแรก (The predicate nominative) และตัวอย่างกลุ่มคำ ที่มีความหมายเช่นเดียวกับ Verb be เช่น is called, is known as, are referred as, can mean, ... ตัวอย่างประโยค เช่น

An electric appliance that makes a liquid out of solid foods is called a blender.

เศรษฐวิทย์ (2555: 48-49) ได้ยกตัวอย่าง กลุ่มคำที่ช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ จาก V. to be เช่น that is ..., means ..., is / are called ..., refer(s) to ตัวอย่าง เช่น

A **drone** is a male bee.

จากประโยคข้างต้น คำว่า Drone จะหมายถึง ผึ้งตัวผู้ โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ is

The **principle** is the head of the school.

จากประโยคข้างต้น คำว่า principle จะหมายถึง ผู้อำนวยการ หรือ ครูใหญ่ โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ is

กล่าวโดยสรุป คำกริยาที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาของประธานในประโยค และมีความหมายว่า หมายถึง ได้แก่ verb to be (is, am, are, was, were, be) รวมถึงกลุ่มคำบางตัวที่มีความหมายเช่นเดียวกัน เช่น that is ..., means ..., is / are called ..., refer(s) to ... ทำหน้าที่เชื่อมคำนามสองคำเพื่อแสดงคำนามตัวที่ 2 มีความหมายเดียวกับคำนามตัวแรก

2. คำสันธาน “หรือ” (or) Sinatra & down (1991: 225-22, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2541: 78) กล่าวว่า ใช้เมื่อมีคำศัพท์ใหม่ๆ และผู้เขียนต้องการให้ความหมายของคำศัพท์นั้นในอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น

In 1953, Sir Edmund Hillary climbed to the **summit** or highest point, of the world's tallest mountains.

จากประโยคข้างต้น คำว่า summit จะหมายถึง สูงที่สุด โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ or ในขณะที่ Ying (2001: 20) ได้อธิบายว่า เพื่อให้ทราบความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ผู้เขียนอาจให้คำศัพท์อีกคำหนึ่งเพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มเติมให้กับคำศัพท์นั้น เช่น

Ichthyologists, or specialists in the study of fish, have contributed to our understanding of the past.

จากประโยคข้างต้น คำว่า Ichthyologists จะหมายถึง นักมีนวิทยา (ผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์ที่เกี่ยวกับปลา) โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ or

กล่าวโดยสรุป การใช้คำเชื่อม “หรือ (or)” เพื่อเป็นการ ให้ทางเลือกของความหมายคำศัพท์อีกตัวหนึ่ง ที่มีความหมายเหมือนกัน

3. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations) ในบางบริบทอาจใช้เครื่องหมายวรรคตอนเป็นตัวช่วยในการอธิบายความหมายของคำศัพท์ Postgradteam (2550: 39) นอกจากนี้ สมุทราเซ็นเซวานิช (2549: 19-20) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงการใช้อำนาจวรรคตอนโดยที่ผู้เขียนอาจใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางอย่างอธิบายความหมายของคำศัพท์บางคำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. เครื่องหมายจุดคู่ (colon) คือเครื่องหมาย : ใช้เพื่อเน้นให้ทราบว่าข้อความที่ตามมา นั้นเป็นคำอธิบายเพิ่มเติม เช่น

There were three reasons for Lincoln's success : intelligence, the desire to learn, and great energy.

2. เครื่องหมายขีดยาว (dash) คือ เส้นขีดยาว (-) คั่นหน้าและหลังข้อความ หรือประโยคเพื่อแบ่งแยกรายละเอียดออกจากใจความสำคัญ และในขณะเดียวกันจะทำให้ผู้อ่านได้มุ่งความสนใจกลับไปสู่สิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอีก เช่น

By one dictionary definition, **bureaucrat** is a neutral word – it simply means an administrator – but its connotations are far from complimentary.

3. เครื่องหมายวงเล็บหรืออนลลิต (Parenthesis) คือเครื่องหมาย () ใช้กันแยกข้อความบางส่วนที่ไม่จำเป็นในประโยคออกไป ผู้เขียนเพียงแต่ต้องการจะเสริมรายละเอียดเพิ่มเติมเข้าไปเท่านั้น จะตัดออกก็ได้โดยไม่ทำให้ใจความสำคัญเสีย แต่เวลาอ่านจะละเอียดไม่ได้เพราะอาจจะเป็นสื่อสำคัญที่จะนำไปสู่การเข้าใจที่ดีและถูกต้องได้ เช่น

Shakespeare (whose life spanned the sixteenth and seventeenth centuries) was a great dramatist.

4. เครื่องหมายจุลภาค (Comma) คือเครื่องหมาย (,) ใช้แบ่งคั่นข้อความบางตอนในประโยคที่ค่อนข้างยาวเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดในบางช่วงบางตอนนั้นๆ ได้ถูกต้อง ข้อความเหล่านั้นอาจเป็นคำอธิบาย ข้อความเสริมต่อ วลี หรือประโยค ที่ทำหน้าที่ขยายใจความส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคหรือทั้งหมด นอกจากนี้ เครื่องหมายจุลภาคแสดงให้เห็นว่าเป็นคำประเภทเดียวกัน ทำให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ได้ว่าคำที่อยู่ในรายการนั้นเป็นคำประเภทเดียวกันหรือเป็นคำที่มีความหมายคล้ายกัน (Sinatra & Down, 1991: 225-22, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2541: 78) เช่น

Most attention is now being given to taconite, an ore which is extremely hard and difficult to mine.

จากประโยคข้างต้น คำว่า taconite จะหมายถึง สินแร่เหล็กชนิดหนึ่ง โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ , (Comma)

The fruits needed for this salad are apples, bananas, pears, avocados, and oranges.

คำว่า avocados นี้ ผู้อ่านสามารถเดาความหมายได้ว่าเป็นประเภทหนึ่งของ fruits

กล่าวโดยสรุป คือ เครื่องหมายวรรคตอนเป็นตัวช่วยในการอธิบายความหมายของคำศัพท์ โดยที่ผู้เขียนอาจใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางอย่างอธิบายความหมายของคำศัพท์บางคำ โดยเครื่องหมายวรรคตอนที่นิยมใช้ในการขยายความคือ เครื่องหมายจุดคู่ (Colon) เครื่องหมายขีดยาว (Dash) เครื่องหมายวงเล็บหรืออนลลิต เครื่องหมายคำพูดหรืออัญประกาศ (Quotation marks) และเครื่องหมายจุลภาค (Comma)

2.2 ตัวชี้แนะด้านความหมาย (Semantic clues) ในการอ่านนั้น ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่อ่านถ้าไม่มีประสบการณ์เดิมไม่เพียงพอที่จะเดาความหมาย ผู้อ่านต้องตีความหมายศัพท์ใหม่จากคำวลีหรือประโยคที่อยู่ล้อมรอบคำศัพท์นั้น (Vacca and Vacca :1986; Sinatra and Down 1991, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2541 : 80)

1. คำจำกัดความ (Definition) ผู้เขียนอาจอธิบายหรือให้คำจำกัดความหมายคำศัพท์ใหม่ในประโยคเดียวกันเพื่อนิยามคำศัพท์นั้น โดยใช้คำจำกัดความคำศัพท์ที่ผู้อ่านคุ้นเคยโดยใช้คำกริยา (Verb to be) หรือคำกริยาบางตัวที่มีความหมายว่า หมายถึง เช่น v. be, mean (s),

be defined as, be know as, be called หรือ be described as กล่าวคือ ปกติคำศัพท์จะอยู่ข้างหน้าคำกริยาดังกล่าว (Vacca and Vacca, 1986; Sinatra and Down 1991, อ้างถึงใน วิสารัช จัตวีรัตน์, 2541: 80; สมุทรร เซ็นเซวานิต (2549 : 33); Postgradteam (2550: 36); ธีญญรัตน์ ปาณะกุล (2557: 43) เช่น

A *dehumidifier* is a machine that takes moisture out of the air.

จากประโยคข้างต้น คำว่า dehumidifier จะหมายถึงเครื่องดูดความชื้นโดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ is

The cutting into living animals for scientific purpose is called *vivisection*.

จากประโยคข้างต้น คำว่า vivisection จะหมายถึง การศัลยกรรม โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ is

Rickets means a deficiency disease resulting from a lack of vitamin D or calcium.

จากประโยคข้างต้น คำว่า Ricket จะหมายถึง โรคกระดูกอ่อนในเด็ก โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ mean

นอกจากคำกริยาแล้ว ยังมีกริยาวิเศษณ์วลี (Adverb phrases) ที่นำมาใช้ในการอธิบายหรือให้คำจำกัดความได้ ได้แก่ in the other words, namely, และ that is (to say) โดยปกติคำศัพท์มักจะอยู่ข้างหน้าและคำอธิบายจะอยู่ข้างหลังตัวชี้แนะประเภทนี้ เช่น

In the past, grandparents, parents, and child used to live together, in other words, they had an *extended family*.

จากประโยคข้างต้น คำว่า extended family จะหมายถึง ครอบครัวใหญ่ โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ in other words

กล่าวโดยสรุป การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่เป็นคำจำกัดความ ผู้อ่านสามารถดูได้จากคำกริยา Verb to be หรือ คำกริยาที่มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า หมายถึง และยังสามารถเดาความหมายได้จากกริยาวิเศษณ์วลี (Adverb phrases) ที่สามารถนำมาใช้ในการอธิบายได้

2. การกล่าวซ้ำ (Restatement) เป็นการบอกความหมายโดยการกล่าวหรือพูดซ้ำ โดยอาจบอกความหมายไว้ในวงเล็บ ในระหว่างเครื่องหมายขีดยาว (— —) หรืออาจอยู่ในเครื่องหมายจุลภาค หรือหลังคำจำพวก “that is ...”, “ or ...”, “in other words ...”(เส็งี่ยม โตรรัตน์, 2524: 46) โดยที่ผู้เขียนได้ให้คำอธิบายความหมายไว้อย่างเพียงพอแล้ว (Ying, 2001: 20) และผู้อ่านสามารถหาความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยสังเกตข้อความที่กล่าวซ้ำ โดยข้อความที่กล่าวซ้ำ

นี้จะอยู่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ยากหรือคำศัพท์ใหม่ (Miami Dade college, 2005), อ้างถึงใน รัชนีรัตน์ ปาณะกุล (2557: 43) ตัวอย่างเช่น

Flooded with spotlights – the focus of all attention – the new Miss America began her year-long reign. She was to **cynosure** of all eyes for the rest of evening.

คำว่า cynosure นี้ ผู้อ่านสามารถเดาความหมายได้ว่า “the focus of all attention”

X ray therapy, that is, treatment by use of X ray often stops the growth of tumor.

คำว่า X ray therapy นี้ ผู้อ่านสามารถเดาความหมายได้ว่า “treatment” เพราะมี คำเชื่อมการกล่าวซ้ำคือ คำว่า that is

กล่าวโดยสรุป การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่เป็นคำกล่าวซ้ำ ผู้อ่านสามารถเดาความหมายได้จาก เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำเชื่อม ซึ่งความหมายของคำศัพท์จะถูกอธิบายความไว้อย่างชัดเจนแล้ว

3. การเปรียบเทียบความเหมือน (Similarity clues) ใช้ในการเปรียบเทียบของสองสิ่ง หรือเปรียบเทียบความคิดที่คล้ายคลึงกัน โดยมีคำและวลี ตัวอย่างเช่น like, in the like manner, likewise, similarly, as โดยที่ข้อความที่ตามหลังคำเชื่อมจำพวก like, similarly จะต้องเป็นข้อความที่แสดงความเหมือน หรือคล้ายคลึงหรือไปในทิศทางเดียวกัน (ณัฐชยา เฉลยทรัพย์ และ อำนาจ บุญศิริวิบูลย์, 2552: 169) ตัวอย่างเช่น

In a greenhouse, energy from light rays which enter through the roof is a partly retained rather than being radiated back through the windows to the cold air outside. **In a similar way**, part of the sun energy is trapped by the atmosphere, which acts as a roof, giving rise to the so-called “greenhouse effect” of the atmosphere.

ในที่นี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างแสงที่ส่องเข้าไปทางหลังคาเรือนต้นไม้ ที่ได้รับการเก็บไว้ ไม่สะท้อนออกหมด ทำนองเดียวกับ แสงและความร้อนจากดวงอาทิตย์ที่ส่องทะลุหลังคาของบรรยากาศที่ห่อหุ้มโลกเก็บไว้ส่วนหนึ่งทำให้เกิดความอบอุ่นในบรรยากาศของโลกทำนองเดียวกับ อุณหภูมิของโลกในเรือนต้นไม้

กล่าวโดยสรุป การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่เป็นการกล่าวซ้ำ ผู้อ่านสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้จากคำและวลีที่แสดงความเหมือน เช่น like, similarly โดยข้อความที่ตามหลังคำเชื่อมประเภทนี้จะ เป็นข้อความที่แสดงความเหมือน หรือคล้ายคลึงหรือไปในทิศทางเดียวกัน

4. การเปรียบเทียบความต่าง (Contrast clues) ผู้เขียนอธิบายศัพท์ยากโดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่แตกต่างกัน โดยที่ข้อความที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังคำเชื่อมประเภทนี้จะมีความหมายขัดแย้งหรือปฏิเสธกัน เป็นการบอกให้ทราบว่าข้อเขียนนั้น ๆ กำลังจะเปลี่ยนทิศทาง หรือกำลังจะมีข้อที่ขัดแย้งกับข้อความที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยมีคำและวลี ดังนี้ but, although, even if, however, still, while, yet, in contrast, otherwise, nevertheless, notwithstanding, despite, in spite of, on the contrary, on the other hand, unlike , as opposed to, either ... or, instead of, neither...nor, whereas (ณัฐชยา เฉลยทรัพย์ และอำนาจ บุญศิริวิบูลย์, 2552 : 169-170); Sinatra & Down (1991: 225-226, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2541 : 77; Miami Dade college (2005), อ้างถึงใน ัญญรัตน์ ปาณะกุล, 2557: 45) เช่น

He has disappointed everybody; **however**, we are going to give him another chance.

กล่าวโดยสรุป ตัวชี้แนะการเปรียบเทียบความต่าง ข้อความที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังจะมีความหมายขัดแย้งกัน ทำให้ผู้อ่านคาดเดาความหมายคำศัพท์ที่ตามหลังคำเชื่อมเหล่านี้จะมีความหมายตรงกันข้ามกับคำศัพท์ที่อยู่ข้างหน้า โดยดูได้จากคำและวลีที่แสดงความขัดแย้ง เช่น but, although, even if, however, still, while, yet, in contrast , etc.

5. คำอธิบายโดยใช้เหตุและผล (Cause & Effect) เป็นประโยคที่เป็นเหตุและผลให้ผู้อ่านสามารถสันนิษฐานความหมายของคำศัพท์ที่ได้จากความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุและผลนั้น โดยมีคำเชื่อมเหล่านี้ ใช้เชื่อมข้อความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน เช่น so, therefore, hence, since, for, accordingly, thus, that is why, as, consequently, as a result, because, for this reason , bring about, lead to, result in, is the cause of, is responsible for, give rise to, is due to, is the consequence of (ณัฐชยา เฉลยทรัพย์ และอำนาจ บุญศิริวิบูลย์, 2552: 171-172); Sinatra & Down (1991: 225-226, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2541 : 82; เศรษฐวิทย์, 2555: 81) ตัวอย่างเช่น

The road was wet and **slippery**; consequently, there were many accidents.

กล่าวโดยสรุป คำอธิบายโดยใช้เหตุและผล สามารถสันนิษฐานความหมายของคำศัพท์จากความสัมพันธ์ของเหตุผลนั้นโดยดูจากคำเชื่อมที่เป็นเหตุเป็นผลกัน

6. การบรรยายโดยใช้ตัวอย่าง (Example clues) เป็นการบรรยายความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยโดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมในรูปของ Appositives หรือวลี หรืออนุประโยค Sinatra & Down (1991: 225-226, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2541 : 80) การบรรยายโดยใช้ตัวอย่าง เป็นการให้ตัวอย่างประกอบอธิบายความหมาย ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายจากตัวอย่าง โดยมีคำและวลีต่อไปนี้ such as, such, for example, for instance, as follows, to illustrate, like, to take the case of, namely (เสงี่ยม ไตรรัตน์, 2524: 46; Ying (2001: 20) ตัวอย่าง เช่น

This shop sell musical **instruments**, such as *guitars, flutes, violins, clarinets and trumpets*.

จากประโยคข้างต้น คำว่า instrument จะหมายถึง เครื่องดนตรี โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ such as

กล่าวโดยสรุป ตัวชี้แนะในบริบทที่เป็นการยกตัวอย่างและให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อขยายข้อความที่มาข้างหน้า ช่วยให้ข้อความนั้นๆ กระจ่างขึ้น โดยดูได้จากการใช้คำเชื่อมที่แสดงรายละเอียดหรือตัวอย่าง เช่น such as, such, for example, for instance, as follows, to illustrate เป็นต้น

7. การอธิบาย (Explanation clues) การมองหาคำจำกัดความ หรือการอธิบายในประโยค หรือเป็นคำอธิบายในประโยคอื่น รวมถึงการบอกความหมายโดยการพรรณนา Kathy Glass (2015), Doyle (2002: 1-2), อ้างถึงใน สลิตตา โพธิ์พยัคฆ์ (2556: 31) Jodee Walters (2006: 182) เช่น

The Chrome is beginning to **corrode**. It shows signs of pitting and being eaten away gradually.

จากประโยคข้างต้น คำว่า corrode จะหมายถึง เป็นสนิม โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ it shows

กล่าวโดยสรุป การเดาความหมายคำศัพท์จากการหาคำอธิบายคำศัพท์ รวมถึงการบอกความหมายโดยการพรรณนา จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายจากคำอธิบายได้โดยการอธิบายในประโยคข้างเคียง

8. คำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) คำที่มีความหมายคล้ายกัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำประเภทเดียวกัน อยู่ถัดจากคำที่ไม่ทราบความหมาย โดยผู้เขียนอาจใช้คำหรือวลีต่างๆ กัน ตั้งแต่ 2 คำ หรือ 2 วลีขึ้นไป แสดงความหมายที่เหมือนกัน แต่จะมีคำหรือวลีหนึ่งคำที่ผู้อ่านต้องเข้าใจ Kathy Glass (2015) Doyle (2002: 1-2 อ้างถึงใน สลิตตา โพธิ์พยัคฆ์ (2556: 31, Jodee Walters, 2006: 182 สมุทร เซ็นเซวานิต (2549: 16) เช่น

She was **aggrieved**, or wronged, by the unfair review.

จากประโยคข้างต้น คำว่า aggrieve จะหมายถึง เศร้าโศก โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ or กล่าวโดยสรุป การเดาความหมายคำศัพท์จากคำที่มีความหมายเหมือนกัน ผู้อ่านสังเกตได้จากคำที่อยู่ใกล้ 2-3 คำที่เป็นประเภทเดียวกัน จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่ทราบได้

สรุปได้ว่า การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สามารถทำได้โดยการสังเกตจากตัวชี้แนะบริบทซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ และในแต่ละรูปแบบมีการชี้แนะความหมายคำศัพท์แตกต่างกัน

บางประเภทมีการระบุความหมายโดยตรง แต่บางประเภทต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์และตีความรูปแบบที่นักวิชาการหลายๆท่านกล่าวถึงบ่อยครั้งและมีความถี่สูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่

1. องค์ประกอบต่าง ๆ ของหน่วยคำ (Morphological Elements) กล่าวคือ คำอุปสรรค (Prefix) ปัจจัย (Suffix) และรากศัพท์ (Root) ตัวชี้แนะภายในคำ (Internal Context Clues) คือ องค์ประกอบของหน่วยคำซึ่งแบ่งออกเป็น อุปสรรค (Prefix) คำปัจจัย (Suffix) และรากศัพท์ (Roots) ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยพิจารณาจากความหมายขององค์ประกอบของหน่วยคำ

2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations) เครื่องหมายวรรคตอนเป็นตัวช่วยในการอธิบายความหมายของคำศัพท์โดยที่ผู้เขียนอาจใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางอย่างอธิบายความหมายของคำศัพท์บางคำ โดยเครื่องหมายวรรคตอนที่นิยมใช้ในการขยายความคือ เครื่องหมายจุดคู่ (Colon) เครื่องหมายขีดยาว (Dash) เครื่องหมายวงเล็บหรืออนลิขีดเครื่องหมายคำพูดหรืออัญประกาศ (Quotation marks) เครื่องหมายละ (Ellipsis) และ เครื่องหมายจุลภาค (Comma)

3. คำจำกัดความ (Definition) คำจำกัดความ ผู้อ่านสามารถดูได้จากคำกริยา Verb to be หรือ คำกริยาที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า หมายถึง และยังสามารถเดาความหมายได้จากกริยาวิเศษณ์วลี (Adverb phrases) ที่สามารถนำมาใช้ในการอธิบายได้

4. การกล่าวซ้ำ (Restatement) คำที่เป็นคำกล่าวซ้ำ แล้วมีความหมายคล้ายเดิม สามารถเดาความหมายได้จาก เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำเชื่อม ซึ่งความหมายของคำศัพท์จะถูกระบุด้วยความไว้อย่างชัดเจนแล้ว

5. การเปรียบเทียบความเหมือน (Similarly clues หรือ Comparison clues) คำศัพท์ที่ได้จากคำและวลีที่แสดงความเหมือน เช่น like, similarly โดยข้อความที่ตามหลังคำเชื่อมประเภทนี้จะ เป็นข้อความที่แสดงความเหมือน หรือคล้ายคลึงหรือไปในทิศทางเดียวกัน

6. การเปรียบเทียบความต่าง (Contrast clues) ตัวชี้แนะการเปรียบเทียบความต่าง ข้อความที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังจะมีความหมายขัดแย้งกัน โดยดูได้จากคำและวลีที่แสดงความขัดแย้ง เช่น but, although, even if, however, still, while, yet, in contrast , etc.

7. คำอธิบายโดยใช้เหตุและผล (Cause & effect) กล่าวโดยสรุป คำอธิบายโดยใช้เหตุและผล สามารถสันนิษฐานความหมายของคำศัพท์จากความสัมพันธ์ของเหตุผลนั้นโดยดูจากคำเชื่อมที่เป็นเหตุเป็นผลกัน

8. การบรรยายโดยใช้ตัวอย่าง (Example clues) ตัวชี้แนะในบริบทที่เป็นการยกตัวอย่าง และให้ข้อมูลเพิ่มเติมโดยเพื่อขยายข้อความที่มาข้างหน้า ช่วยให้ข้อความนั้น ๆ กระจ่างขึ้น โดยดูได้จากการใช้คำเชื่อมที่แสดงรายละเอียดหรือตัวอย่าง เช่น such as, such, for example, for instance, as follows, to illustrate เป็นต้น

9. การอธิบาย (Explanation clues) การบอกความหมายโดยการพรรณนา จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายจากคำอธิบายได้โดยดูการอธิบายในประโยคข้างเคียง

10. คำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) คำที่มีความหมายเหมือนกัน สังกัดได้จากคำที่อยู่ใกล้ 2-3 คำที่เป็นประเภทเดียวกัน จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่ทราบได้

3. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ.2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบันกรอบอ้างอิงนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถของภาษาแต่ละบุคคล

CEFR ได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก และแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ ดังนี้

Level group	A		B		C	
Level group name	Basic User ผู้ใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน		Independent User ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
Level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
Level name	Breakthrough or Beginner	Waystage or Elementary	Threshold or Intermediate	Vantage or Upper Intermediate	Effective Operational Proficiency or Advanced	Mastery or Proficiency

ทั้งนี้ในแต่ละระดับได้กำหนดความสามารถในการใช้ภาษาไว้ดังนี้

ระดับความสามารถ A1 ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน

ระดับความสามารถ A2 ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความคิดเห็น ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่นๆ

ระดับความสามารถ B1 ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความต่างๆ ไป ถ้าเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับ สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยาย ประสบการณ์ เหตุการณ์ ความคิดเห็น ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้นๆ ได้

ระดับความสามารถ B2 ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษา พูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจ บทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้

ระดับความสามารถ C1 ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาวๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านสังคม การทำงาน หรือด้านการศึกษาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับความสามารถ C2 ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของ ภาษา สามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวย ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถ อ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ (โดยเฉพาะวรรณกรรม) ได้เข้าใจ สามารถเลือกใช้ภาษาสำหรับพูด และเขียนได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาวๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และ เข้าใจความหมายแฝงได้

การใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การพัฒนา โดยใช้ ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ ใน เบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทาง ภาษา	ระดับความสามารถทาง ภาษาตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A1
ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.6/ปวช.)	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1

ดังนั้น ในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษา หรือผลการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบไม่เพียงแต่ประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เท่านั้น แต่ควรได้มีการทดสอบหรือวัดผล โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR ควบคู่กันไปด้วย (คู่มือกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR): 2558)

จากกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ข้างต้น ผู้เรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ต้องมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ A2-B1 โดยผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจและนำภาษาอังกฤษมาใช้ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูล สามารถบรรยายความคิดฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้นๆ ได้ หัวข้อเหล่านี้ มีความสอดคล้องกับแนวเรื่องในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ เป็นคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้นและมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓,๖๐๐-๓,๗๕๐ คำ เป็นคำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน (ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551: 2551)

จากข้อกำหนดดังกล่าว การเลือกคำศัพท์ที่นำมาใช้สอนควรสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียนตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รายวิชาภาษาอังกฤษ รวมถึงความสามารถและความสนใจของผู้เรียน และคำนึงถึงความยากง่ายของคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะพบเจอในชีวิตประจำวันในสื่อที่หลากหลายที่ผู้เรียนจะได้พบเจอ

4. การทดสอบคำศัพท์

ในการเรียนคำศัพท์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการทดสอบคำศัพท์ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถวัดและประเมินผลจากการเรียนการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนคำศัพท์ได้ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการทดสอบคำศัพท์ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Nation (2003: 344, 372) ได้กล่าวถึงการทดสอบคำศัพท์ไว้ว่า ในการทดสอบคำศัพท์ผู้สอนควรคำนึงถึงความรู้ที่ได้จากคำตอบของนักเรียนนั้นตรงตามความรู้ที่ครูจะทดสอบหรือไม่ เช่น กรณีที่เป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ก็ควรสามารถสะท้อนความรู้ที่ได้เรียนไป ผู้สอนต้องควรคำนึงถึงปริมาณข้อสอบให้เพียงพอต่อการทดสอบ และการตรวจสอบแบบทดสอบว่าสามารถตรวจให้คะแนนได้ง่าย ไม่ซับซ้อน นอกจากนี้ ข้อคำถามในแบบทดสอบต้องไม่เป็นการออกซ้ำกับแบบฝึกที่นักเรียนทำในชั้นเรียน เช่น ถ้าต้องการวัดคำศัพท์ที่เรียนในชั้นเรียนก็ควรสร้างบริบทใหม่ๆ แทนการใช้บริบทเดิมๆ ดังนั้น การทดสอบคำศัพท์จึงหลีกเลี่ยงการเกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ เนื่องจากนักเรียนอาจจะประสบความสำเร็จลำบากในการเข้าใจคำศัพท์ที่ต้องการทดสอบ โดยในการทดสอบคำศัพท์ มีนักวิชาการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นไว้ ดังนี้

Jack Richards (2015: 323) กล่าวว่า แบบทดสอบควรเป็นแบบการเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากตัวเลือกที่กำหนดให้ และควรเกี่ยวข้องกับการทดสอบความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่าน โดยแบบทดสอบคำศัพท์สามารถทำได้หลายรูปแบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบปรนัย (Multiple Choice) เป็นแบบทดสอบคำศัพท์ทั่วไป เป็นแบบทดสอบที่สร้างได้ยากและมีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนของตัวเลือก
2. แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching) เช่น การจับคู่คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคำจำกัดความ หรือคำที่มีความหมายเหมือนกับภาษาแรก
3. การเติมประโยคให้สมบูรณ์ (Sentence completion) เป็นแบบทดสอบที่มีคำที่เป็นคำสำคัญ และต้องนำมาเติมลงในช่องว่าง
4. การเขียนประโยค (Sentence writing) แบบทดสอบที่ผู้เรียนต้องนำคำที่ให้มาใช้ในการแต่งประโยค
5. การเติมคำลงในช่องว่าง (Gap-fill or cloze) แบบทดสอบที่ผู้เรียนจะต้องนำคำที่กำหนดให้มาเติมลงในช่องว่าง
6. การให้คะแนนตนเอง (Self-rating) ผู้เรียนประเมินความรู้ด้านคำศัพท์โดยผู้เรียนประเมินกันเอง

ในการทดสอบคำศัพท์ควรทำด้วยวิธีการทดสอบที่หลากหลาย อาจอ้างอิงถึงคำศัพท์ที่ใช้บ่อย เพื่อที่จะวัดความรู้คำศัพท์ของผู้เรียน อีกวิธีคือการประเมินคำศัพท์โดยการใช้ภาระงาน (Read, 2000) และเพื่อให้มีการทดสอบหลากหลายรูปแบบ การทดสอบคำศัพท์ผู้สอนยังต้องรู้ถึง

ประเภทต่าง ๆ ของแบบทดสอบซึ่งได้มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้ Thornbury (2002:171-175; Heaton, 1990 : 51-63)

1. ประเภทเลือกตอบ (Multiple choice test) แบบทดสอบประเภทนี้เป็นที่นิยมสามารถตรวจสอบได้ง่าย นอกจากนี้ยังสามารถนำมาทดสอบทั้งกับคำเดี่ยว ๆ หรือคำในเนื้อเรื่องก็ได้ โดยส่วนใหญ่แล้ว ข้อสอบประเภทนี้มีวิธีการวัดความรู้คำศัพท์ 2 แบบใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ การให้ผู้เรียนเลือกความหมายที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่กำหนดให้ และให้ผู้เรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์

2. การเติมคำตอบ (Gap filling) เป็นแบบทดสอบที่ต้องการให้ผู้เรียนพินคำจากความทรงจำเพื่อนำมาเติมลงในประโยคในเนื้อเรื่อง ดังนั้นแบบทดสอบประเภทนี้เป็นที่รู้จักมากที่สุด Cloze test ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่จะเว้นช่องว่างไว้อย่างสม่ำเสมอ เป็นต้นว่า ทุกคำที่เจ็ด แแปดหรือเก้า วิธีนี้จะเป็นการทดสอบความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ได้อย่างกว้างขวาง

3. การเขียน (Writing) เป็นแบบทดสอบคำศัพท์ที่เน้นการนำคำศัพท์ไปใช้ เช่น ให้ผู้เรียนเขียนเรื่องโดยใช้คำศัพท์ที่ได้ให้ไว้

4. คำที่เกี่ยวข้องกัน (Associated words) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

4.1 วัดการรู้คำศัพท์ (Recognition) เช่น การหาคำที่แตกต่างจากพวกหรือไม่เข้ากลุ่ม

4.2 วัดการนำไปใช้ (Production) เช่น การให้ผู้เรียนระบุหัวเรื่องของกลุ่มคำศัพท์ที่ให้

5. การจับคู่ (Matching) เป็นการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนอีกวิธีหนึ่ง โดยการให้คำศัพท์จำนวนหนึ่งแล้วให้ผู้เรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้ตอบลงในประโยคให้สมบูรณ์ หรือการให้ Column A เป็นคำศัพท์ และ Column B เป็นความหมาย แล้วให้ผู้เรียนเลือกความหมายจาก Column B ให้ตรงกับคำศัพท์ใน Column A เป็นต้น

6. การทำคำศัพท์ให้สมบูรณ์ (Completion) เช่น การเว้นคำบางคำของศัพท์แล้วให้ผู้เรียนเติมให้สมบูรณ์

เขมิกา ทับทิมใส (2546) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของแบบทดสอบไว้ ดังนี้

1. ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด เนื่องจากในการเรียนแต่ละรายวิชา ผู้เรียนมักจะมีโอกาสได้พบ และใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ

2. สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น แบบทดสอบแบบโคลซ หรือจับคู่ เป็นต้น

3. ถ้าเป็นแบบเติมคำหรือเลือกตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไป

4. เป็นแบบทดสอบที่ครูสามารถสร้างได้ ไม่ควรยากหรือมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนเกินไป

5. จำนวนข้อในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556) กล่าวว่า สิ่งที่ต้องคำนึงประการหนึ่งคือการคัดเลือกคำศัพท์มาทดสอบ โดยควรคัดเลือกมาจากหลักสูตร หนังสือเรียนที่ใช้ สื่อการอ่านต่าง ๆ หรือจากการจัดทำ

ความถี่คำศัพท์ นอกจากนี้ยังสามารถนำมาจากข้อผิดพลาดของนักเรียน เช่น จากการทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ ได้

กล่าวโดยสรุป การทดสอบคำศัพท์สามารถทำได้หลายวิธี โดยครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการคัดเลือกคำศัพท์ความเหมาะสมของรูปแบบของแบบทดสอบ ระดับคำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน

4.1 การทดสอบความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

ในการทดสอบคำศัพท์ สามารถได้หลากหลายวิธี โดยมีนักการศึกษา ได้กล่าวถึงการทดสอบคำศัพท์ไว้ ดังนี้

Rebecca M. Valette (1973) ได้กล่าวถึงการทดสอบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ การทดสอบแบบโคลซ (Cloze Test) ลักษณะแบบทดสอบจะมีข้อความให้ผู้เรียนแล้วละคำให้เติม ซึ่งปกติจะเป็นทุก ๆ คำที่ 5, 6, 7 ประโยคแรกมักจะไม่ละคำเพื่อช่วยสร้างบริบท ผู้เรียนจะได้คะแนนจากคำที่เติมได้ถูกต้องซึ่งจะเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันก็ได้

Donmore (1989: 343-344) ได้ศึกษารูปแบบการทดสอบหรือแบบฝึกหัดพื้นฐานเพื่อใช้ในการทดสอบความสามารถในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ซึ่งสามารถสรุปรูปแบบของแบบทดสอบหรือแบบฝึกที่พบเห็นได้ในหนังสือเรียนไว้ดังนี้

1. จับคู่คำที่มีความหมายเหมือนกับคำศัพท์ที่อยู่ในข้อความที่มีโดยอาจอยู่ในลักษณะเลือกตอบแบบมีตัวเลือก 3 ถึง 4 ตัวเลือก โดยคำศัพท์ที่นำมาถามนั้นเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนพบเห็นมาก่อนล่วงหน้าแล้วในบทอ่าน แต่ผู้สอนคาดว่าผู้เรียนไม่ทราบความหมาย
2. เลือกคำที่เหมาะสมมาเติมคำลงในช่องว่าง โดยผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์แล้ว
3. ให้รายการคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ทราบความหมายแก่ผู้เรียนก่อนอ่านข้อความ หลังจากนั้นให้บอกความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ในแต่ละข้อความโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
4. แบบฝึกที่มีบริบทที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้

Johnson & Pearson (1978: 131-133) ได้กล่าวถึงการทดสอบการเดาความหมายคำศัพท์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การทดสอบแบบโคลซ (Cloze) โดยให้ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วเติมคำศัพท์ที่หายไป การทดสอบโดยให้คำที่ไม่มีความหมายเกี่ยวข้องกับบริบท (Intruded word) และการทดสอบโดยใช้คำศัพท์ที่ไม่มีอยู่จริง (Nonsense word)

สรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ครูผู้สอนต้องเลือกใช้รูปแบบแบบทดสอบที่เหมาะสม และเลือกใช้คำศัพท์ที่มีตัวชี้แนะบริบท เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่กำหนดให้ได้

5. ความหมายของแบบฝึก

มีนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

Gunter et al. (1990: 80) กล่าวว่า แบบฝึกมักใช้ในการให้ผู้เรียนฝึกเรียนด้วยตนเองและแบบฝึกควรมีการให้คำแนะนำในการทำแก่ผู้เรียนโดยการให้ครูแสดงตัวอย่างก่อน เช่น ครูให้ผู้เรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามข้อแรกและครูช่วยให้คำแนะนำ จากนั้นจึงให้ผู้เรียนทำด้วยตนเอง และหลังจากผู้เรียนทำแบบฝึกเสร็จ ครูและผู้เรียนควรอภิปราย ตรวจสอบ และซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบของแบบฝึกร่วมกัน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2520: 6) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึกหมายถึงสิ่งที่ผู้เรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วยหรืออาจจะรวมเล่มก็ได้

กาญจนา คุณารักษ์ (2539: 7) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกหมายถึงกระบวนการแก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยการวิเคราะห์สถานการณ์หรือเงื่อนไขการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแล้วจึงวางแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมายโดยอาศัยความรู้จากหลาย ๆ ทฤษฎี เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนการสอน ทฤษฎีการติดต่อสื่อสาร ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์

ไพโรจน์ ธรรมพิธี (2547) กล่าวว่า แบบฝึกคือเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการมีการจัดทำและจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและมีเป้าหมายสำคัญที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556: 43) แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการมีการจัดทำและจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และมีเป้าหมายสำคัญที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง

เสาวภา ช่วยแก้ว (2557) แบบฝึก หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เรียนจนเกิดความชำนาญในทักษะนั้น ๆ แบบฝึกจะมีกิจกรรมหลากหลายให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนความรู้ที่ได้จากแบบฝึก และทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุป แบบฝึก หมายถึง ชุดเครื่องมือที่ถูกจัดทำขึ้นมาอย่างเป็นระบบ สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงการแก้ปัญหา เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยผู้เรียนสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียน ฝึกปฏิบัติกิจกรรม และทบทวนความรู้ด้วยตนเองได้

5.1 การสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกหรือการออกแบบคำสอน เกิดขึ้นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เพื่อเป็นการพัฒนาการฝึกอบรมให้แก่ทหาร ซึ่งเกิดจากแนวความคิดที่ว่าพฤติกรรมมิใช่เกิดขึ้นด้วยความบังเอิญ แต่

ควรได้รับการพัฒนาตามกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับและสามารถวัดผลได้ (Seels and Glasgow, 1990: 3)

Seels and Glasgow (1990: 4) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกหัดหรือการออกแบบการสอนว่าการออกแบบการเรียนการสอนหรือการสร้างแบบฝึกเป็นทั้งกระบวนการและสาขาวิชา (process and discipline) ในฐานะที่เป็นกระบวนการ จะเป็นการพัฒนาระบบการเรียนการสอนเฉพาะที่ใช้การเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนการสอนที่ให้ความแน่ใจคุณภาพของการเรียนการสอน ในฐานะที่เป็นสาขาวิชา (Discipline or area of study) เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทฤษฎีและความเฉพาะเจาะจงนั้น ๆ

กาญจนา คุณารักษ์ (2539: 7) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับการออกแบบการสอนหรือการสร้างแบบฝึกว่า เป็นกระบวนการแก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยการวิเคราะห์สถานการณ์หรือเงื่อนไขการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแล้วจึงวางแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมายโดยอาศัยความรู้จากหลาย ๆ ทฤษฎี เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนการสอน เป็นต้น

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556: 45) การสร้างแบบฝึกควรมีขั้นตอนวิธีการเชิงระบบ ควรเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหา และพัฒนาการของผู้เรียน มีหลักทฤษฎีอ้างอิง มีการกำหนดขั้นตอนการสอนวัตถุประสงค์ในการผลิต การพัฒนา มีเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน ตรงตามหลักสูตรตามระดับการศึกษาของผู้เรียน มีความหลากหลาย มีจุดประสงค์ในการฝึกอย่างชัดเจน รวมทั้งต้องมีการประเมินความก้าวหน้าด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึก ควรกระทำเป็นขั้นตอน โดยต้องวิเคราะห์ถึงปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน ออกแบบให้มีความเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหา สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำมาใช้แก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และควรมีการประเมินผลความก้าวหน้าด้วย

5.2 หลักและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกผู้วิจัยควรคำนึงถึงขั้นตอนและหลักการสร้างแบบฝึก โดยมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

Seels and Glasgow (1990: 4) กล่าวถึงการจัดสถานการณ์ทางการสอนที่สามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนระดับเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนระดับเล็กสู่ระดับใหญ่ และในการออกแบบการสอนควรคำนึงถึงส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้ คือ

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลงานทางการวิจัยที่มีผู้ทำไว้
3. การวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้แบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

กาญจนา คุณารักษ์ (2539: 11) กล่าวถึงขั้นตอนทั่วไปในการออกแบบการเรียนการสอนหรือ การสร้างแบบฝึกหัด มีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นกระบวนการระบุว่าจะรู้อะไรคือสิ่งที่ต้องเรียน
2. การออกแบบ (Design) ซึ่งเป็นกระบวนการของการระบุว่าจะเรียนอย่างไร
3. การพัฒนา (Development) เป็นกระบวนการของการจัดการและผลิตวัสดุอุปกรณ์
4. การนำไปใช้ (Implementation) เป็นกระบวนการของการกำหนดโครงการในบริบทของ โลกแห่งความเป็นจริง
5. การประเมินผล (Evaluation) เป็นกระบวนการของการตัดสินตกลงใจต่อความเพียงพอ ของการเรียนการสอน

อารี บัวคุ้มภัย (2540 : 21-22) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกหัดควรมีหลักในการสร้าง ดังนี้

1. ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละวัย
2. ต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใดเพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์
3. ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียนและเรียงลำดับจากง่ายไปหา ยาก
4. ต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย และควรมีตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น
5. ต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย
6. ต้องมีความถูกต้องด้านเนื้อหา ซึ่งทำได้โดยการตรวจสอบหรือทดลองก่อนที่จะนำไปใช้จริง
7. ต้องมีรูปภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน
8. ต้องให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกหัดทักษะของตนเพื่อเป็นการจูงใจให้เกิด การเรียนรู้ในโอกาสต่อไป

กล่าวโดยสรุป ในการสร้างแบบฝึกหัดผู้วิจัยควรคำนึงถึงหลักการและขั้นตอน เนื้อหาที่ใช้ในการ สร้างแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับหลักสูตรหน่วยการเรียนรู้ จุดประสงค์ของการทำแบบฝึกหัดต้องชัดเจน แบบฝึกหัดควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน มีการวัดผลโดยมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่าง ชัดเจน และใช้รูปภาพประกอบเพื่อให้ตัวแบบฝึกหัดมีความน่าสนใจ

5.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสำคัญและกล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

วนิดา สุขานิช (2536: 36) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกเป็นสิ่งที่ดีที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระเบียบเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครู ได้มาก

2. แบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

3. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน โดยมีการฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง
4. แบบฝึกเป็นเครื่องช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
5. แบบฝึกช่วยวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน
8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการที่ต้องเตรียมแบบฝึกหัดอยู่ตลอดเวลา ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น และแบบฝึกทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

กาญจนา คุณารักษ์ (2539: 8-9) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยลดเวลาในการสอนของครูและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี
2. เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้เรียนเพราะเป็นการเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ถ้าครูเพิกเฉยต่อการเรียนรู้ที่แตกต่างของการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล จะทำให้ประสิทธิภาพการสอนไม่เกิดผลเท่าที่ควรแบบฝึกจึงเหมาะสมกับเอกลักษณ์ของผู้เรียนแต่ละคน
3. ประโยชน์ต่อการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนประเมินแบบอิงเกณฑ์ โดยประเมินผู้เรียนแต่ละคนเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือเปรียบเทียบกับจุดประสงค์ สวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 53-54) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
4. ฝึกให้ผู้เรียนทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ช่วยลดภาระครู
6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
7. ช่วยพัฒนาความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ ได้แก่
 - 8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนเรื่องนั้น ๆ ไป

8.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

8.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ผิด

สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนภาษาบรรลุดุฏประสงค์ได้ โดยช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝน ทบทวน และเห็นพัฒนาการของตนเอง ช่วยให้เกิดทักษะคงทน และลดภาระครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

ในประเทศไทยได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยการสอนคำศัพท์ด้วยวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยได้กล่าวถึงผลการวิจัย การใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์จากบริบท ดังนี้

เขมิกา ทับทิมใส (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกกลวิธีการเรียนศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี โดยได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 บทเรียน สอนบทละ 2 คาบ คาบละ 25 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกกลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีค่า 85.62/69.15 ความสามารถในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกกลวิธีการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกกลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกกลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ไพโรจน์ ธรรมพิธิ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 35 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 16 บทเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย การบอกความหมายโดยตรง (Definition) การให้ความหมายใกล้เคียงและคำตรงข้าม (Synonym and Antonym) การให้ตัวอย่าง (Give example) การกล่าวซ้ำ (Restatement) การใช้ประสบการณ์เดิม (Experience) การใช้องค์ประกอบของหน่วยคำ (Morphological element) การสรุปความ (Summary) และการเปรียบเทียบ (Compare and contrast) ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบเรียน แล้วเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ผลวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 77.79/78.38 ซึ่งถือว่า มีประสิทธิภาพดีมาก ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ของ

นักเรียนหลังทำแบบฝึกหัดสูงกว่าก่อนทำแบบฝึกหัดความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

ปีตมา รัตน์กมลวรรณ, อธิศ เดชะกะนิษฐ และเดชา สุทธิประมา (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยมุ่งเน้นวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ 2 วิธี คือ การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบท โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกจำนวน 225 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษพัฒนาโดยคณะผู้วิจัย ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนการเดาความหมายคำศัพท์โดยการทดสอบค่าที ผลวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโปรแกรมการเรียนวิทย์และนักเรียนโปรแกรมการเรียนศิลป์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนโปรแกรมการเรียนวิทย์และนักเรียนโปรแกรมการเรียนศิลป์ มีความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3. นักเรียนโปรแกรมการเรียนวิทย์และนักเรียนโปรแกรมการเรียนศิลป์ มีความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 4. นักเรียนโปรแกรมการเรียนวิทย์และโปรแกรมการเรียนศิลป์ผ่านการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบท คิดเป็นร้อยละ 92.98 และร้อยละ 45.95 ตามลำดับ 5. นักเรียนโปรแกรมการเรียนวิทย์และโปรแกรมการเรียนศิลป์ไม่ผ่านเกณฑ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท คิดเป็นร้อยละ 7.02 และร้อยละ 54.05 ตามลำดับ 6. นักเรียนโปรแกรมการเรียนวิทย์และโปรแกรมการเรียนศิลป์ผ่านเกณฑ์การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ คิดเป็นร้อยละ 96.49 และร้อยละ 51.35 ตามลำดับ 7. นักเรียนโปรแกรมการเรียนวิทย์และโปรแกรมการเรียนศิลป์ไม่ผ่านเกณฑ์การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ คิดเป็นร้อยละ 3.51 และร้อยละ 48.65 ตามลำดับ

มาลินี เลิศไธสง (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้ยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 27 คน จำนวน 1 ห้องเรียน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) การทดสอบ

ค่าสถิติ T-test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษและผลการทดสอบหลังการเรียน ผู้เรียนได้คะแนนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ.05 และมีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับมากต่อการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่าสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี

ลักษมี จำพานิชย์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทเพื่อพัฒนาความเข้าใจความหมายคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดใหม่กรทอง จังหวัดปราจีนบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวนกลุ่มละ 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบการเดาความหมายคำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง และแผนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตมาตรฐาน (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และสถิติค่าทีแบบ 2 กลุ่มอิสระต่อกัน (T-test independent) ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ (Reading English for Learning) รหัสวิชา 602-12-02 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 28 คน โดยได้กลุ่มตัวอย่างนี้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ทำการทดลองโดยให้นักศึกษาทำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 บท เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ แล้วทำแบบสอบถามวัดความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทอยู่ในแบบฝึกประกอบด้วย 1. คำจำกัดความ (Direct definition clues) 2. การกล่าวซ้ำ (Restatement clues) 3. การเปรียบเทียบความเหมือน (Similarity clues) 4. การเปรียบเทียบความต่าง (Contrast clues) 5. แสดงความเป็นเหตุและผล (Cause and effect clues) 6. การให้ตัวอย่าง (Example clues) 7. การอธิบายจากประโยคอื่น (Explanation Clues) 8. บริบทคำ (Surrounding words) หลังจากสอนจนครบ 8 บทแล้วให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้วเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 75.75/76.78 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์เกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 30.71 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กัญญา คงหมวก (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทต่อความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ผู้วิจัยทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนโดยใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ใช้เวลาในการเรียน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 10 คาบเรียน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนโดยใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทก่อนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทต่อความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าสถิติ T-test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์หลังจากการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย มีความคิดเห็นที่ดีมากต่อการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์ต่อความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศ สรุปได้ว่า แนวทางในการทำวิจัยในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยเชิงทดลอง โดยทำการวิจัยในรูปแบบ (Pre – Experimental Design) ใช้รูปแบบ One-group pretest-posttest design มีการดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ (E1/E2) และนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยเป็นผู้เรียนความสามารถ แบ่งเป็น กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) การทดสอบค่าสถิติ T-test แบบ Dependent และผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ โดยมีผู้ทำการศึกษาวิจัยการสอนคำศัพท์ด้วยวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยได้กล่าวถึงผลการวิจัย การใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์จากบริบท ดังนี้

Walter (2006) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนการระบุความหมายคำศัพท์จากบริบท 3 วิธี ดังนี้ 1. การสอนด้วยวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ 5 ขั้นตอน ได้แก่ พิจารณาหน้าของคำที่ไม่รู้ วิเคราะห์ไวยากรณ์ในประโยค สังเกตประโยคหน้าและประโยคหลังของคำที่ไม่รู้ปรากฏอยู่เดาและตรวจสอบการเดา 2. สอนด้วยการฝึกฝนการหาตัวชี้แนะในบริบทประเภทต่าง ๆ

3. สอนการเดาความหมายคำศัพท์ด้วยการทำแบบฝึกหัดเติมคำ (Cloze) โดยมีจุดประสงค์เพื่อหาวิธีการสอนการหาความหมายจากบริบทที่ดีที่สุดจากทั้ง 3 วิธีกลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง 44 คน โดยมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 3 กลุ่มตามวิธีสอน 3 วิธีและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ผู้วิจัยใช้วิธีเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของทั้ง 4 กลุ่มเพื่อหาประสิทธิภาพของวิธีสอนโดยข้อสอบเป็นลักษณะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการระบุความหมายของคำศัพท์ ผู้เรียนใช้เวลาเรียนทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า การสอนด้วยกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท 5 ขั้นตอนได้ผลอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับการสอบการระบุความหมายคำศัพท์ นอกจากนี้ความแตกต่างด้านความสามารถของผู้เรียนไม่มีผลต่อความสามารถในการอ่านและการระบุความหมายคำศัพท์

Yang (2009) ได้ทำการศึกษาเรื่องกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย Northwest ประเทศจีน ที่ไม่ใช่เอกวิชาวภาษาอังกฤษจำนวน 60 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ตามผลคะแนนการสอบวัดความสามารถวิชาภาษาอังกฤษโดยแบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยเนื้อหาวิชาที่เรียนเน้นทักษะด้านการอ่านและฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำสามารถทำคะแนนหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยกลุ่มสูงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มต่ำ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากกลุ่มสูงมีปริมาณคำศัพท์มากกว่าและมีทักษะทางไวยากรณ์ที่ดีกว่าจึงสามารถเข้าใจบริบทที่สื่อถึงความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้ได้ดีกว่ากลุ่มต่ำ

Berrin Manga Cetinavci (2013) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยได้ทำการทดลองกับนักศึกษาชาวตุรกีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำนวน 88 คนว่าได้มีการใช้บริบทในการเดาความหมายคำศัพท์หรือไม่ โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบคำศัพท์ โดยในแบบทดสอบให้ผู้เรียนเขียนความหมายคำศัพท์ยากเป็นภาษาตุรกี มีคำศัพท์ทั้งหมดในแบบทดสอบจำนวน 32 คำซึ่งมาจากคำศัพท์ที่สามารถพบเห็นได้บ่อยจำนวน 3,000 คำโดยบริบทใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคง่าย ๆ ในบริบทที่ให้มีการใช้คำเชื่อมที่เป็นคำที่ผู้เรียนคุ้นเคย เช่น and, so บริบทที่กำหนดให้ถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีบริบทน้อย และมีตัวชี้แนะบริบทเพียงอย่างเดียวคือเพื่อบอกความหมาย และอีกกลุ่มคือ กลุ่มที่มีบริบทมาให้มากพอที่จะช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ยากได้ การทดลองนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองในคาบเรียนและใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 30 นาที การให้คะแนนได้กำหนดให้แต่ละข้อมี 3 คะแนน กล่าวคือ ความหมายที่ถูกต้อง ความหมายที่ใกล้เคียง และความหมายที่ไม่ถูกต้องเลย โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ลำดับลดหลั่นตามความถูกต้องของความหมาย ผลการทดลองปรากฏว่า

คำศัพท์ที่นักศึกษาไม่ทราบความหมายแต่มีบริบทประกอบช่วยให้นักศึกษาสามารถเดาความหมายได้มากกว่าคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายและไม่มีบริบทประกอบถึง 40 % และในส่วนของแบบทดสอบที่มีบริบทให้น้อย ผู้เรียนแปลความหมายได้เพียง 31% ซึ่งผลคะแนนของกลุ่มที่มีบริบทมากและกลุ่มคำศัพท์ที่มีบริบทน้อยมีความแตกต่างกันถึง 9%

Kolahi SH., Alihademi Azam* and Kehtari M. (2013) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับผลของการใช้การเดาคำศัพท์จากบริบทกับนักศึกษาชาวอิหร่าน ผู้ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 6 คนที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านจำนวนและมีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยจำนวน 40 คน โดยการทดลองนี้เป็นการทดลองโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลองได้ถูกสอนโดยใช้เครื่องมือคือ การสอนการเดาคำศัพท์จากบริบทโดยอาศัยตัวชี้แนะบริบทแบ่งออกเป็น 4 ตัวชี้แนะ ได้แก่ ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ การยกตัวอย่าง คำที่มีความหมายตรงกันข้าม และคำที่มีความหมายเหมือนกันโดยทำการสอนจำนวน 10 ครั้ง กลุ่มผู้เรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม ถูกสอนแบบธรรมดาโดยไม่เน้นให้ผู้เรียนฝึกเดาคำศัพท์จากบริบท และให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้ทำการทดสอบกับข้อสอบทักษะการอ่านโดยใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่ากลุ่มผู้เรียนที่เรียนโดยการฝึกใช้การเดาคำศัพท์จากบริบทมีผลคะแนนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม และเป็นการยืนยันว่า การใช้ตัวชี้แนะในบริบทส่งผลกระทบต่อเดาคำศัพท์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวอิหร่าน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลการทดลองและแสดงให้เห็นว่า ตัวชี้แนะบริบทคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) มีประสิทธิภาพสูงที่สุด ตัวชี้แนะบริบทการอธิบายหรือการให้คำจำกัดความ และตัวชี้แนะบริบทคำที่มีความหมายตรงกันข้ามเป็นตัวชี้แนะบริบทที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพรองลงมาตามลำดับ

Nooshin Azin, Reza Biriya และ Narges Sardabi (2015) ได้ทำการศึกษาผลของการอนุมานความหมายของคำใหม่จากบริบทเกี่ยวกับความคงทนในการจำคำศัพท์ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ มีผู้เข้ารับการคัดเลือกจำนวน 67 คน ในสาขาวิชาแปลภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่สองที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรการอ่านความเข้าใจทั้งสองห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง นักศึกษาทุกคนได้รับการทดสอบความสามารถทางภาษาโดยได้แบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ได้มีการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อให้แน่ใจว่าคำศัพท์ใหม่เป็นคำศัพท์ที่นักศึกษาคุ้นเคย ได้ทำการทดลอง 6 ครั้ง และมี 48 ข้อที่ใช้กับกลุ่มควบคุมตามปกติ ซึ่งได้รับการสอนคำศัพท์โดยผ่านการให้คำอธิบายความหมาย คำพ้องความหมายหรือคำที่มีความหมายตรงกันข้าม แต่ในกลุ่มทดลอง นักศึกษาได้ใช้การอนุมานความหมายจากบริบทและ

เขียนข้อสรุปของพวกเขา จากนั้นจึงทดสอบทั้งสองกลุ่มเพื่อประเมินความคงทนในการจำคำศัพท์ ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองได้ผลดีกว่าในการทดสอบครั้งสุดท้าย

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ สรุปได้ว่า แนวทางในการทำวิจัยของต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยเชิงทดลอง ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติโดยเน้นให้ผู้เรียนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท มีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กล่าวโดยสรุปว่า จากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การใช้เทคนิคการสอนคำศัพท์ โดยการเดาความหมายจากบริบท ผลการวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศมีความสอดคล้องกัน คือ การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทช่วยให้การเรียนการสอนนั้นมีคุณค่าและส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้น นักวิชาการศึกษาใช้กลวิธีในการนำกลวิธีการเดาคำศัพท์จากบริบทกับผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจการใช้คำศัพท์ตั้งแต่การตระหนักรู้ไปจนถึงการนำความรู้ที่คงทนไปใช้แต่ผู้วิจัยได้เห็นว่า การเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทยังสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนและสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้เรียนควรได้เรียนรู้คำศัพท์ที่สามารถพบเจอในชีวิตประจำวัน โดยแบ่งตามหัวข้อคำศัพท์ (Theme) ซึ่งการใช้แบบฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทยังมีไม่มากนัก ผู้วิจัยได้เห็นถึงประโยชน์ของการทำแบบฝึกที่ผู้เรียนจะสามารถฝึกฝน ทบทวน และเห็นพัฒนาการของตนเอง เกิดทักษะคงทน และลดภาระครูผู้สอนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดที่จะทำการวิจัยที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทำชุดแบบฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำเอกสารประกอบการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสื่อการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะสูงขึ้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยมีการสร้างและพัฒนาชุดการสอนเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหาวิชา จากคำอธิบายรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ31102 ซึ่งมีมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์จากการอ่าน บทอ่าน กลยุทธ์การอ่านประเภทต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์

2. การคัดเลือกคำศัพท์ที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกโดยนำคำศัพท์ที่ได้มาทำการสำรวจการหาความหมายของคำศัพท์ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสำรวจคำศัพท์ที่ควรนำมาใช้สอน

คือคำศัพท์ที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สามารถบอกความหมายได้ หรือ บอกความหมายได้ไม่ถูกต้อง มากที่สุด

3. นำคำศัพท์ที่ได้มาจัดกลุ่ม โดยพิจารณาจากตัวชี้แนะจากบริบททั้ง 5 ชนิด เพื่อนำมาสร้างชุดการสอนเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท และคัดเลือกกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ที่เหมาะสมกับกลุ่มหัวข้อคำศัพท์ (Theme) ซึ่งได้ 5 หัวข้อ ได้แก่ 1. การดำรงชีวิต (Living) 2. สิ่งแวดล้อม (Environment) 3. สุขภาพ (Health) 4. เทคโนโลยีและสื่ออุปกรณ์ (Technology and gadget) 5. ความบันเทิงและการโฆษณา (Entertainment and advertisement) สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วัดความเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

4. นำคำศัพท์ที่ได้มาจัดกลุ่มโดยพิจารณาจากตัวชี้แนะของบริบท ทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ 1. ตัวชี้แนะภายในคำ (Internal Clue) 2. ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ (Definition clue) 3. ตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ (Restatement clue) 4. ตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่างประกอบ (Example clue) 4. ตัวชี้แนะบริบทที่มีความหมายเหมือนกัน ความหมายตรงกันข้าม (Compare and contrast clue)

5. ศึกษาขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E1/E2 ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520) เพื่อเตรียมสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในลำดับต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre –Experimental Design) ใช้รูปแบบ One-group pretest posttest design มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท และเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท รวมทั้งเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท การวิจัยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ31102 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 110 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ31102 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โดยนักเรียนในห้องนี้ เป็นห้องเรียนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน จำนวน 31 คน โดยใช้หนังสือประกอบการเรียนอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท ได้แก่

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

ตัวแปรตาม คือ

5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Entertainment and advertisement ตัวชี้แนะ
บริบท Comparison and contrast clue

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ก่อนเรียนและ
หลังเรียนแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน ใช้เวลาในการทำ 50 นาที

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา
อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีผลต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้
กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหาวิชา จากคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2
รหัสวิชา อ31102 ซึ่งมีมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์จากการอ่าน
บทอ่าน กลยุทธ์การอ่านประเภทต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ การอ่านจับใจความสำคัญ เช่น
หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน ของเรื่องที่อ่าน สรุปข้อความ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง
และทำการศึกษาแบบเรียนที่อนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ31102 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อวิเคราะห์
เนื้อหาและเป็นแนวทางในการกำหนดคำศัพท์และข้อความที่เป็นบริบทแวดล้อมที่เหมาะสม
ซึ่งแบบเรียนตัวอย่างจำนวน 3 เล่ม ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้ คือ New world 4, Upload
4, Bridge 4 และรวมถึงตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์และเทคนิคการสอนกลวิธี
การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท และรวบรวมสาระจากการวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา
คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบฝึกทั้ง
5 บทเรียน

2. การคัดเลือกคำศัพท์ที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึก

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวเรื่องที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาจากแนวเรื่องของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หนังสือ
แบบเรียน New world 4, Upload 4, Bridge 4 ซึ่งเป็นหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนรายวิชา
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ31102 และแนวเรื่องจากสภายุโรป CEFR สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แนวเรื่องจากสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลาง สภายุโรป CEFR และหนังสือเรียน

แนวเรื่องจาก หลักสูตร แกนกลาง	New world 4	Upload 4	Bridge 4	แนวเรื่องจากสภายุโรป (CEFR)
1.Themself 2. School 3.Families 4.Environment 5. Free time & recreation 6. Travel for tourism 7.Interpersonal and relationship 8.Health& body care 9.Education& occupation 10.Selling and buying 11.Food& beverages 12. Service 13.Places 14.Language 15.Climate 16.Science& technology	1. School and activities 2. Household chores 3. Place in the city or town 4. Description of personal qualities 5.Occupations 6.Teen activities 7. Gadget 8.Money expression 9. Materials 10. Things at a farmers' market	1.Family & relatives 2.Everyday activities 3.School subjects 4. Lifestyles 5. Carnivals 6. The weather 7. Clothes 8. Parts of body 9.Physical appearance 10. Sports 11.Food & drinks 12. Geographical features 13. Places 14. Transports 15.Environments 16.Future event	1. Money 2.Emergency service 3. Shopping 4. Space 5. Ambitious 6. Mysteries 7. Volunteers 8. Celebrate 9. Advertising 10. Phobia 11.living condition 12. Occupations 13. Music 14. Fashion	1. Accommodation 2. Holidays 3. Transport 4. Weather 5. Appliances 6. Buildings 7. Clothes 8. Colours 9. City 10. Countryside 11. Education 12. Entertainment 13. Environment 14. Food and drink 15. Health 16. Hobbies & Leisure 17. House & home 18. Nature 19. Personal Feelings 20. Services 21. Shopping 22. Sport 23. Technology 24. Travel 25. Work & jobs 26. Describing people 27. Free time activities 28. Holidays

2.2 นำคำศัพท์ที่ได้จากการรวบรวมจากแนวเรื่องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน 2551 หนังสือแบบเรียนทั้ง 3 เล่ม และแนวเรื่องจากสภายุโรป (CEFR) มาทำการสำรวจ
ความหมายคำศัพท์ โดยการทำแบบสำรวจความหมายคำศัพท์ ได้จำนวนคำศัพท์ในแบบสำรวจ
ความหมายคำศัพท์ 434 คำ ทำการสำรวจคำศัพท์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นนักเรียน
ความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน ปรากฏว่านักเรียนมากกว่าร้อยละ 50 ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ยาก
ในบทเรียน คำศัพท์ที่ควรนำมาใช้สอน คือคำศัพท์ที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถบอกความหมายได้
หรือ บอกความหมายได้ไม่ถูกต้อง มากที่สุด ได้จำนวนคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบความหมายจำนวน
104 คำ

2.3 นำคำศัพท์ที่ได้มาจัดกลุ่ม โดยพิจารณาจากตัวชี้แนะจากบริบททั้ง 5 ประเภท
เพื่อนำมาสร้างชุดการสอนการสอนเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้
กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

การคัดเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในชุดการสอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. คัดเลือกคำศัพท์จากหนังสือแบบเรียน ได้จำนวน 434 คำ
2. นำคำศัพท์ที่คัดมาจากหนังสือแบบเรียนมาทำการทดลองหาคำศัพท์ยากกับ
นักเรียนกลุ่มทดลอง (pilot study) ได้คำศัพท์ที่ควรนำมาใช้สอน จำนวน 104 คำ โดยมีแนวเรื่องดังนี้
living (การดำรงชีวิต), people, education, occupation (บุคคล, การศึกษา, อาชีพ), fashion
(ความนิยม), character (ลักษณะบุคลิกภาพ), feeling (ความรู้สึก), school and activities
(โรงเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ), school subject(วิชา), works & jobs (งาน) Environment
(สิ่งแวดล้อม): space (อวกาศ), climate (ภูมิอากาศ), place in the city or town (สถานที่ต่าง ๆ
ในเมือง), weather (สภาพอากาศ), geographical features (ลักษณะทางภูมิศาสตร์),
environments (สิ่งแวดล้อม), living condition (สภาพความเป็นอยู่), city (เมือง), countryside
(ชนบท), nature (ธรรมชาติ), health (สุขภาพ), sickness (โรคร้ายไข้เจ็บ) treatment
(การรักษา), medical equipment (อุปกรณ์ทางการแพทย์), technology (เทคโนโลยี), science &
technology (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี), gadget (อุปกรณ์), entertainment and
advertisement (ความบันเทิงและการโฆษณา), travel for tourism (การท่องเที่ยว), service (การ
บริการ), entertainment (ความบันเทิง), advertising (การโฆษณา), celebrate (การเฉลิมฉลอง),
carnival (งานรื่นเริง), holidays (วันหยุด)

3. นำคำศัพท์ที่ได้มาจัดกลุ่มโดยพิจารณาจากตัวชี้แนะของบริบท ทั้ง 5 ประเภท
ได้แก่ 1. ตัวชี้แนะภายในคำ (Internal Clue) 2. ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ (Definition clue)
3. ตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ (Restatement clue) 4. ตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่างประกอบ

(Example clue) 4. ตัวชี้แนะบริบทที่มีความหมายเหมือนกัน ความหมายตรงกันข้าม (Compare and contrast clue)

3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัย และรวบรวมเนื้อหา เกี่ยวกับการใช้ตัวชี้แนะในการเดา ความหมายคำศัพท์จากบริบท

จากการศึกษารวบรวมเอกสาร ประเภทตัวชี้แนะที่ปรากฏในเอกสารและงานวิจัยที่อ้างถึง กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ประเภทตัวชี้แนะที่ปรากฏในเอกสารและงานวิจัยที่อ้างถึงกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

Name of authors	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
Sinatra & Down (1991)	/		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/			/						
Ying (2001)		/					/	/	/	/		/	/									/					
Doyle (2002)				/			/	/	/	/			/							/						/	
Jodee Walters (2006)								/	/	/									/				/				
José A. Montelongo, Anita C. Hernández, Roberta J. Herter, Jaime Cuello (2011)				/					/	/										/				/	/		/
ฉัญญรัตน์ ปาณะกุล (2014)				/					/	/													/				/
Kathy Glass (2015)				/			/						/	/													
Durai Loyoda Innaci, Praveen Sam (2017)				/			/		/	/														/	/		

1 = predicate nominative 2 = hyponyms 3 = coordinate conjunction "or" 4 = direct explanation

5 = serial commas 6 = appositive structure 7 = adjective structure 8 = definition

9. = restatement 10 = example or illustration 11 = summary 12 = experience

13 = comparison / contrast 14 = cause/effect 15 = mood or tone 16. = cause & effect

17. = figure of speech 18. = mood / tone 19. = reference 20. = punctuation

21. = morphological 22. = description 23. = inference 24. = synonym

25. = antonym 26. Contrast 27. appositive word or phrase

หมายเหตุ รวบรวมข้อ 4 (direct explanation) และข้อ 8 (definition) เป็นกลวิธีเดียวกัน

4. สังเคราะห์และกำหนดกลวิธีที่นำมาใช้ในการสอนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท รวมถึงกำหนดประเภทของตัวชี้แนะในบริบทที่มีลักษณะตัวชี้แนะที่คล้ายคลึงกัน ให้อยู่ในประเภทเดียวกัน โดยมีลักษณะตัวชี้แนะในบริบทที่คล้ายกัน 5 ประเภท ดังนี้

1. การวิเคราะห์โครงสร้างในคำ (Internal) เป็นการวิเคราะห์คำศัพท์โดยดูจากโครงสร้างของคำ คือ รากศัพท์ (Root) คำอุปสรรค (Prefix) เช่น un มีความหมายว่า ไม่ ตัวอย่างเช่น unable, unconditional, unreal และอีกประเภทหนึ่งคือ คำปัจจัย (Suffix) โดยทำให้คำศัพท์นั้นมีหน้าที่ของคำเปลี่ยนไป เช่น happy : happiness, beauty : beautiful, complete : completely

2. คำจำกัดความ (Definition) ผู้เขียนอาจอธิบายหรือให้คำจำกัดความหมายคำศัพท์ใหม่ในประโยคเดียวกันเพื่อนิยามคำศัพท์นั้น โดยใช้คำจำกัดความคำศัพท์ที่ผู้อ่านคุ้นเคยโดยใช้คำกริยา (Verb to be) หรือคำกริยาบางตัวที่มีความหมายว่า หมายถึง เช่น v. be, mean (s), be defined as, be know as, be called หรือ be described as เป็นต้น

3. การกล่าวซ้ำ (Restatement) เป็นการบอกความหมายโดยการกล่าวหรือพูดซ้ำ โดยอาจบอกความหมายไว้ในวงเล็บ ในระหว่างเครื่องหมายขีดยาว (— —) หรืออาจอยู่ในเครื่องหมายจุลภาค หรือหลังคำจำพวก “that is ...”, “ or ...”, “in other words ...” โดยที่ผู้เขียนได้ให้คำอธิบายความหมายไว้อย่างเพียงพอแล้ว และผู้อ่านสามารถหาความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยสังเกตข้อความที่กล่าวซ้ำ โดยข้อความที่กล่าวซ้ำนี้จะอยู่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ยากหรือคำศัพท์ใหม่

4. การบรรยายโดยใช้ตัวอย่าง (Example clues) เป็นการบรรยายความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยโดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมในรูปของ appositives หรือวลี หรืออนุประโยค การบรรยายโดยใช้ตัวอย่าง เป็นการให้ตัวอย่างประกอบอธิบายความหมาย ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายจากตัวอย่าง โดยมีคำและวลี ต่อไปนี้ such as, such, for example, for instance, as follows, to illustrate, like, to take the case of, namely เป็นต้น

5. การเปรียบเทียบเหมือนความต่าง (Comparison and contrast clues) ใช้ในการเปรียบเทียบของสองสิ่ง หรือเปรียบเทียบความคิดที่คล้ายคลึงกัน หรือ คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน โดยมีคำและวลี ตัวอย่างเช่น like, likewise, similarly, as โดยที่ข้อความที่ตามหลังคำเชื่อมจำพวก like, similarly จะต้องเป็นข้อความที่แสดงความเหมือน หรือคล้ายคลึงหรือไปในทิศทางเดียวกันและการเปรียบเทียบความต่าง ข้อความที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังจะมีความหมายขัดแย้งกัน โดยดูได้จากคำและวลีที่แสดงความขัดแย้ง เช่น but, although, even if, however, still, while, yet, in contrast , etc.

5. วิเคราะห์แนวเรื่องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วยเรื่องจำนวน 16 เรื่อง แนวเรื่องจากสภายุโรป (CEFR) 14

เรื่อง และหนังสือแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง 3 เล่ม คือ New world 4, Upload 4, Bridge 4

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้และแนวเรื่องที่มีความสอดคล้องกันกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หนังสือแบบเรียน และสภายุโรป CEFR สามารถสรุปเป็นแนวเรื่องหลักได้ 5 แนวเรื่อง โดยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ให้แนวเรื่องที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจัดอยู่ในกลุ่มแนวเรื่องเดียวกัน ดังนี้

1. Living (การดำรงชีวิต) : ประกอบด้วยแนวเรื่องย่อยที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิต ได้แก่ Themselves (เรื่องของตนเอง) Food and beverages (อาหารและเครื่องดื่ม), Everyday activity (กิจวัตรประจำวัน), Hobbies & Leisure (งานอดิเรก) Free time activity (กิจกรรมยามว่าง), Shopping (การซื้อของ), Selling and buying (การซื้อขาย), Sport (กีฬา), Health (สุขภาพ) Household chores (งานบ้าน), Lifestyle (วิถีชีวิต) , School and activities (โรงเรียนและงานกิจกรรม), Teen activities (กิจกรรมของวัยรุ่น) Money expressing (การเงิน), Clothes (เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย), Transport (การขนส่ง), Music (ดนตรี), Fashion (ความนิยม), Accommodation (สิ่งอำนวยความสะดวก)

2. Environment (สิ่งแวดล้อม) : space (อวกาศ) , climate (ภูมิอากาศ), place in the city or town (สถานที่ต่าง ๆ ในเมือง), weather (สภาพอากาศ), geographical features (ลักษณะทางภูมิศาสตร์), environments (สิ่งแวดล้อม) , living condition (สภาพความเป็นอยู่), city (เมือง), countryside (ชนบท), nature (ธรรมชาติ)

3. Health (สุขภาพ) : sickness (โรคร้ายไข้เจ็บ) การรักษา (treatment) อุปกรณ์ทางการแพทย์ (medical equipment)

4. Technology & gadget technology (เทคโนโลยี) : science & technology (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี), gadget (อุปกรณ์)

5. Entertainment and advertisement (ความบันเทิงและการโฆษณา) travel for tourism (การท่องเที่ยว) service (การบริการ), entertainment (ความบันเทิง), advertising (การโฆษณา), celebrate (การเฉลิมฉลอง), carnival (งานรื่นเริง), holidays (วันหยุด)

ตารางที่ 3 ตารางกำหนดเนื้อหาของแผนการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเอาความหมายคำศัพท์จากบริบท

Lesson plan	Theme of vocabulary	Objectives	Content	Teaching aids	Activities	Evaluation
1. Internal clue	Living : Themselves, food and beverages, Everyday activity, Hobbies& Leisure, free time activity Shopping Selling and buying Sport , Health Household chores , Lifestyle , School and activities, Teen	To be able to : - Identify the type of internal clue from the context - Identify the meaning of the word from the context clue	Vocabulary : people, education, occupation Internal clue : - Part of speech - Prefix : bi-, un- , dis-, in-, uni-, tri- -Suffix : -or, - er -tive, - ment, -tion, -hood, - ious, -ship,	Supplementary exercise internal clue	- Reading the handout (internal clue) - Identifying the clue and guessing the meaning -Filling the correct word in the context -Reading the text and finding and writing the prefix and suffix word into the table	Identify clue, context and meaning of the unknown words

ตารางที่ 3 ตารางกำหนดเนื้อหาของแผนการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้วิธีการ
 ความหมายคำศัพท์จากบริบท (ต่อ)

Lesson plan	Theme of vocabulary	Objectives	Content	Teaching aids	Activities	Evaluation
2. Definition clue	activities Money expressing clothes, transport ,Music Fashion, Accommodation	To be able to : - Identify the type of definition clue from the context - Identify the meaning of the word from the context clue	Vocabulary: environment Definition clue : mean} be called, be defined as, be (is, am, are)	Supplementary exercise definition clue	- Reading the handout (definition clue) - Identifying the definition clue by circle the definition clue and underlining the meaning -Making the sentence by using the definition clue -Searching the new text and finding the definition clue in the text	Identify clue, context and meaning of the unknown words

ตารางที่ 3 ตารางกำหนดเนื้อหาของแผนการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเอาความหมายคำศัพท์จากบริบท (ต่อ)

Lesson plan	Theme of vocabulary	Objectives	Content	Teaching aids	Activities	Evaluation
3. Restatement clue	Health : health, sickness, medical equipment	To be able to : - Identify the type of restatement clue from the context - Identify the meaning of the word from the context clue	Vocabulary : health Restatement clue : or, that is, in the other word	Supplementary exercise restatement clue	- Reading the handout (restatement clue) - Identifying the restatement clue by circle the restatement clue and underlining the meaning - Read the sentence and then choose the correct vocabulary and the appropriate clue.	Identify clue, context and meaning of the unknown words
4. Example clue	Technology & gadget: technology, science & technology, gadget	To be able to : - Identify the type of example clue from the context - Identify the meaning of the	Vocabulary: technology Example clue : such as, for example, for instance, like, including, especially	Supplementary exercise example clue	- Reading the handout (example clue) and analyzing the example clue. - Find the example clue from the sentences and underline the example clue that conveys the meaning.	Identify clue, context and meaning of the unknown words

ตารางที่ 3 ตารางกำหนดเนื้อหาของแผนการสอนโดยการสืบเสาะเพื่อการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเอาความหมายคำศัพท์จากบริบท (ต่อ)

Lesson plan	Theme of vocabulary	Objectives	Content	Teaching aids	Activities	Evaluation
5 Compare and contrast clue	Entertainment and advertisement: entertainment and advertisement, travel for tourism service, entertainment, advertising, celebrate, carnival, holidays	word from the context clue To be able to : - Identify the type of compare and contrast clue from the context - Identify the meaning of the word from the context clue	Vocabulary : Entertainment and advertisement Compare and contrast clue : likewise, also, similarly, resembling, in contrast, on the other hand, while	Supplementary compare and contrast clue	- Identifying the comparison and contrast clue by circle the comparison and contrast clue and underlining the meaning. - Write the sentences by using the given word and the comparison and contrast clue that have appropriated meaning. - Find a text that consisted of the unknown word that is described by using the compare and contrast clue.	Identify clue, context and meaning of the unknown words

6. ศึกษาขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร $E1 / E2$ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520) โดยทำการหาคุณภาพของแบบทดสอบ จำนวน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนลองรายบุคคล ขั้นตอนลองกลุ่มเล็ก และขั้นตอนลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

7. นำชุดแบบฝึกไปหาค่าประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก โดยการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.80 ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ ได้ 0.80 และนำผลคะแนนจากการทำชุดแบบฝึกทักษะและ แบบทดสอบรายบท ตามขั้นตอนการหาค่าประสิทธิภาพแบบฝึก E1/E2 ได้ 89.71/81.83 ตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนลองรายบุคคล (One-to-one testing) ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นผู้เรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง 1 คน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดในช่วงหลังเลิกเรียน วันละ 1 บท จนครบ 5 บท เนื่องจากจุดประสงค์ในการทำชุดแบบฝึกหัดในครั้งนี้ คือ เพื่อปรับปรุงแบบฝึกหัด ให้มีความเหมาะสม ก่อนที่จะนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างการทำแบบฝึกหัด ผู้วิจัยได้ทำการอธิบาย ความหมายคำศัพท์เพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจความหมายคำศัพท์ และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองเดี่ยว ให้นักเรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Posttest) เพื่อนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดตามเกณฑ์ 75/75 และนำไปปรับปรุงแก้ไข ผลปรากฏว่า ได้ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดของรายบุคคล ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลคะแนนการทำแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 5 บทเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบหลังเรียนในการทดลองรายบุคคล ของนักเรียน จำนวน 1 คน

ที่ คะแนน เต็มรายบท	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	คะแนนรวม	ร้อยละ	คะแนนสอบ	
								หลังเรียน	ร้อยละ
	65	55	30	34	64	248	100	40	
1	33	42	23	27	40	165	66.53	25	62.50
ร้อยละ	50.77	76.36	76.67	79.41	62.50	66.53	66.53	25	62.50

จากตารางที่ 4 พบว่า ในชั้นของการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็กจำนวน 1 คน นักเรียนทำคะแนนรวมแบบทดสอบรายบท จำนวน 5 บทเรียน ได้ 165 คะแนน จากคะแนนเต็ม 248 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.57 และทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้ 25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.50 สรุปผลของประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในชั้นทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก มีค่าเท่ากับ $E1 / E2 = 65.53 / 62.50$ จากผลการทดลองในชั้นทดลองรายบุคคล แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 75 / 75 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520 : 134 – 138) ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้นำชุดแบบฝึกหัดไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนที่จะนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเล็กต่อไป

- ชั้นทดลองกลุ่มเล็ก (Small group testing) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็กที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน ที่กำลังเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ32102 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา และเป็นผู้เรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง ทำชุดแบบเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ในช่วงหลังเลิกเรียน วันละ 1 บท จนครบ 5 บท เพื่อนำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดรายจุดประสงค์ และนำผลจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งปรากฏว่า ได้ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทในแบบฝึกทั้ง 5 แบบฝึก และแบบทดสอบหลังเรียน โดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 15 คน

ลำดับที่	คะแนนสอบ	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	คะแนนรวม	คะแนนสอบ	ร้อยละ
								ก่อนเรียน	
	40	65	55	30	34	64	248	40	
1	22	51	50	28	34	60	223	31	77.50
2	23	52	50	28	31	58	219	32	80.00
3	32	60	55	30	34	60	239	35	87.50
4	24	53	51	25	32	54	215	34	85.00
5	27	56	55	25	34	52	222	34	85.00
6	26	52	54	27	33	52	218	34	85.00
7	24	50	52	28	30	54	214	30	75.00

ตารางที่ 5 แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทในแบบฝึกทั้ง 5 แบบฝึก และแบบทดสอบ
หลังเรียน โดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 15 คน (ต่อ)

ลำดับที่ คะแนน เต็มรายบท	คะแนน	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	คะแนน	คะแนน	ร้อยละ
	สอบ						รวม	สอบ	
	ก่อน เรียน	หลัง เรียน							
	40	65	55	30	34	64	248	40	
8	26	51	52	26	29	51	209	31	77.50
9	25	59	55	30	34	62	240	35	87.50
10	26	56	54	26	34	54	224	34	85.00
11	30	54	52	27	28	56	217	32	80.00
12	25	52	55	28	29	56	220	30	75.00
13	22	50	50	26	29	57	212	30	75.00
14	28	56	50	28	33	54	221	34	85.00
15	32	53	54	28	31	58	224	35	87.50
คะแนน รวม	392	805	789	410	475	838	3317	491	1227.50
ร้อยละ	600	82.56	95.64	91.11	93.14	87.29	89.17	81.83	81.83

จากตารางที่ 5 พบว่า ในขั้นของการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็กจำนวน 15 คน นักเรียน
ทำคะแนนรวมแบบทดสอบรายบท จำนวน 5 บทเรียน ได้ 3,317 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3,720
คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.16 และทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้ 491 คะแนน จากคะแนนเต็ม
600 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.83 จากผลการทดลองในขั้นทดลองรายบุคคล แสดงว่าแบบฝึกมี
ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ของ ซัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520 : 134 – 138) ที่ตั้งไว้
ผู้วิจัยได้นำชุดแบบฝึกหัดไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนที่จะนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
ต่อไป

8. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกที่ใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
ประกอบการเรียนรู้ โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด
จุดประสงค์การเรียนรู้ ชุดแบบฝึกที่ประกอบด้วยใบความรู้ประเภทของตัวชี้แนะในบริบทและ
แบบฝึกหัดการเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยชุดแบบฝึกนี้
ได้รับการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบหาความตรง
เชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ชุดนี้ไปให้

ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ทั้งด้านความตรงและความถูกต้องและความเที่ยงของ เนื้อหาและความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

Lesson plan

Unit : Definition clue

Topic : Environment

Class : Matthayomsuksa 4

Strand : 1(1.1)

Date planned to teach:

Time: 25 minutes

Terminal Objective :

- To identify the type of definition clue from the context
- To identify the meaning of the word from the context clue
- To notice the type of definition clue from the sentences
- To identify and analyze the type of the definition clue that appears in the context
- To identify the clue and the context in the sentences
- To identify word meaning and type of definition clue
- To choose the word meaning from the context
- To study the vocabulary about environment

Enabling Objectives:

Concept

- After studying the content of definition clue the student can identify the meaning of the unknown word.

Expected Behaviors:

- Students cooperate in all activities very well.
- Students have interaction with each other.

Teacher's Personal Aim:

- Teacher encourages students to participate actively in class

Language Focus:

- 1. Skills: reading and writing

Materials:

- 1. Handout of definition clue
- 2. Worksheet and exercise for definition clue

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
Notice		<p>- Encourage students to read and notice the definition clue in the handout and answer the questions “What does “subway” mean? , How many of the definition clue in the conversation above? , Can you identify the definition clues from the conversation above? What are they?”</p>	<p>- Read and notice the definition clue in the handout and answer the questions about the definition clue.</p>	Handout about the definition clue
Study	<p>Definition clue : be (is, am, are, was, were) mean refer to call / be called be described as</p>	<p>- Let the students read the sentences given and tell the definition clue and the meaning from the context in the</p>	<p>- Identify the definition clue and the meaning from the context in the handout (the example sentences).</p>	Handout about the definition clue

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
	be defined as be known as	handout (the example sentences) . - Let the students give the summary of the definition clue from the context	- Give the summary the definition clue from the context	
Practice	Definition clue : be (is, am, are, was, were) mean refer to call / be called be described as be defined as be known as	- Let the students identify clue by circle the definition clue and underline the meaning.(Exercise 1)	- Identify clue by circle definition clue and underline the meaning.(Exercise 1)	Handout and exercise 1
Use	Definition clue : be (is, am, are, was, were) mean	- Encourage the student to find the definition clue , guess the meaning	- Student finds the definition clue and guess the meaning in the	Handout and exercise 2 about the definition clue

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
	refer to call / be called be described as be defined as be known as	in the context by writing the definition clue, the meaning in to the space (the exercise 2), and rewrite the sentence with the definition clue.	context by writing the meaning in Thai in the space (the exercise 2) and rewrite the sentence with the definition clue.	
Extended activity	Definition clue be (is, am, are, was, were) mean refer to call / be called be described as be defined as be known as	- Let the students search the outside lesson the short paragraphs that is consisted of the sentences with the definition clue.	- Search the outside lesson the short paragraphs that is consisted of the sentences with the definition clue.	worksheet about the definition clue (Extended activity)

Evaluation: To identify the context clue and give the meaning

Score	Identification	Point
Practice stage Definition clue & meaning (30 points / 15 items)	Identify definition clue	1 point
	Meaning	1 point
Use stage Definition clue & meaning of the unknown word (35 points / 7 items)	Identify definition clue	1 point
	Meaning of the unknown word	1 point
Written	Spell and write the word correctly and effectively use the word parts in his/her speeches or sentences.	1 point
Meaning	Produce the appropriate word form to express the target meaning.	1 point
Use	Use this word in the correct grammatical patterns.	1 point
Total	65 points	

9. ออกแบบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเรื่องการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทตามตารางการกำหนดเนื้อหา โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทจำนวน 50 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และนำมาแก้ไขปรับปรุง

2. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบหาคุณภาพ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยทำการเลือกแบบทดสอบข้อที่มีค่าระหว่าง 0.5 ขึ้นไปเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมสมบูรณ์ของข้อคำถาม ตัวเลือกและภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ของการวัด มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน + 1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด
คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด
คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

วิเคราะห์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ของการวัด (IOC) โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้ (สมนึก ภัททิยนิ, 2549 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ของการวัด
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

10. นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้วจำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้ (Pilot study) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเล็ก จำนวน 15 คน ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างโดยการลดความสามารถของนักเรียนให้มีทั้งนักเรียนกลุ่มเก่ง กลาง และอ่อน ในกลุ่มเดียวกัน ใช้เวลาในการทดสอบ 60 นาที

11. นำค่าคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งในแบบทดสอบนี้จะกำหนดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกให้จำนวน 40 ข้อ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ที่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ 0.70 ขึ้นไป

12. นำแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6 ตารางการกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนการเดาคำศัพท์จากบริบท (Table of test specification)

Objective	Content	Skill level	Test item types	Number of item	Scoring	Weight	Time (Min)
To identify the meaning from the context	Living	Comprehension	Multiple choice	8	1 point per 1 item	20	50
To identify the meaning from the context	Environment	Comprehension	Multiple choice	8	1 point per 1 item	20	
To identify the meaning from the context	Health	Comprehension	Multiple choice	8	1 point per 1 item	20	
To identify the meaning from the context	Technology & gadget	Comprehension	Multiple choice	8	1 point per 1 item	20	
To identify the meaning from the context	Entertainment & advertisement	Comprehension	Multiple choice	8	1 point per 1 item	20	
Total				40	40	100	

13. ออกแบบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาคำความหมายจากบริบท

- แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดแบบฝึกการเดาความหมาย คำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ซึ่งสร้างขึ้นตามแนวคิดของ Likert (Likert rating scale) โดยศึกษาแนวทางในการออกแบบสอบถามของ Likert แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้คือ

พึงพอใจมากที่สุด	มีค่าระดับเท่ากับ 5
พึงพอใจมาก	มีค่าระดับเท่ากับ 4
พึงพอใจปานกลาง	มีค่าระดับเท่ากับ 3
พึงพอใจน้อย	มีค่าระดับเท่ากับ 2
พึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าระดับเท่ากับ 1

1. กำหนดกรอบสาระในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกการเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ดังนี้

1.1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 8 ข้อ

1.2 ด้านกิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 5 ข้อ

1.3. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 4 ข้อ

1.4. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 1 ข้อ

2. กำหนดเกณฑ์การประเมินแต่ละหัวข้อในแบบสอบถามความพึงพอใจ

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นถึงความสอดคล้องของแบบสอบถาม

4. นำข้อมูลและข้อคิดเห็นที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และนำมาแก้ไขปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจทานแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มย่อยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบความเข้าใจของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามความพึงพอใจ

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจทานแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้การเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

7. นำข้อมูลที่ได้ในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการขอหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยจากมหาวิทยาลัยศิลปากรถึงโรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอลำสนธิ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขออนุญาตดำเนินการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

2. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งตรวจผลการทดสอบ และบันทึกผลคะแนนก่อนเรียน

3. ผู้วิจัยบอกรวบรวมวัสดุประสงคในการจัดการเรียนการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวชี้แนะในบริบททั้งหมด 5 ประเภท ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ยากในบริบทนั้น ๆ ได้ โดยเรื่องที่น่าสนใจประกอบกับการเรียนการสอนคือเรื่องที่น่าสนใจมาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หนังสือแบบเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแนวเรื่องจากสกายโรป และให้เหตุผลถึงความสำคัญและประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยทำการจัดการเรียนการสอนใช้เวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบเรียน ในแต่ละคาบเรียนใช้เวลาท้ายคาบ ๆ ละ 25 นาที ในการเรียนรู้และทำแบบฝึกหัด ไม่รวมการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทตามขั้นตอนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Notice) ผู้เรียนศึกษา สังเกต และร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการนำเสนอคำศัพท์ โดยวิเคราะห์จากบริบท ที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมายคำศัพท์ยากในบทเรียน โดยสังเกต คำศัพท์ บริบท และตัวชี้แนะบริบท ที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมายคำศัพท์ยากใน โดยครูแนะนำการวิเคราะห์ส่วนที่เป็นคำศัพท์ที่มีบริบท และตัวชี้แนะในบริบทให้นักเรียนอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษา (Study) ผู้เรียนศึกษาจากเนื้อหาโดยฝึกหาบริบท และตัวชี้แนะในบริบทในตัวอย่างประโยค ในชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ผู้เรียนฝึกทำการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยทำแบบฝึกหัดในแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทด้วยตนเอง โดยการระบุตัวชี้แนะบริบท และระบุบริบทที่สื่อถึงความหมายคำศัพท์ยากในแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Use) ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด โดยอ่านประโยคหรือเนื้อเรื่อง แล้วระบุความหมายของคำศัพท์ยากในแบบฝึกหัดขั้น Use

ขั้นที่ 5 ขั้นกิจกรรมนอกห้องเรียน (Extended activity) ผู้เรียนค้นหาข้อความ บทอ่านที่ใช้ตัวชี้แนะบริบทตามบทเรียน โดยหาและระบุตัวชี้แนะบริบท ความหมายของคำศัพท์ยาก และนำมาเสนอในห้องเรียน

4. เมื่อผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างได้ทำการเรียนครบทั้งหมดทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทหลังเรียน จากนั้นผู้วิจัยทำการตรวจและรวบรวมคะแนน นำผลคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

5. ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจ และผู้วิจัยรวบรวมคะแนนและนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ

6. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบกันโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึกหัด ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E1/E2 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{(\sum x_i / N) \times 100}{A}$$

E₁ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดวิธีการเดาความหมายคำศัพท์

X_i หมายถึง คะแนนรวมของแบบฝึกทุกบทของนักเรียนคนที่ i

A หมายถึง คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกบทรวมกัน

N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{(\sum F_i / N) \times 100}{B}$$

E₂ หมายถึง ประสิทธิภาพของผลสอบวัดความสามารถในการใช้แบบฝึกหัดวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของผู้เรียน

F_i หมายถึง คะแนนรวมของผลสอบหลังการเรียนของผู้เรียนคนที่ i

B หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์คือ สถิติ T-test โดยใช้โปรแกรม SPSS

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นรายข้อ กำหนดค่าระดับคะแนนเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ การแปลความหมายใช้ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ Likert quoted in Best (1986 : 181-182)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 -4.49	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้การเดาความหมายจากบริบทอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี” ได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท ตามเกณฑ์ 75/75 ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520 : 134-138) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความพึงพอใจจากการตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลยุทธ์ในการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Pilot Study) ทำแบบฝึกเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท

จำนวน 5 บทเรียน เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง โดยแต่ละบทมีคะแนนเต็ม ดังนี้ คือ บทที่ 1 Internal Clue มีจำนวน 22 ข้อ 65 คะแนน บทที่ 2 Definition Clue มีจำนวน 20 ข้อ 55 คะแนน บทที่ 3 Restatement Clue มีจำนวน 15 ข้อ 30 คะแนน บทที่ 4 Example Clue มีจำนวน 17 ข้อ 34 คะแนน บทที่ 5 Compare & Contrast Clue มีจำนวน 24 ข้อ 64 คะแนน หลังจากที่ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Pilot study) ได้ทำแบบฝึกเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) ปรากฏดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) จากการทำแบบทดสอบรายบทในแต่ละแบบฝึก

บทที่	กลยุทธ์ / ตัวชี้แนะบริบท	คะแนนเต็ม	(\bar{X})	(S.D)	ค่าร้อยละ (%)	ลำดับคะแนนมากที่สุดไปย้งน้อยสุด
1	Internal Clue	65	53.67	3.11	82.56	5
2	Definition Clue	55	52.60	2.06	95.64	1
3	Restatement Clue	30	27.33	1.54	91.11	3
4	Example Clue	34	31.67	2.23	93.14	2
5	Compare & Contrast Clue	64	55.87	3.27	87.29	4

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง 15 คน ที่เป็นกลุ่มทดลองกลุ่มเล็ก (Pilot study) ทำแบบทดสอบรายบททั้ง 5 บท พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองกลุ่มเล็กทำแบบทดสอบทุกบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.17

2. ขั้นการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 15 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนทำคะแนนจากแบบทดสอบรายบทได้คะแนนรวม 3,317 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3,720 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.17 และทำคะแนน

แบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวม 491 คะแนน จากคะแนนเต็ม 600 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.83

ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการทำชุดแบบฝึกหัด รายบทจำนวน 5 บท ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเล็ก (Pilot study) จำนวน 15 คน ปรากฏตาม ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

จำนวน นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบรายบท (E1)		คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (E2)		ประสิทธิภาพของ แบบฝึกฯ (E1 / E2)
	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	
1 คน	248	165 (66.53)	1X40 = 40	29 (72.50)	66.53/62.50
15 คน	3720	3317 (89.17)	15X40 = 600	491 (81.83)	89.17/81.83

จากตารางที่ 8 พบว่า การหาค่าประสิทธิภาพที่ได้จากการทดลองนักเรียนรายบุคคล (แบบเดี่ยว) ได้คะแนนประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก คือ 66.53/62.50 โดยผู้วิจัยได้นำแบบฝึกหัดมาปรับแก้ไขให้มีคุณภาพ และนำมาทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเล็ก ได้ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก คือ 89.17/81.67 แสดงว่า แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท มีประสิทธิภาพ E1 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ส่วนประสิทธิภาพของ E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 9 คะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ โดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจ
ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจาก
บริบทของกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 31 คน

ลำดับที่	คะแนน สอบก่อน เรียน	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	คะแนน รวม	คะแนน สอบ หลัง เรียน	ร้อยละ
	40	65	55	30	34	64	248	40	
1	22	49	43	25	28	52	197	40	75.00
2	21	52	46	28	30	54	210	30	76.25
3	25	51	47	25	28	52	203	31	77.50
4	19	56	48	28	32	58	222	31	81.25
5	21	49	45	27	28	49	198	33	76.25
6	22	57	45	26	32	54	214	31	76.25
7	25	49	49	28	28	49	203	31	75.00
8	23	57	46	27	32	52	214	30	77.50
9	23	49	50	27	28	55	209	31	76.25
10	28	55	47	23	30	58	213	31	78.75
11	23	51	50	27	28	48	204	32	76.25
12	20	49	49	28	27	49	202	31	75.00
13	19	56	43	26	30	50	205	30	77.50
14	23	54	49	25	28	49	205	31	77.50
15	26	56	46	28	30	52	212	31	82.50
16	25	52	48	26	28	49	203	33	77.50
17	22	55	50	26	30	56	217	31	78.75
18	22	49	47	28	28	49	201	32	75.00
19	21	56	43	26	30	52	207	30	77.50
20	25	52	45	27	28	49	201	31	76.25

ตารางที่ 9 คะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ โดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 31 คน (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนน สอบก่อน เรียน	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	คะแนน รวม	คะแนน สอบ หลัง เรียน	ร้อยละ
	40	65	55	30	34	64	248	40	
21	23	53	47	26	30	49	205	31	75.00
22	23	49	49	27	27	49	201	30	76.25
23	23	53	46	27	30	48	204	31	77.50
24	20	57	47	26	32	50	212	31	80.00
25	22	49	50	27	28	48	202	32	76.25
26	23	52	50	25	30	50	207	31	75.00
27	23	49	43	26	27	49	194	30	76.25
28	23	50	52	28	30	50	210	31	77.50
29	26	49	47	27	28	48	199	31	78.75
30	22	59	52	28	32	60	231	32	82.50
31	22	51	50	26	27	50	204	33	77.50
คะแนน รวม	705	1625	1469	824	904	1587	6409	31	2396.25
รวม คะแนน เต็ม	1,240	2,015	1,705	930	1,054	1,984	7,688	958.5	3100
ร้อยละ	56.85	80.65	86.16	88.60	85.77	79.99	83.36	1,240	77.30
\bar{X}	22.74	52.42	47.39	26.58	29.16	51.19	206.74	31	77.30
S.D.	3.20	3.11	2.06	1.54	2.23	3.27	8.65	1.94	-

จากตารางที่ 9 พบว่า ในขั้นการทดลองกับผู้เรียนจำนวน 31 คน ผลปรากฏว่า ผู้เรียนทำคะแนนจากแบบทดสอบรายบทได้คะแนนรวม 6,409 คะแนน จากคะแนนเต็ม 7,688 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.36 ดังนั้น ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ตามสูตรการหาประสิทธิภาพ $E1/E2 = 83.36/77.30$ เนื่องจากการทดสอบหลังเรียน เป็นการรวมองค์ความรู้ทั้งหมดของการใช้ตัวชี้แนะบริบททั้ง 5 ประเภท ในแบบทดสอบไม่ได้ทำการเรียงข้อสอบตามประเภทของตัวชี้แนะบริบท และบริบทในแบบทดสอบมีความแตกต่างกับในตัวแบบฝึกหัด จึงส่งผลให้คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียนมีคะแนนน้อยกว่าคะแนนแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนสามารถทำได้โดยอิสระ และแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำคะแนนได้มากที่สุด คือ บทเรียนที่ 2 เรื่องตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ โดยมีคะแนนเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 52.42 และค่า S.D. เท่ากับ 3.11 เนื่องจากในบทเรียนมีตัวชี้แนะบริบทที่ชัดเจน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ยากได้ จากผลการทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 คือ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 31 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียน (Pretest for context clues strategies) จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนนเต็ม

2. ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนศึกษาการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์โดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 5 บทเรียน ได้แก่ บทที่ 1 Internal Clue (การเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะบริบทภายในคำ) บทที่ 2 Definition Clue (การเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ) บทที่ 3 Restatement Clue (การเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ) บทที่ 4 Example Clue (การเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่าง) บทที่ 5 Comparison & Contrast Clue (การเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะบริบทการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง) โดยผู้เรียนศึกษาเนื้อหาตามขั้นตอน และทำแบบฝึกหัดในชุดแบบฝึก

3. หลังจากที่ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดการเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทแล้ว ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest for

context clues strategies) จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม หลังจากนั้นทำการหาผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (ค่า D) จากคะแนนที่ได้ก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำคะแนนทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางนี้

ตารางที่ 10 แสดงคะแนนความสามารถในการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทและผลต่าง (ค่า D) ของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

นักเรียนคนที่	คะแนน เต็ม 40 คะแนน		ผลต่าง (D)	นักเรียนคนที่	คะแนน เต็ม 40 คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	22	30	8	17	22	32	10
2	21	31	10	18	22	30	8
3	25	31	6	19	21	31	10
4	19	33	14	20	25	31	6
5	21	31	10	21	23	30	7
6	22	31	9	22	23	31	8
7	25	30	5	23	23	31	8
8	23	31	8	24	20	32	12
9	23	31	8	25	22	31	9
10	28	32	4	26	23	30	7
11	23	31	8	27	23	31	8
12	20	30	10	28	23	31	8
13	19	31	12	29	26	32	6
14	23	31	8	30	22	33	11
15	26	33	7	31	22	31	9
16	25	31	6				

จากตารางที่ 10 พบว่า ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าคะแนนสูงขึ้น หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้การเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี โดยคะแนนของการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการเดา

ความหมายคำศัพท์จากบริบท คะแนนเต็ม 40 คะแนน มีค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 14 และต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 4

ตารางที่ 11 ตารางเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ t ด้านความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	(S.D)	(D)	S.D. (D)	t	df	sig
ก่อนเรียน	40	22.74	2.04	8.38	2.15	21.66	30	.000
หลังเรียน	40	31.13	.846					

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท หลังเรียน เท่ากับ 31.13 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 22.74 มีค่าผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เท่ากับ 8.38 ค่าสถิติ t เท่ากับ 21.66 แสดงว่า ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P < 0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่มีต่อแบบฝึกเสริมความเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ทั้ง 5 บท ซึ่งรวมถึง ด้านเนื้อหาที่ใช้ในชแบบฝึก ด้านกิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึก ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำจากบริบท จำนวน 18 ข้อ โดยแสดงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 12 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้วิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท

รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับเฉลี่ยรวม	ลำดับที่	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึก									
1.1 แนวเรื่องและเนื้อหาสนทนา มีความทันสมัย และเหมาะสมกับระดับความต้องการของนักเรียน	\bar{X}	4.42	4.55	4.77	4.61	4.58	4.59	7	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.50	0.51	0.43	0.50	0.50			
1.2 ระดับภาษา มีความเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน	\bar{X}	4.45	4.71	4.68	4.87	4.74	4.69	6	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.51	0.46	0.48	0.34	0.44			
1.3 มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน	\bar{X}	4.74	4.71	4.81	4.74	4.94	4.79	3	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.44	0.46	0.40	0.44	0.25			
1.4 มีการอธิบายเนื้อหา และมีตัวอย่างประโยคที่ชัดเจน	\bar{X}	4.68	4.87	4.81	4.81	4.94	4.82	1	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.48	0.34	0.40	0.40	0.25			
1.5 ความยากง่ายของแบบฝึก มีความเหมาะสม	\bar{X}	4.10	4.23	4.90	4.52	4.58	4.46	8	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.65	0.67	0.30	0.63	0.62			

ตารางที่ 12 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันโดยใช้วิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับเฉลี่ยรวม	ลำดับที่	ความหมาย	
		1	2	3	4	5				
1.6 บริบทมีความชัดเจน เอื้ออำนวยต่อการเดาความหมายคำศัพท์ยาก	\bar{X}	4.71	4.71	4.87	4.77	4.94	4.80	2	พึงพอใจมาก ที่สุด	
	S.D.	0.46	0.46	0.34	0.43	0.25	0.39			
1.7 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	\bar{X}	4.65	4.87	4.71	4.77	4.97	4.79	4	พึงพอใจมาก ที่สุด	
	S.D.	0.49	0.34	0.46	0.43	0.18	0.38			
1.8 การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	\bar{X}	4.61	4.61	4.71	4.71	4.74	4.68	5	พึงพอใจมาก ที่สุด	
	S.D.	0.50	0.50	0.46	0.46	0.44	0.47			
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา		\bar{X}	4.55	4.66	4.78	4.73	4.8	4.70	3	พึงพอใจมาก ที่สุด
		S.D.	0.06	0.10	0.06	0.08	0.16	0.09		
2. ด้านกิจกรรมที่ใช้แบบฝึก										
2.1 กิจกรรมขั้น Notice มีความน่าสนใจและมีกรให้ตัวอย่างการเดาความหมายคำศัพท์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	\bar{X}	4.55	4.55	4.74	4.55	4.74	4.63	4	พึงพอใจมาก ที่สุด	
	S.D.	0.51	0.51	0.44	0.51	0.44	0.48			

ตารางที่ 12 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับเฉลี่ยรวม	ลำดับที่	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
2.2 กิจกรรมชั้น Study มีเนื้อหาและการยกตัวอย่าง ประโยคเพียงพอ เข้าใจง่าย และใช้กลวิธีการเดา ความหมายคำศัพท์และตัวชี้แนะในบริบทได้ชัดเจน	\bar{X}	4.71	4.77	4.81	4.94	4.74	4.79	2	พึงพอใจมาก ที่สุด
	S.D.	0.46	0.43	0.40	0.25	0.44			
2.3 กิจกรรมชั้น Practice เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ฝึกฝน การใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดย ใช้ตัวชี้แนะในบริบทในการเดาความหมายคำศัพท์	\bar{X}	4.97	4.65	4.87	4.74	4.94	4.83	3	พึงพอใจมาก ที่สุด
	S.D.	0.18	0.49	0.34	0.44	0.25			
2.4 กิจกรรมชั้น Use เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดา ความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้กับบริบทอื่นที่มี ความหมายใกล้เคียงกันได้	\bar{X}	4.84	4.84	4.71	4.84	4.87	4.82	1	พึงพอใจมาก ที่สุด
	S.D.	0.37	0.37	0.46	0.37	0.34			
2.5 กิจกรรม Extended activity เป็นกิจกรรมที่นำ กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไป ประยุกต์ใช้กับบริบทอื่นได้	\bar{X}	4.61	4.61	4.45	4.84	4.84	4.67	5	พึงพอใจมาก ที่สุด
	S.D.	0.14	0.50	0.51	0.37	0.37			

ตารางที่ 12 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับเฉลี่ยรวม	ลำดับที่	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรม	\bar{X}	4.74	4.68	4.72	4.78	4.83	4.75	1	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.16	0.06	0.06	0.10	0.08	0.09		
3. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท									
3.1 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ที่ได้	\bar{X}	4.68	4.87	4.68	4.74	4.84	4.76	2	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.48	0.34	0.48	0.44	0.37	0.42		
3.2 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณและพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ได้	\bar{X}	4.90	4.61	4.87	4.65	4.74	4.75	3	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.30	0.50	0.34	0.49	0.44	0.41		
3.3 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเสริมความเข้าใจคำศัพท์ในบทอ่านได้	\bar{X}	4.68	4.87	4.81	4.87	4.87	4.82	1	พึงพอใจมากที่สุด
	S.D.	0.48	0.34	0.40	0.34	0.34	0.38		

ตารางที่ 12 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับเฉลี่ยรวม	ลำดับที่	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
3.4 สามารถนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ไปใช้ในบทอ่านภาษาอังกฤษได้จริง	\bar{X}	4.52	4.65	4.65	4.71	4.81	4.66	4	พึงพอใจมาก
	S.D.	0.51	0.49	0.49	0.46	0.40	0.47		ที่สุด
	\bar{X}	4.69	4.75	4.75	4.74	4.81	4.75	2	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์	S.D.	0.09	0.09	0.07	0.06	0.04	0.07		ที่สุด
4. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท									
4.1 นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้แบบฝึกและกลวิธีการเดาความหมายจากบริบท	\bar{X}	4.39	4.58	4.65	4.43	4.57	4.52	1	พึงพอใจมาก
	S.D.	0.50	0.50	0.49	0.50	0.50	0.50		ที่สุด
	\bar{X}	4.39	4.58	4.65	4.43	4.57	4.52		พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความพึงพอใจ	S.D.	0.50	0.50	0.49	0.50	0.50	0.50	-	ที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นทั้ง 4 ด้าน	\bar{X}	4.60	4.67	4.72	4.67	4.75	4.68		พึงพอใจมาก
	S.D.	0.20	0.19	0.17	0.19	0.20	0.19		ที่สุด

หมายเหตุ = บทที่ 1 Internal clue บทที่ 2 Definition clue บทที่ 3 Restatement clue บทที่ 4 Example clue บทที่ 5 Compare & contrast clue

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จำนวน 5 บทเรียน โดยได้ค่าระดับเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.19) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับบทเรียนที่ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ บทที่ 5 เรื่อง Comparison & contrast clue ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.20) ซึ่งเป็นบทเรียนที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับ พึงพอใจมากที่สุด ต่อบทเรียนเช่นกัน ส่วนบทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ บทที่ 1 เรื่อง Internal clue ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.20) ซึ่งนับว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนเช่นกัน จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก ในด้าน เนื้อหา กิจกรรม ประโยชน์ และความพึงพอใจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับ พึงพอใจมากที่สุด โดยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เรียงตามลำดับ ดังนี้ 1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.70$ และมีค่า S.D. = 0.09 2. ด้านกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการใช้แบบฝึกมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.75$ และมีค่า S.D. = 0.09 3. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.75$ และมีค่า S.D. = 0.07 4. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.52$ และมีค่า S.D. = 0.50

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทในระดับ พึงพอใจมากที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา ” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง วัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ 1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลยุทธ์ในการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรีก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลยุทธ์ในการเดาความหมายจากบริบท 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลยุทธ์การเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 1 ห้องเรียน โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 31 คน โดยเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โดยใช้หนังสือและเอกสารประกอบการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลยุทธ์ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทก่อนและหลังเรียน ข้อสอบเป็นแบบตัวเลือกปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 1 ฉบับ 40 คะแนน เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 50 นาที โดยแบบทดสอบฉบับนี้ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.33 – 0.60 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20–0.40 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.80
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์การภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลยุทธ์ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้มาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับความพึงพอใจ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด โดยในแบบสอบถามแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาที่ใช้ในชุดแบบฝึก ด้านกิจกรรมที่ใช้ในชุดแบบฝึก ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึก และ ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการ เดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบเรียน โดยผู้วิจัยให้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการ เดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยทำการชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน และขั้นตอนในการเรียนโดย ใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธี ในการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทอง ผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการทดลองการวิจัยโดยทำการสอนตามแผนการจัดการ เรียนรู้ ตามลำดับขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต (Notice) ผู้เรียนศึกษา สังเกต และร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการนำเสนอคำศัพท์ โดยวิเคราะห์จากบริบท ที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมาย คำศัพท์ยากในบทเรียน โดยสังเกต คำศัพท์ บริบท และตัวชี้แนะบริบท ที่ช่วยให้เกิดการเดา ความหมายคำศัพท์ยาก โดยครูแนะนำการวิเคราะห์ส่วนที่เป็นคำศัพท์ที่มีบริบท และตัวชี้แนะใน บริบทให้นักเรียนอย่างชัดเจน ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษา (Study) ผู้เรียนศึกษาจากเนื้อหาโดยฝึกหาบริบท และตัวชี้แนะในบริบท ในตัวอย่างประโยค ในแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ผู้เรียนฝึกทำการ เดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยทำแบบฝึกหัดในชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทด้วยตนเอง โดยการระบุตัวชี้แนะบริบท และระบุบริบทที่สื่อถึงความหมายคำศัพท์ยากในแบบฝึกหัด ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Use) ผู้เรียนทำ แบบฝึกหัด โดยอ่านประโยคหรือเนื้อเรื่อง แล้วระบุความหมายของคำศัพท์ยากในแบบฝึกหัดขั้น Use ขั้นที่ 5 ขั้นกิจกรรมนอกห้องเรียน (Extended activity) ผู้เรียนค้นหาข้อความ บทอ่าน ที่ใช้ตัวชี้แนะ บริบทตามบทเรียน โดยหาและระบุตัวชี้แนะบริบท ความหมายของคำศัพท์ยาก และนำมานำเสนอใน ห้องเรียน รวมถึงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ศึกษาเนื้อหาในขั้นตอนการเรียนรู้การเดาความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ด้วยตนเอง จำนวน 5 บทเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลาในการ ทดสอบ 50 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และทำแบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี จากนั้นนำผลคะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท โดยใช้สถิติ T-test (Pair-Sample T-Test) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทต่อความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบแล้วนำไปแปลค่าความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.36/77.30 ประสิทธิภาพของ E1 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และประสิทธิภาพชุดแบบฝึก E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี หลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท เรียงตามลำดับคะแนนความพึงพอใจจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ 1. ด้านกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ร่วมกับการใช้แบบฝึกมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.75$ และมีค่า S.D. = 0.09 2. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.75$ และมีค่า S.D. = 0.07 3. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึก

เสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.70$ และมีค่า S.D. = 0.094. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.52$ และมีค่า S.D. = 0.50 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทในระดับพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.36/77.30 ประสิทธิภาพของ E1 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และประสิทธิภาพชุดแบบฝึก E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายจากบริบทที่สร้างจากแนวคิดของนักวิชาการที่เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ เช่น Gunter et al. (1990: 80); Seels and Glasgow (1990 : 4); Jack Richards (2015 : 324); กาญจนา कुमारักษ์ (2539 : 11); อารี บัวคุ้มภัย (2540 : 21-22); ไพโรจน์ ธรรมพิธี (2547); สลิตา โพธิ์พยัคฆ์ (2556 : 43); เสาวภา ช่วยแก้ว (2557) ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่ผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (1991) ที่ได้กล่าวไว้ว่า หนึ่งในวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีผลต่อบริบท ที่ได้มีการนำมาใช้คือการเรียนรู้คำศัพท์จากบริบท กล่าวได้ว่า ภาษาถูกนำมาใช้ในการเรียนรู้บริบท ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการฝึกฝนในขั้นตอนแรก อาจมีการถกเถียงกันในเรื่องของรายการคำศัพท์ที่ไม่มีบริบท นอกจากนี้ สิ่งที่ต้องเน้นในห้องเรียนคือการกระตุ้นให้ผู้เรียนในการพัฒนากลยุทธ์ในการอนุมานความหมายคำศัพท์ใหม่ที่เกิดขึ้น ครูทำการสอนนักเรียนโดยใช้ประเภทของตัวชี้แนะบริบท โดยที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ฝึกปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้กลวิธีที่หลากหลายที่จะช่วยให้เข้าใจความหมายคำศัพท์ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน เช่นเดียวกับการช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์พวกนั้น ในขณะที่การอ่านเป็นแหล่งความรู้ของการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน และสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยนี้ ที่พบว่า ผู้เรียนสามารถนำความรู้ในเรื่องของตัวชี้แนะบริบท จำนวน 5 รูปแบบ 5 บทเรียน ที่ได้เรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ไปใช้ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75 รวมถึงแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแนวคิดของ Seels and Glasgow

(1990) ที่เนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎี และ กลวิธีที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ โดยผู้เรียนได้เรียนรู้เริ่มจากการวิเคราะห์คำศัพท์โดยดูจากโครงสร้างของคำศัพท์ การวิเคราะห์คำศัพท์โดยวิเคราะห์จากคำศัพท์หลัก (Root) คำอุปสรรค (Prefix) คำปัจจัย (Suffix) ซึ่งผู้เรียนจะได้วิเคราะห์คำศัพท์ หน้าที่ของคำ (Part of speech) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนได้รู้ประเภทของคำของตัวชี้แนะบริบท ในตัวอื่น ๆ โดยเฉพาะคำเชื่อมประโยค (Conjunction) ต่าง ๆ ที่เป็นตัวช่วยชี้แนะบริบทที่สำคัญ รวมถึงตัวชี้แนะบริบทอื่น ๆ ซึ่งการเรียนรู้คำศัพท์จากการเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท เป็นการเรียนรู้ที่มีขั้นตอน โดยเริ่มจากการอ่านประโยคหรือข้อความทั้งหมด สังเกตตัวชี้แนะที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมายคำศัพท์ยาก การระบุตัวชี้แนะบริบท ระบุบริบทที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมาย และไปสู่การเดาความหมายคำศัพท์ยากในข้อความหรือประโยคนั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบ่งเป็นขั้นตอนให้สอดคล้องกับแนวคิดของ Tierney (2005); Clark & Nation (2003); Watts and Truscott (1996); และ Nunan (1991) ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นนี้ โดยขั้นตอน มีดังนี้ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกตตัวชี้แนะในบริบท (Notice) ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษา ลักษณะความหมายและการใช้ของตัวชี้แนะในบริบทแต่ละชนิด (Study) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝนการเดาความหมายคำศัพท์โดยสังเกตและใช้ตัวชี้แนะบริบทของแต่ละประเภท ขั้นที่ 4 ขั้นนำความรู้เกี่ยวกับตัวชี้แนะในบริบทไปใช้ในบริบทที่ต่างออกไป (Use) และขั้นที่ 5 ขั้นนำไปประยุกต์ใช้กับบริบทอื่นนอกห้องเรียน (Extended activity)

จากขั้นตอนดังกล่าว สอดคล้องกับ กาญจนา คุณารักษ์ (2539 : 7) คือทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ อย่างเป็นระบบและเป็นการจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมาย และแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ที่กล่าวถึงข้อดีของชุดแบบฝึกที่มีต่อผู้เรียนและครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลของตนเองได้ผู้เรียนสามารถทำงานตามลำพัง ฝึกฝนได้อย่างเต็มที่และชุดแบบฝึกยังช่วยเสริมให้ทักษะการเรียนรู้ที่คงทน

1.2 ผู้วิจัยได้คัดเลือกชนิดของบริบทที่นักวิชาการส่วนใหญ่นำมาใช้ในการทดลองมากที่สุด และเป็นตัวชี้แนะบริบทที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างบริบทให้มีความสอดคล้องกับกลุ่มคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ทราบความหมาย โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ประเภทของตัวชี้แนะในบริบทที่ถูกนำมาใช้ในงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน คือ Sternberg, Powell, และ Kaye, 1983 Vacca and Vacca, 1986; Sinatra & down (1991); Ying, (2001:20); Doyle (2002 : 1-2); Miami Dade college (2005); Jodee Walters (2006 : 182); Kathy Glass (2015); เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2524 : 46); วิสาข์ จัฒวัตร (2541); สมุทรา เซ็นเซวานิช (2549); ญัฐชยา เฉลยทรัพย์ และอำนาจ บุญศิริวิบุรณ์ (2552 : 169); จินกร และ อารยา สีหาคคม (2552 : 171-172); เศรษฐวิทย์ (2555); ธัญญรัตน์

ปาณะกุล (2557); สลิตา โพธิ์พยัคฆ์ (2556 : 31) ซึ่งประกอบด้วย ตัวชี้แนะบริบทที่มักพบในบทอ่าน 5 ประเภท คือ ตัวชี้แนะบริบทภายในคำ (Internal clue) ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ (Definition clue) ตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ (Restatement clue) ตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่าง (Example clue) ตัวชี้แนะบริบทการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง (Comparison & Contrast clue) ซึ่งในการสร้างบริบทคำ ผู้วิจัยสร้างบริบทให้มีความชัดเจนและใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์โดยดูจากตัวชี้แนะบริบทที่เห็นได้ชัดเจนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยเนื้อหาจากง่ายไปหายากทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี หลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อาจมีสาเหตุดังนี้

2.1 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่นำมาประกอบการสอนการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์โดยการเดาจากบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้ใช้กลวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท และเป็นการวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบทดสอบหลังเรียน สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขมิกา ทับทิมใส (2546); ไพโรจน์ ธรรมพิธิ (2547); มาลินี เลิศไธสง (2555) ลักษณ์มี จำพานิชย์ (2556); สลิตา โพธิ์พยัคฆ์ (2556); กัญญา คงหมวก (2559); ปัทมา รัตนกมลวรรณม อธิศ เดชะกะนิษฐ และเดชา สุทธิประมา (2549); Walter (2006); Yang (2009); Berrin Manga Çetinavcı (2013); Kolahi SH., Alikhademi Azam*, Kehtari M. (2013); Leyla & Sara (2014); Nooshin Azin, Reza Biriya และ Narges Sardabi (2015) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทช่วยให้ผู้เรียนบอกความหมายคำศัพท์ในบริบทที่ให้ได้ จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้นำกลวิธีการบอกความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้ในบทอ่านอื่นนอกห้องเรียนได้อีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Clarke and Nation (2003 : 212-215); Tierney (2005 : 310-313) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้การเดาความหมายคำศัพท์ตามขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้และสามารถนำเทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์ไปใช้โดยดูความสัมพันธ์ของคำศัพท์โดยดูจากความสัมพันธ์ของคำหรือประโยคที่สำคัญต่อการอ่าน หากผู้เรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้แล้วให้นำความหมายนั้นมาแทนที่เพื่อตรวจความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในประโยค และในการวัดและประเมินผลการทำแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน ผู้เรียนควรได้รับการประเมินที่สอดคล้องกับเนื้อหาหาคำศัพท์ที่ใช้ในชุดแบบทดสอบจริง ซึ่งการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การทดสอบความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ผู้วิจัยต้องเลือกใช้รูปแบบแบบทดสอบที่เหมาะสม และเลือกใช้คำศัพท์ที่มีตัวชี้แนะบริบท เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่กำหนดให้ได้ สอดคล้องกับ Donmore (1989 : 343-344) การทดสอบความสามารถในการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ทำได้หลากหลายวิธี เช่น การจับคู่คำที่มีความหมายเหมือนกับคำศัพท์ที่อยู่ในข้อความที่มีโดยอาจอยู่ในลักษณะเลือกตอบแบบมีตัวเลือก 3 ถึง 4 ตัวเลือก โดยคำศัพท์ที่นำมาถามนั้นเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนพบเห็นมาก่อนล่วงหน้าแล้วในบทอ่าน แต่ผู้สอนคาดว่านักเรียนไม่ทราบความหมาย การเลือกคำที่เหมาะสมมาเติมคำลงในช่องว่าง โดยนักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์แล้ว ให้รายการคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบความหมายแก่นักเรียนก่อนอ่านข้อความ หลังจากนั้นให้บอกความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ในแต่ละข้อความโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท และแบบฝึกที่มีบริบทที่เอื้อให้นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้

คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 77.30 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนเท่ากับร้อยละ 56.85 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดรายบท (Formative assessment) จำนวน 5 บทเรียน ประกอบด้วยตัวชี้แนะบริบท 5 ประเภท คือ ตัวชี้แนะบริบทภายในคำ (Internal clue) ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ (Definition clue) ตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ (Restatement Clue) ตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่าง (Example Clue) และตัวชี้แนะบริบทการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง (Comparison and contrast clue) ทำให้ผู้เรียนรู้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากตัวชี้แนะบริบท และจำความหมายคำศัพท์ได้ ส่งผลให้ผู้เรียน มีความมั่นใจในการทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เนื่องด้วยบริบทและตัวชี้วัดในบริบทในแบบฝึกหัดมีความชัดเจน ช่วยให้ผู้เรียนเดาความหมายคำศัพท์ยากในบริบทในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้ดีขึ้น

3. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด บทเรียนที่มีค่าระดับความพึงพอใจสูงสุด คือ บทเรียนที่ 5 เรื่อง Compare & Contrast clue ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 4.75 และคะแนนเฉลี่ยรวมในแบบทดสอบความพึงพอใจจำนวน 18 ข้อ จากแบบฝึก จำนวน 5 บทเรียน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ ในด้าน เนื้อหา กิจกรรม

ประโยชน์ และความพึงพอใจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยแยกเป็นประเด็น ดังนี้

3.1 ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับ พึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.50) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาคำศัพท์ยากในบริบทได้โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องเปิดหาความหมายในพจนานุกรมและยังเป็นการฝึกสังเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากบริบท ซึ่งสอดคล้องกับ Nation (2013 : 318, 348) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จากบริบทเป็นการนำมาซึ่งความหมายจากการเรียนรู้คำศัพท์โดยบังเอิญจากการอ่านหรือการฟังไปยั้งการใช้ภาษาในขณะที่การเน้นไปที่การสนใจของผู้เรียนขึ้นอยู่กับข้อความของบทอ่าน การสอนผู้เรียนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เป็นการนำกลวิธีมาใช้ในการเดาความหมายคำศัพท์ แม้ว่าบริบททุกอันจะไม่มี การอนุมานความหมายคำศัพท์ คำในบริบทของคำศัพท์ยากที่จำเป็นต้องรู้ ถ้าผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยมีวิธีการหลายอย่างซึ่งบริบทสามารถช่วยให้ระบุความหมายได้

3.2 ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.70$ และมีค่า S.D. = 0.09 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อ 1.4 มีการอธิบายเนื้อหาและมีตัวอย่างประโยคที่ชัดเจนโดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.82$ และมีค่า S.D. = 0.37 พึงพอใจมากที่สุด อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนได้ช่วยอธิบายเนื้อหาในขณะที่ผู้เรียนกำลังศึกษาเนื้อหาในชั้นศึกษา (Study) และมีการยกตัวอย่างเพิ่มเติมในห้องเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ Kruse (1979 : 209) อ้างถึงใน Nunan (1991 : 121) ที่ได้กล่าวว่า ผู้เรียนต้องถูกสอนให้สังเกตตัวชี้แนะบริบทต่าง ๆ ของคำจำกัดความ ตัวอย่างเช่น วงเล็บ หรือ เชิงอรรถ ซึ่งเป็นตัวชี้แนะบริบทที่หลากหลาย ผู้เรียนจะถูกสอนให้สังเกตรูปร่างลักษณะรูปคำของตัวชี้แนะ คำที่มีความหมายเหมือนกันและคำที่มีความหมายต่างกัน มักจะมากับคำที่เป็นตัวชี้แนะ เช่น that is, is caused, คำอธิบายในวงเล็บ และอื่น ๆ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 1.5 ความยากง่ายของแบบฝึกหัดมีความเหมาะสมโดยมีค่าเฉลี่ย 4.46 และมีค่า S.D. = 0.57 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่คละความสามารถ ประกอบด้วยนักเรียนที่มีทักษะความสามารถทางภาษาในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน จึงทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติกับแบบทดสอบที่แตกต่างกัน โดยผู้เรียนกลุ่มอ่อนได้แสดงความเห็นว่าข้อสอบในบางข้อยากเกินกว่าความสามารถของผู้เรียน

3.3 ด้านกิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึก พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.09) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อที่ 2.4 กิจกรรมขั้น Use เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้กับบริบทอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.38) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ศึกษาด้วยตนเองจากเนื้อหา

ในชั้นศึกษา (Study) มาปรับใช้ โดยเป็นการดึงความรู้ตั้งแต่ระดับคำจนถึงขั้นนำมาใช้ได้จริงในบริบทที่ต่างออกไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับที่ Tierney (2005 : 310-313) ได้กล่าวถึงการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยใช้วิธีการระบุความหมายใหม่จากบริบท (Contextual Redefinition) โดยเน้นการเดาความหมายและการตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ บริบทของคำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ และสามารถตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากโครงสร้างคำหรือความหมายของคำ โดยผู้สอนเป็นผู้จัดหาเงื่อนไข (Clues) คำศัพท์ในประโยคให้มีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนสามารถนำกลวิธีการเดาคำศัพท์ไปใช้ในบทอ่านของตนเองได้จริง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1.5 ความยากง่ายของแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.57) เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนกลุ่มอ่อนมีคลังคำศัพท์น้อย ทำให้ตีความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ยาก

3.4 ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับ พึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.07) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อที่ 3.3 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเสริมการเข้าใจคำศัพท์ในบทอ่านได้ ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.38) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนตระหนักว่า การเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์นี้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ยากโดยอาศัยบริบทรวมถึง ได้ สอดคล้องกับ Nunan (1991) ได้กล่าวถึงการให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกคำศัพท์ โดยให้ผู้เรียนได้ทำชุดแบบฝึกหัดทางภาษาที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทำงานโดยใช้ทักษะทางภาษาจำนวนมาก โดยในการประเมินติดตามผล ผู้เรียนพบว่าแบบฝึกหัดมีประโยชน์ในการช่วยให้เห็นความสำคัญของการใช้บริบทเพื่อเข้าถึงความหมายของคำศัพท์ยาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 3.4 สามารถนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ไปใช้ในบทอ่านภาษาอังกฤษได้จริง ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.47) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้เรียนสามารถค้นคว้าบทอ่านได้อย่างอิสระโดยที่ผู้สอนไม่ได้กำหนดระดับความยากของภาษา อาจทำให้ผู้เรียนเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่ระดับคำศัพท์ที่เป็นส่วนของบริบทยากกว่าพื้นความรู้ของผู้เรียน และผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับบริบทของบทอ่าน

ปัญหาที่พบในการวิจัย

ปัญหาที่พบในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มอ่อนไม่คุ้นเคยกับการเรียนการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ที่ผู้เรียนต้องวิเคราะห์โครงสร้างคำ และคำศัพท์ที่เป็นตัวชี้แนะบริบท และมีความรู้ด้านวงคำศัพท์น้อย ทำให้นักเรียน

กลุ่มอ่อนบางคนเกิดปัญหาในการวิเคราะห์โครงสร้างคำ นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัดมากกว่า 25 นาที และไม่สามารถวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากบริบทได้

2. การใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไม่พบบ่อยในการเรียนรู้คำศัพท์ในห้องเรียน ซึ่งโดยทั่วไปผู้เรียนจะใช้การแปลความหมายจากพจนานุกรม ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการใช้แบบฝึกและกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและไม่สามารถแยกแยะตัวชี้แนะบริบทกับบริบทในประโยคได้ในช่วงระยะเวลาที่กำลังศึกษาและทำแบบฝึกในช่วงบทเรียนแรก

3. เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้การทดสอบหลังเรียนต้องดำเนินการโดยให้ผู้เรียนทำการทดสอบออนไลน์ผ่านการใช้ Google form ประกอบกับผู้เรียนประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตในการทำแบบทดสอบ อินเทอร์เน็ตไม่มีความเสถียรต่อการทำแบบทดสอบหลังเรียน และผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีคอมพิวเตอร์ และส่วนใหญ่ผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือในการทำแบบทดสอบหลังเรียน จึงทำให้บรรยากาศในการทำข้อสอบไม่เอื้ออำนวยต่อการทำแบบทดสอบ ส่งผลให้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีความแตกต่างกับคะแนนแบบฝึกหัดรายบท

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลงานวิจัย

ในขั้นกิจกรรม Extended activity ผู้เรียนควรได้ค้นคว้าเนื้อหากิจกรรมที่ตนเองสนใจโดยนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทและความรู้เรื่องตัวชี้แนะบริบทไปประยุกต์ใช้กับบทอ่านที่ตนเองสนใจ เพื่อเป็นการต่อยอดและนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้นอกห้องเรียนได้จริงนอกแล้วมานำเสนอในห้องเรียนเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงเนื้อหาที่ได้ใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์โดยการเดาความหมายจากบริบท

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. อาจมีการปรับเนื้อหา บริบทที่ช่วยให้ผู้เรียนเดาความหมายคำศัพท์ยากให้ง่ายขึ้น โดยการใช้คำศัพท์ที่ช่วยให้เกิดการเดาความหมายที่ชัดเจน เพิ่มตัวอย่างประโยคหรือข้อความ ที่จะนำผู้เรียนไปสู่การกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้ในบทความหรือบทอ่าน และนำไปใช้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้และตามเนื้อหาหลักสูตรต่อไป

2.2. ในกระบวนการขั้นตอนในการเรียนรู้ อาจปรับกระบวนการให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น โดยชี้แจงถึงความแตกต่างที่ชัดเจนของแต่ละขั้นตอน และอาจเพิ่มตัวอย่างเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา โดยให้มีตัวอย่างครบทุกคำที่เป็นตัวชี้แนะในบริบทนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้ถึงตัวอย่างการใช้ที่ถูกต้อง ซึ่งจะไปสัมพันธ์กับหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2.3 การอธิบาย และเชื่อมโยงความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ให้มีความสัมพันธ์กัน เช่น ในเรื่องของคำศัพท์หลัก (Root) การใช้คำอุปสรรค (Suffix) ซึ่งจะไปสัมพันธ์กับเรื่องของหน้าที่ของคำ (Part of speech) สัมพันธ์ไปถึงการเรียงลำดับคำในประโยค เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ความรู้เทคนิควิธีการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ไปใช้นอกห้องเรียนได้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.4 ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ เป็นการทดลองแบบ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มแบบแผนการทดลองแบบ Quasi – Equivalent Control Group Design มีลักษณะคล้ายกับแบบแผนการทดลองแบบ Posttest – Only Control Group Design เพื่อใช้เปรียบเทียบผลการทดลอง ก่อนการทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้กระทำใด ๆ เช่นเดียวกันกับแบบแผนการทดลองแบบ Posttest – Only Control Group Design ภายหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองก็วัดหรือสังเกตข้อมูลทั้งสองกลุ่ม แล้วนำผลไปเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้แบบฝึกและกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม

2.5 ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการนำประโยคที่มีตัวชี้แนะบริบททั้ง 5 ประเภท คือ ตัวชี้แนะบริบทภายในคำ (Internal Clue) ตัวชี้แนะบริบทคำจำกัดความ (Definition Clue) ตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ (Restatement Clue) ตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่าง (Example Clue) และตัวชี้แนะบริบทการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง (Comparison and contrast Clue) ไปใช้กับทักษะการฟัง เพื่อจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องโดยปรับเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องต่อไป

2.6 ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการนำตัวชี้แนะบริบทประเภทอื่น ๆ ไปใช้ในการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทและตัวชี้แนะบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กัญญา คงหมวก. (2559). "ผลการใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทต่อความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม." การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2539). **การออกแบบการเรียนการสอน**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เขมิกา ทัพทิมใส. (2546). "การพัฒนาแบบฝึกกลวิธีการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี." วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). **ระบบสื่อการสอน**. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทณู เดียวรัตน์กุล. (2552). **คัมภีร์ Mini A-Net and O-Net for Entrance: English**. สำนักพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา.
- ธัญญรัตน์ ปาณะกุล. (2557). "การเดาความหมายคำศัพท์และข้อความจากบริบท Context clues." **วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์**, 33, 2: 39-54.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปัทมา รัตน์กมลวรรณ อธิศ เดชะกะนิษฐ และเดชา สุทธิประมา. (2549). "ความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก." สารนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ไพโรจน์ ธรรมพิธี. (2547). "การพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ลพบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- มาลินี เลิศไธสง. (2556). "ผลของการใช้ยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร." รายงานการวิจัยทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประจำปีงบประมาณ 2555.
- ลักษมี จำปานิชย์. (2556). "การใช้เทคนิคการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทเพื่อพัฒนาความเข้าใจความหมายคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง จังหวัดปราจีนบุรี." วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการศึกษาระบบสองภาษา คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วนิดา สุขานิช. (2536). "การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำอักษรนำและตัวก้านต์." **วารสารการวิจัยทางการศึกษา**, 23, 2 (เมษายน – มิถุนายน).
- วิสาข์ จิตีวัตร. (2541). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (Teaching English reading Comprehension)**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เศรษฐวิทย์. (2555). **อ่านภาษาอังกฤษอย่างไรให้ได้ผล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เม็ดทราย.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล**. ม.ป.ท.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล**. เข้าถึงได้จาก <http://ltu.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-10-26-5/74-cefr>
- สมุทพร เข็นเขาวนิช. (2549). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สลินดา โพธิ์พยัคฆ์. (2556). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสงี่ยม โตรัตน์. (2524). **พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ**. นครปฐม: แผนกบริการกลางสำนักงานอธิการบดี พระราชวังสนามจันทร์.

- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี บัวคุ้มภัย. (2540). "การสร้างแบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานเขียนร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5." *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตร และวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- Anderson, R. C., and Ortony, A. (1975). "On putting apples into bottles: A problem of polysemy." *Cognitive Psychology*, 7: 167-180.
- Bensoussan, M., and Laufer, B. (1984). "Lexical guessing in context in EFL reading comprehension." *Journal of Research in Reading*, 7, 1: 15-32.
- Berrin Manga Çetinavcı. (2013). "Contextual factors in guessing word meaning from context in a foreign language." *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 116: 2670 – 2674.
- Blachowicz and Fisher. (2005). **INTEGRATED VOCABULARY INSTRUCTION**. Naperville: Learning Point Associates.
- Clark, D. F., and Nation, I. S. P. (1980). "Technique "Guessing the meaning of the words from the context; Strategies and use." *System*, 8, 3: 211-217.
- David Nunan. (1991). **Language Teaching Methodology a textbook for teachers**. New York Prentice Hall.
- Dunemore, D. (1989). "Using contextual clues to infer word meaning: an evaluation of current exercise types." *Reading in a Foreign Language*, 6: 1,337-347.
- Finocchiaro, M. (1974). **English as a second language; From Theory to practice**. New York: Regent Publishing Company.
- Hatch, E., and Brown, C. (1995). **Vocabulary, semantics, and language education**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jack, C. R. (2015). **KEY ISSUES IN LANGUAGE TEACHING**. Cambridge University Press.
- Johnson, D. D., and Pearson, P. D. (1978). **Teaching reading vocabulary**. The United States of America: Holt, Rinehart and Winston.
- Kolahi, S. H., Alikhademi, A., and Kehtari, M. (2013). "The Comparative Effect of Types of Contextual Clues on Iranian EFL Learners' Prediction of the Meaning of Unknown Vocabularies." *American Journal of Educational Research*, 1, 8: 272-278.

- Nation. (2001). **"I.S.P." Learning vocabulary in another language**. Cambridge: Cambridge.
- Nation. (2003). **"I.S.P.". Learning vocabulary in another language**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nation. (2013). **Learning vocabulary in another language**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Perfetti, C., and Hart, L. (2001). The lexical basis of comprehension skill. In D. S. Gorfien (Ed.), **On the Consequences of Meaning Selection: Perspectives on Resolving Lexical Ambiguity** (pp. 67-86). Washington, D.C: American Psychological Association.
- Postgradteam. (2550). **ทีเด็ดพิชิต READING**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Read, J. (2000). **Assessing Vocabulary Cambridge**. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (2000). **Vocabulary in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Seel, B., and Glasgow, Z. (1990). **Exercise in Instructional Design**. Columbus, Ohio 4321: Merrill Publishing Company Bell & Howell Information Company.
- Shelfbine, J. L. (1990). "Students factors related to variability in learning word meaning from context." **Journal of reading Behavior**, 22, 1: 71-79.
- Thornburi, S. (2002). **How to teach vocabulary**. Harlow Essex: Pearson Education.
- Tierney, R. J. (2005). **Reading strategies and practices: a compendium**. Mass: Allyn and Bacon.
- Walters, J. (2006). "Method of teaching inferring meaning from context." **RELC Journal**, 37, 2: 176-190.
- Yang, N. (2009). "Context clues and contextual guessing." **Sino-US English Teaching**, 6, 5: 48-56.
- Ying, Y. S. (2001). "Acquiring vocabulary through a context-based approach." **English Teaching Forum**, 15, 27 (January): 18-21.

ภาคผนวก

แบบสำรวจเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้เป็นภาษาไทย

ที่	คำศัพท์	ความหมาย	ที่	คำศัพท์	ความหมาย
1	ancient		29	flavor	
2	statue		30	bud	
3	display		31	takeaway	
4	opera		32	fishmonger	
5	cycling		33	parlous	
6	instead		34	drain	
7	habit		35	grease	
8	tasty		36	grate	
9	healthy		37	recipe	
10	fantastic		38	mixture	
11	cloudy		39	flip	
12	pouring		40	arrive	
13	foggy		41	journey	
14	freezing		42	crewman	
15	cracker		43	voyage	
16	serve		44	harvest	
17	blindfold		45	celebrate	
18	product		46	wild duck	
19	greengrocer		47	survive	
20	penny		48	carnival	
21	butcher		49	coast	
22	newsagent		50	isolate	
23	florist		51	jungle	
24	cheap		52	including	
25	expensive		53	polluted	
26	cash		54	crowed	
27	festive		55	harbor	
28	decorate		56	castle	

ที่	คำศัพท์	ความหมาย	ที่	คำศัพท์	ความหมาย
57	streamer		87	stunning	
58	firework		88	destination	
59	witch		89	landmark	
60	crunchy		90	local	
61	delicious		91	huge	
62	traditional		92	emperor	
63	famous		93	conquered	
64	hovercraft		94	century	
65	convenient		95	transport	
66	comfortable		96	disease	
67	expensive		97	empire	
68	hoover		98	coincidence	
69	lawn		99	injure	
70	mow		100	collision	
71	rubbish		101	explore	
72	perform		102	survivor	
73	theatre		103	explosion	
74	silence		104	disaster	
75	respect		105	unfortunately	
76	fame		106	organize	
77	trek		107	thunderstorm	
78	wildlife		108	scatter	
79	brightly		109	announce	
80	hairy		110	private	
81	pollution		111	procession	
82	litter		112	unusual	
83	deforestation		113	mess	
84	energy		114	rewarding	
85	waste		115	extinction	
86	endangered		116	smash	

ที่	คำศัพท์	ความหมาย	ที่	คำศัพท์	ความหมาย
117	neighborhood		147	warrior	
118	protect		148	behavior	
119	environment		149	counselor	
120	suggestion		150	detention	
121	temperature		151	involve	
122	graduate		152	punish	
123	career		153	academic	
124	investment		154	hardworking	
125	promotion		155	vacuum the rug	
126	cure		156	engineering	
127	retried		157	dorm	
128	experience		158	lumps	
129	opportunity		159	pay back	
130	scholarship		160	pay into	
131	tuition		161	deposit	
132	plastic surgeon		162	withdraw	
133	improve		163	bronze	
134	concentrate		164	copper	
135	apply for		165	banknote	
136	appointment		166	catalogue	
137	permission		167	auction	
138	attractive		167	quantity	
139	disappointed		169	expert	
140	enormous		170	evidence	
141	giant		171	condition	
142	manufacture		172	breath	
143	receipt		173	essential	
144	refund		174	human	
145	signal		175	vacation	
146	complain		176	interesting	

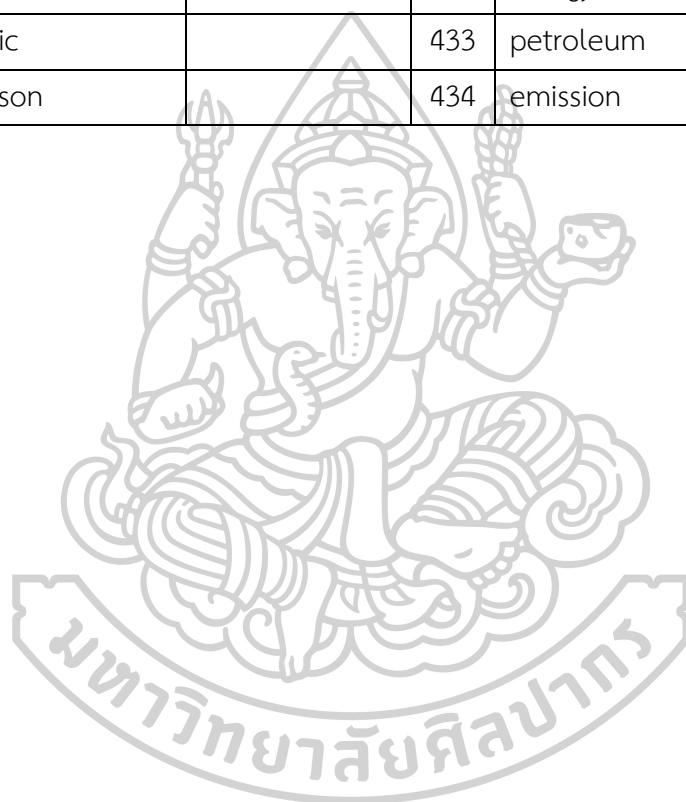
ที่	คำศัพท์	ความหมาย	ที่	คำศัพท์	ความหมาย
177	disappear		207	planet	
178	alligator		208	atmosphere	
179	material		209	oxygen	
180	outfit		210	extraterrestrial	
181	textile		211	galaxy	
182	thread		212	reporter	
183	yarn		213	excellent	
184	separate		214	criticism	
185	produce		215	discourage	
186	weave		216	documentary	
187	treasure		217	determine	
188	synthetic		218	coffin	
189	demand		219	priestess	
190	invention		220	curse	
191	exchange		221	basement	
192	currency		222	texting	
193	development		223	risky	
194	ancestor		224	huge	
195	offer		225	luxurious	
196	training		226	notice	
197	involve		227	unreliable	
198	recognize		228	mark	
199	typical		229	total cost	
200	dull		230	belt	
201	patience		231	coffeemaker	
202	alert		232	conditioner	
203	chart		233	deodorant	
204	crutches		234	hairdryer	
205	drip		235	iron	
206	socialize		236	scarf	

ที่	คำศัพท์	ความหมาย	ที่	คำศัพท์	ความหมาย
237	stretcher		267	sunglasses	
238	uniform		268	toaster	
239	wheelchair		269	toothpaste	
240	X-ray		270	survive	
241	emergency		271	launch	
242	ambulance		272	orbit	
243	force		273	gravity	
244	service		274	shooting	
245	department		275	bargain	
246	danger		276	customer	
247	drug		277	refund	
248	explosive		278	try on	
249	firefighter		279	astronauts	
250	colorblind		280	space	
251	First aid course		281	starry	
252	Heart attack		282	spacecraft	
253	sunstroke		283	attraction	
254	flood		284	interactive	
255	stuck		285	universe	
256	terrible		286	exploring	
257	catalogue		287	exploration	
258	surgeon		288	retired	
259	contact		289	syringe	
260	ambition		290	thermometer	
261	important		291	operation	
262	achieve		292	acupuncture	
263	determine		293	firecrackers	
264	admire		294	bonfire	
265	protein		295	bride	
266	portion		296	graduation	

ที่	คำศัพท์	ความหมาย	ที่	คำศัพท์	ความหมาย
297	calorie		327	billboard	
298	suffering		328	jingle	
299	tinnitus		329	logo	
300	therapist		330	market research	
301	iridology		331	media	
302	diagnosed		332	slogan	
303	represented		333	company	
304	heal		334	commercial	
305	severe		335	aboard	
306	appropriate		336	publicity	
307	surprise		337	launch	
308	proper		338	mission	
309	treat		339	campaign	
310	ill		340	advertisement	
311	advise		341	agency	
312	clinic		342	arrange	
313	treatments		343	persuade	
314	guarantee		344	client	
315	qualify		345	production	
316	red eyes		346	edit	
317	runny nose		347	prevent	
318	allergy		348	bare	
319	fever		349	wrecking	
320	bandage		350	panic	
321	medicine		351	phobia	
322	prescription		352	psychologist	
323	stethoscope		353	terrified	
324	arachnophobia		354	quote	
325	hypnotism		355	perish	
326	residents		356	costume	

ที่	คำศัพท์	ความหมาย	ที่	คำศัพท์	ความหมาย
357	comfort		387	charity	
358	reside		388	dress up	
359	criminal		389	procession	
360	creative		390	competition	
361	brave		391	smartphone	
362	organized		392	laptop	
363	patient		393	surf	
364	brainy		394	virus	
365	struggling		395	project	
366	contract		396	concern	
367	image		397	homemade	
368	manner		398	original	
369	independent		399	secret	
370	unusual		400	attendant	
371	covers		401	instructor	
372	lyrics		402	assistant	
373	instruments		403	warden	
374	tracks		404	agent	
375	receipt		405	taco	
376	catwalk		406	ceremony	
377	insist		407	monument	
378	gossip		408	wealthy	
379	detention		409	reunite	
380	teacher's pet		410	illegal	
381	allow		411	antique	
382	beat		412	palace	
383	scan		413	residence	
384	downtown		414	private	
385	tournament		415	ruling	
386	gorgeous		416	take over	

ที่	คำศัพท์	ความหมาย	ที่	คำศัพท์	ความหมาย
417	factory		426	coronation	
418	slavery		427	parliament	
419	experiment		428	aeronautic	
420	repair		429	innovation	
421	gadget		430	constantly	
422	electric		431	fuel	
423	insect		432	energy	
424	toxic		433	petroleum	
425	poison		434	emission	

ภาคผนวก ข

รายการคำศัพท์ที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธีการเดา

ความหมายจากบริบท

รายการคำศัพท์ที่นำมาใช้ในการจัดทำชุดแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยใช้กลวิธี
การเดาความหมายจากบริบท จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้

Unit 1 Living

Lifestyle (การดำเนินชีวิต) : people, education, occupation(บุคคล, การศึกษา, อาชีพ), fashion(ความนิยม), character (ลักษณะบุคลิกภาพ), feeling (ความรู้สึก), school and activities (โรงเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ), school subject(วิชา), works & jobs (งาน)

expensive	counselor	competition	creative	punishment
instructor	uncomfortable	attractive	uniform	disappointed
unfriendly	luxurious	bilingual	scholarship	reporter
triangle	independent	coffeemaker	graduation	neighborhood

Unit 2 Environment

Environment (สิ่งแวดล้อม): space (อวกาศ) , climate (ภูมิอากาศ), place in the city or town (สถานที่ต่าง ๆ ในเมือง), weather (สภาพอากาศ), geographical features (ลักษณะทางภูมิศาสตร์), environments (สิ่งแวดล้อม) , living condition (สภาพความเป็นอยู่), city (เมือง), countryside (ชนบท), nature (ธรรมชาติ)

cloudy	foggy	landmark	pollution	deforestation
temperature	thunderstorm	extinction	planet	atmosphere
extraterrestrial	astronauts	spacecraft	exploration	monument

Unit 3 Health

Health (สุขภาพ) sickness (โรคร้ายไข้เจ็บ) การรักษา (treatment) อุปกรณ์ทางการแพทย์ (medical equipment)

healthy	suggestion	temperature	cure	disease
injure	breath	crutch	wheelchair	emergency
ambulance	danger	colorblind	heart attack	sunstroke
surgeon	risky	protein	calorie	suffering
tinnitus	therapist	iridology	diagnosed	allergy
bandage	prescription	stethoscope	syringe	thermometer
operation	acupuncture	arachnophobia		

Unit 4 Technology & gadget

Technology (เทคโนโลยี): science & technology (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี), gadget (อุปกรณ์)

gadget	invention	experiment	innovation	poison gas
toxic waste	petroleum	electric	procession	arrange
constantly	fuel	poisonous	aeronautic	screenager
chat				

Unit 5 Entertainment and advertisement

Entertainment and advertisement (ความบันเทิงและการโฆษณา) travel for tourism (การท่องเที่ยว) service (การบริการ), entertainment (ความบันเทิง) , advertising (การโฆษณา), celebrate (การเฉลิมฉลอง), carnival (งานรื่นเริง), holidays (วันหยุด)

display	vacation	qualify	performance	excellent
persuade	promotion	commercial	costume	attractive
launch	gorgeous	essential	advertisement	Investment
brainy	hairy	brave	suffer	huge

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญกับความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

5 แผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของข้อคำถาม หากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้ระบุข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่องข้อเสนอแนะ โดยให้มีความระดับความคิดเห็นต่อไปนี้

+1 แทน เมื่อท่านแน่ใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มีความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทมีความเหมาะสม

0 แทน เมื่อท่านไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทมีความเหมาะสม

-1 แทน เมื่อท่านแน่ใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มีความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทมีความไม่เหมาะสม

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1				
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้				
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน				
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
6. การวัดและการประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2				
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้				
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน				
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
6. การวัดและการประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3				
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้				
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน				
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
6. การวัดและการประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4				
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้				
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน				
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
6. การวัดและการประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5				
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา				
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
3. เนื้อหา				

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้				
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน				
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
6. การวัดและการประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้				

ผู้ประเมิน

.....
...../...../.....

ขอขอบคุณในความร่วมมืออย่างสูง

(นางเพ็ญประภา อินทร์สุข)

ผู้วิจัย

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	1	1	1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	1	1	1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	1	1	1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4					
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	1	1	1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	1	1	1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1

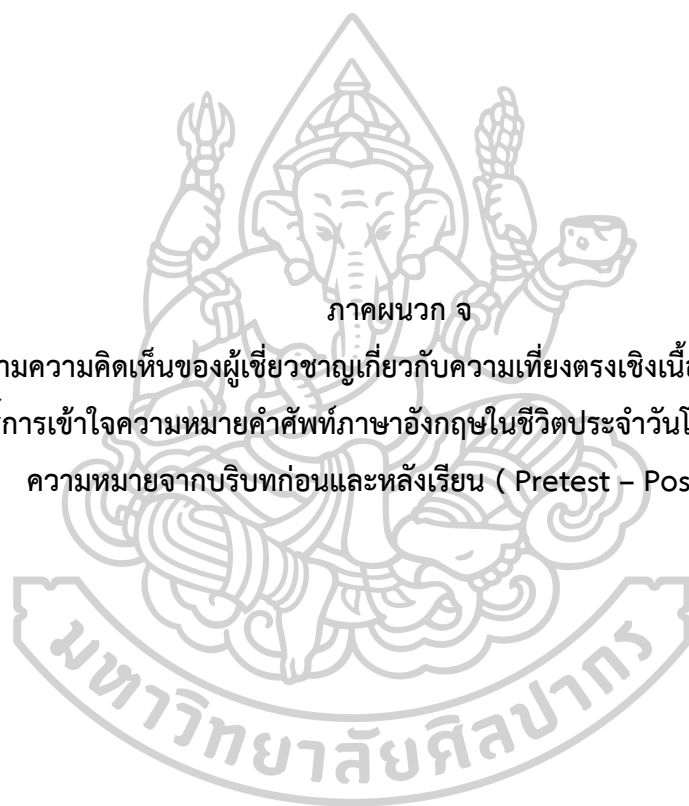
ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
6.3 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1

ผู้ประเมิน

ขอขอบพระคุณในการให้ความร่วมมืออย่างสูง
นางเพ็ญประภา อินทร์สุข
(ผู้วิจัย)

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์การเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดา
ความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest – Posttest)

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์การเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดา
ความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest – Posttest) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของแบบทดสอบ หากท่านมีข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติม ให้ระบุลงในช่องข้อเสนอแนะ

ค่าระดับความคิดเห็น

+1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 แทนไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

วัตถุประสงค์	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
- To identify the type of internal clue from the context - To identify the meaning of the word from the context clue	1. The has three equal sides. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. triangle b. triangular c. triangulate d. trimester				
	2. Bobby feels when he sits in the room full of strangers. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	a. cooperate b. universal c. irresponsible d. uncomfortable				
	3. My daughter felt because she did not get dolls. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. disable b. disappear c. disappointed d. disability				
	4. Thai officers have to wear a every Monday. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. uniform b. university c. unfriendly d. unusual				
	5. My children are students. They learn two languages when they study at school. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. biology b. bilingual				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	c. biochemistry d. bibliography				
	<p>6. You need to see a / an when you have trouble with your classmates.</p> <p>Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____ a. interpreter b. author c. counselor d. astronomer</p>				
	<p>7. This is for applicants who want to go abroad next semester.</p> <p>Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____ a. scholastic b. scholarly c. scholas d. scholarship</p>				
	<p>8. The students who break the school rules will get the</p> <p>Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____ a. punishes b. punishment</p>				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	c. punishing d. punishable				
	<p>9. We like to buy things every time we go shopping at Siam Paragon.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. luxury b. luxurious c. lucky d. luckily</p>				
	<p>10. When you study to design a website, you must have ideas.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. create b. creation c. creationist d. creative</p>				
<p>- To identify the type of definition clue from the context</p> <p>- To identify the meaning of the word from the</p>	<p>11. means the weather is humid and, you look outside and cannot see anything clearly.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. Foggy b. Rainy</p>				

วัตถุประสงค์	ข้อความ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
context clue	c. Windy d. Sunny				
	<p>12. A/An is a person who works by traveling in space.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. assistant b. bartender</p> <p>c. astronaut d. coffeemaker</p>				
	<p>13. A means the place that is easy to recognize and notice.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. Theater b. Landmark</p> <p>c. Pagoda d. Tower</p>				
	<p>14. When the environment is dirty, it can be called</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. dimension b. fiction</p> <p>c. construction d. pollution</p>				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>15. A is a vehicle used for traveling in space.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. motorbike b. spacecraft</p> <p>c. cruise d. helicopter</p>				
	<p>16. can be defined as a turbulent weather in which there is thunder, strong wind, lightning and heavy rain.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. A thunderstorm b. Snowing</p> <p>c. A hailstone d. Windy</p>				
	<p>17. refers to when species decrease and stop existing.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. Exhibition b. Extinction</p> <p>c. Gene d. Living</p>				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>18. The is a creature that lives outside the planet Earth.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. alien b. spacemen</p> <p>c. meteorite d. extraterrestrial</p>				
	<p>19. The situation when a lot of trees in the forest are cut down is called</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. deforestation b. increase</p> <p>c. portion d. decrease</p>				
	<p>20. The can be defined as A mixture of gases, mostly nitrogen, oxygen, argon and carbon dioxide .</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. dry land b. air force</p> <p>c. atmosphere d. climate</p>				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
<p>- To identify the type of restatement clue from the context</p> <p>- To identify the meaning of the word from the context clue</p>	<p>21. A doctor uses a or medical device that is used to listen patient's heart and lungs.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. automatic b. stethoscope c. dynamic d. electric</p>				
	<p>22. When the students stand for very long time in the sun, they may feel hot, get faint, or get</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. sunstroke. b. sunscreen c. sunshine d. sunblock</p>				
	<p>23. The old man uses a or a long stick to help him move in the correct direction.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. cart b. truck c. crutch d. wheelchair</p>				
	24. treatment - a Chinese				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>method of treating pain by using special thin needles - is another option that is popularly used to treat illness.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. Massage b. Injection</p> <p>c. Meditation d. Acupuncture</p>				
	<p>25. When you get cut, you should use or a long narrow piece of cloth to close the injury.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. bandage b. scissor</p> <p>c. knife d. cotton</p>				
	<p>26. Before conclusion, a doctor must his patient, in the same way, he has to say exactly what the cause of illness is.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p>				

วัตถุประสงค์	ข้อความ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	Meaning : _____ a. knock b. compare c. diagnose d. sharpen				
	27. A doctor gives me a - a piece of paper that a doctor writes about the type of medicine -. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. research b. result c. motto d. prescription				
	28. A doctor gives or advice that people should wear the mask before going out. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. promotion b. suggestion c. introduction d. expression				
	29. He had an to stop the growth of cancer cells; that is, he got the process of cutting open a part of his body in order to stop a damaged cell. Type of clues : _____				

วัตถุประสงค์	ข้อความ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. operation b. location c. experiment d. oxidation				
	30. Someone who has got an or extreme fear of spider should avoid to stay close the spiders. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. Shopaholic b. Autophobia c. Cyberphobia d. Arachnophobia				
- To identify the type of example clue from the context - To identify the meaning of the word from the context clue	31. It is very easy to make an online video as a professional from the such as camera, microphone, laptop, and light. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. gadgets b. items c. applications d. symbols				
	32. The example of clean are like ethanol, biodiesel, and natural gas.				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. fuels b. solid c. liquid d. gas				
	33. The gardeners will take good care of their vegetables easier because the new like agricultural drone can help them to pour and spray insects more conveniently. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. inspiration b. invitation c. injection d. innovations				
	34. The factories that launch like Carbon monoxide and Chlorine, and Fluorine must follow the law. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. fluid b. waste				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	c. solid d. poison gas				
	<p>35. Some like battery and oil can cause pollution.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. chemicals b. plastic rubbish</p> <p>c. food waste d. toxic wastes</p>				
	<p>36. We can have a by using an online website, including FaceTime, Google Meet, and Zoom to see and talk with our friends.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. gossip b. read</p> <p>c. chat d. draw</p>				
	<p>37. Humans use a lot of energy, for instance natural gas for vehicles that we use with cars.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p>				

วัตถุประสงค์	ข้อความถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	e. compare & contrast Meaning : _____ a. windy b. petroleum c. hydro d. heat				
	38. The latest new trend of vehicles at the present time is vehicle especially motorcycles and cars powered by electric. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. automatic b. manual c. dynamic d. electric				
	39. Lots of can help people to have an easy and fast life, for example, cars, high speed trains, microwaves, and refrigerators. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. portion b. information c. inventions d. invalid				
	40. Nowadays parents can buy the toys such as model airplane, plane bricks, and drone in the				

วัตถุประสงค์	ข้อความ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	toy shop. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. combatant b. submarine c. grounded d. aeronautic				
- To identify the type of compare and contrast clue from the context - To identify the meaning of the word from the context clue	41. Customers will get the best from our company. Similarly, our activities are done in order to increase the sales of a product or service is good. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. tax b. promotion c. high price d. expensive product				

วัตถุประสงค์	ข้อความ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>42. That girl is Also, the woman in front of her is very good looking.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. moody b. attractive</p> <p>c. chubby d. fatty</p>				
	<p>43. The guard who helps a young girl from a fire is very However, his father is cowardly.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. brave b. manual</p> <p>c. dynamic d. electric</p>				
	<p>44. Ron spends time with his family. Likewise, Harry likes to travel during the holidays with his friends.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p>				

วัตถุประสงค์	ข้อความ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	Meaning : _____ a. work b. busy c. day d. vacation				
	45. James P. Sullivany is , resembling Cookie Monster in Sesame Street, which is covered with blue hair on his body. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. skinny b. elderly c. hairy d. overweight				
	46. Holding a New year's party, we usually decorate the place Conversely, holding a Halloween party, we often use a dark color theme. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. dark b. dizzy c. blindness d. brightly				
	47. The boy still from the accident, but his sister recovers more quickly. Type of clues : _____				

วัตถุประสงค์	ข้อความ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. suffers b. satisfy c. pleasure d. amuse				
	48. A job position requires a man who is and smart. On the contrary, an unskilled woman does not suit this job. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. foolish b. brainy c. clumsy d. silly				
	49. Thinking is an skill for any job. Also, communication is needed for working in the 21 st century. Type of clues : _____ a. definition b. internal c. example d. restatement e. compare & contrast Meaning : _____ a. unimportant b. unnecessary c. request d. essential				

วัตถุประสงค์	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
	<p>50. A house for sale consists of 4 bedrooms, 3 restrooms, 1 dining room, 1 living room, and a 2-car space in the garage. In contrast, a little house just has a bedroom, a restroom, and a kitchen.</p> <p>Type of clues : _____</p> <p>a. definition b. internal</p> <p>c. example d. restatement</p> <p>e. compare & contrast</p> <p>Meaning : _____</p> <p>a. huge b. tiny</p> <p>c. little d. mini</p>				

ผู้ประเมิน

...../...../.....

ขอขอบคุณในความร่วมมืออย่างสูง
(นางเพ็ญประภา อินทร์สุข)

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ฉ

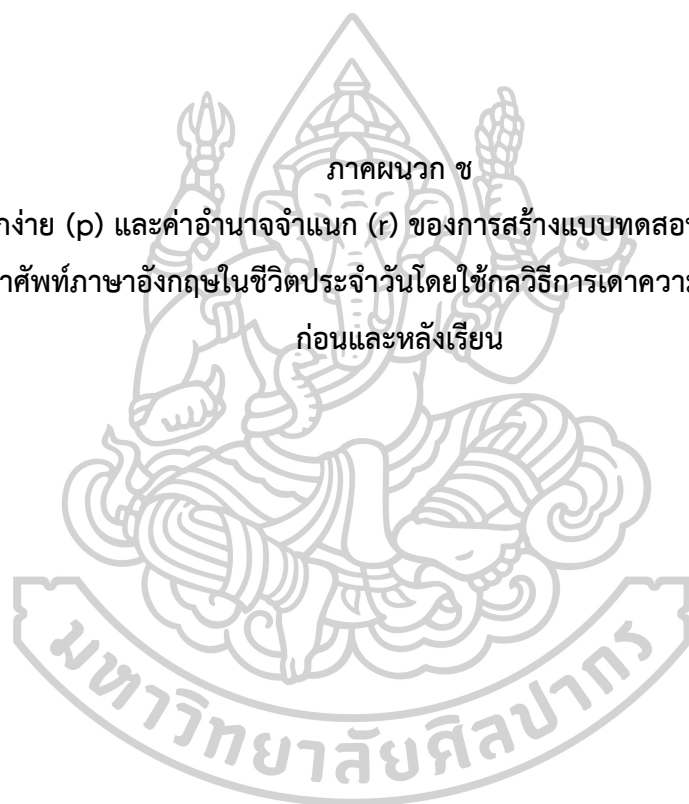
ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
ก่อนและหลังเรียน (Pretest-Posttest)

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest-Posttest)

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	1	3	1
6	1	1	1	3	1
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	1	1	1	3	1
10	1	1	1	3	1
11	1	1	1	3	1
12	1	1	1	3	1
13	1	1	1	3	1
14	1	1	1	3	1
15	1	1	1	3	1
16	1	1	1	3	1
17	1	1	1	3	1
18	1	1	1	3	1
19	1	1	1	3	1
20	1	1	1	3	1
21	1	1	1	3	1
22	1	1	1	3	1
23	1	1	1	3	1
24	1	1	1	3	1
25	1	1	1	3	1

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest-Posttest) (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
26	1	1	1	3	1
27	1	1	1	3	1
28	1	1	1	3	1
29	1	1	1	3	1
30	1	1	1	3	1
31	1	1	1	3	1
32	1	1	1	3	1
33	1	1	1	3	1
34	1	1	1	3	1
35	1	1	1	3	1
36	1	1	1	3	1
37	1	1	1	3	1
38	1	1	1	3	1
39	1	1	1	3	1
40	1	1	1	3	1
41	1	1	1	3	1
42	1	1	1	3	1
43	1	1	1	3	1
44	1	1	1	3	1
45	1	1	1	3	1
46	1	1	1	3	1
47	1	1	1	3	1
48	1	1	1	3	1
49	1	1	1	3	1
50	1	1	1	3	1

ภาคผนวก ข

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการ
เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
ก่อนและหลังเรียน

ตารางที่ 15 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการทำความเข้าใจจากความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	การ นำไปใช้	ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	การ นำไปใช้
1	0.40	0.40	ใช้ได้	26	0.60	0.20	ใช้ได้
2	0.60	0.20	ใช้ได้	27	0.60	0.20	ใช้ได้
3	0.60	0.20	ใช้ได้	28	0.53	0.00	ใช้ไม่ได้
4	0.47	0.20	ใช้ได้	29	0.47	0.20	ใช้ได้
5	0.53	0.00	ใช้ไม่ได้	30	0.60	0.20	ใช้ได้
6	0.53	0.40	ใช้ได้	31	0.47	0.20	ใช้ได้
7	0.53	0.00	ใช้ไม่ได้	32	0.60	-0.20	ใช้ไม่ได้
8	0.60	0.20	ใช้ได้	33	0.47	0.20	ใช้ได้
9	0.47	0.60	ใช้ได้	34	0.60	0.20	ใช้ได้
10	0.40	0.40	ใช้ได้	35	0.40	0.40	ใช้ได้
11	0.60	0.20	ใช้ได้	36	0.60	0.20	ใช้ได้
12	0.47	0.20	ใช้ได้	37	0.60	0.20	ใช้ได้
13	0.60	0.20	ใช้ได้	38	0.33	0.20	ใช้ได้
14	0.47	0.20	ใช้ได้	39	0.60	0.20	ใช้ได้
15	0.60	-0.20	ใช้ไม่ได้	40	0.60	-0.20	ใช้ไม่ได้
16	0.53	0.40	ใช้ได้	41	0.53	0.40	ใช้ได้
17	0.53	0.40	ใช้ได้	42	0.40	0.20	ใช้ได้
18	0.53	-0.40	ใช้ไม่ได้	43	0.40	0.00	ใช้ไม่ได้
19	0.60	0.20	ใช้ได้	44	0.47	0.20	ใช้ได้
20	0.47	0.20	ใช้ได้	45	0.53	0.40	ใช้ได้
21	0.60	0.20	ใช้ได้	46	0.33	0.20	ใช้ได้
22	0.53	0.00	ใช้ไม่ได้	47	0.53	0.00	ใช้ไม่ได้
23	0.60	0.20	ใช้ได้	48	0.47	0.20	ใช้ได้
24	0.53	0.40	ใช้ได้	49	0.53	0.40	ใช้ได้
25	0.33	0.20	ใช้ได้	50	0.47	0.20	ใช้ได้

ภาคผนวก ซ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest- Posttest for context clues strategies)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจาก
บริบทก่อนและหลังเรียน (Pretest- Posttest for context clues strategies)

Directions: This test consists of 2 parts for each item. Please choose the type of
clue and the correct meaning of each item.

1. means the weather is humid and, you look outside and cannot see
anything clearly.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. Foggy b. Rainy
c. Windy d. Sunny

2. Bobby feels when he sits in the room full of strangers.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. cooperate b. universal
c. irresponsible d. uncomfortable

3. It is very easy to make an online video as a professional from the such as
camera, microphone, laptop, and light.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. gadgets b. items
c. applications d. symbols

4. A doctor uses a or medical device that is used to listen to patient's heart and lungs.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. automatic
- b. stethoscope
- c. dynamic
- d. electric

5. Customers will get the best from our company. Similarly, our activities are done to increase the sales of a product or service is good.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. tax
- b. promotion
- c. high price
- d. expensive product

6. A/An is a person who works by traveling in space.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. assistant
- b. bartender
- c. astronaut
- d. coffeemaker

7. My daughter felt because she did not get dolls.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. disable b. disappear
c. disappointed d. disability

8. Lots of can help people to have an easy and fast life, for example, cars, high-speed trains, microwaves, and refrigerators.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. portion b. information
c. inventions d. invalid

9. He had an to stop the growth of cancer cells; that is, he got the process of cutting open a part of his body to stop a damaged cell.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. operation b. location
c. experiment d. oxidation

10. That girl is Also, the woman in front of her is very good-looking.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. moody b. attractive
c. chubby d. fatty

11. A means the place that is easy to recognize and notice.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. Theater b. Landmark
c. Pagoda d. Tower

12. Thai officers have to wear a every Monday.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. uniform b. university
c. unfriendly d. unusual

13. The gardeners will take good care of their vegetables easier because the new like agricultural drone can help them to pour and spray insects more conveniently.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. inspiration
- b. invitation
- c. injection
- d. innovations

14. The old man uses a or a long stick to help him move in the correct direction.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. cart
- b. truck
- c. crutch
- d. wheelchair

15. Thinking is an skill for any job. Also, communication is needed for working in the 21st century.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. unimportant
- b. unnecessary
- c. request
- d. essential

16. When the environment is dirty, it can be called

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. dimension
- b. fiction
- c. construction
- d. pollution

17. The has three equal sides.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. triangle
- b. triangular
- c. triangulate
- d. trimester

18. The factories that launch like Carbon monoxide and Chlorine, and Fluorine must follow the law.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. fluid
- b. waste
- c. solid
- d. poison gas

19. treatment - a Chinese method of treating pain by using special thin needles - is another option that is popularly used to treat illness.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. Massage
- b. Injection
- c. Meditation
- d. Acupuncture

20. Ron spends time with his family. Likewise, Harry likes to travel during the holidays with his friends.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. work
- b. busy
- c. day
- d. vacation

21. The situation when a lot of trees in the forest are cut down is called

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. deforestation
- b. increase
- c. portion
- d. decrease

22. You need to see a / an when you have trouble with your classmates.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. interpreter b. author
c. counselor d. astronomer

23. Some like battery and oil can cause pollution.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. chemicals b. plastic rubbish
c. food waste d. toxic wastes

24. When you get cut, you should use or a long narrow piece of cloth to close the injury.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. bandage b. scissor
c. Knife d. cotton

25. James P. Sullivany is , resembling Cookie Monster in Sesame Street, which is covered with blue hair on his body.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. skinny
- b. elderly
- c. hairy
- d. overweight

26 can be defined as turbulent weather in which there is thunder, strong wind, lightning, and heavy rain.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. A thunderstorm
- b. Snowing
- c. A hailstone
- d. Windy

27. When you study to design a website, you must have ideas.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. create
- b. creation
- c. creationist
- d. creative

28. We can have a by using an online website, including FaceTime, Google Meet, and Zoom to see and talk with our friends.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. gossip b. read
c. chat d. draw

29. Before conclusion, a doctor must his patient, in the same way, he has to say exactly what the cause of illness is.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. knock b. compare
c. diagnose d. sharpen

30. Holding a New year's party, we usually decorate the place Conversely, holding a Halloween party, we often use a dark color theme.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. dark b. dizzy
c. blindness d. brightly

31. refers to when species decrease and stop existing.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. Exhibition
- b. Extinction
- c. Gene
- d. Living

32. The students who break the school rules will get the

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. punishes
- b. punishment
- c. punishing
- d. punishable

33. Humans use a lot of energy, for instance, natural gas for vehicles that we use with cars.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. windy
- b. petroleum
- c. hydro
- d. heat

34. A doctor gives me a - a piece of paper that a doctor writes about the type of medicine -

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. research
- b. result
- c. motto
- d. prescription

35. A house for sale consists of 4 bedrooms, 3 restrooms, 1 dining room, 1 living room, and a 2-car space in the garage. In contrast, a little house just has a bedroom, a restroom, and a kitchen.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. huge
- b. tiny
- c. little
- d. mini

36. The can be defined as A mixture of gases, mostly nitrogen, oxygen, argon, and carbon dioxide.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. dry land
- b. air force
- c. atmosphere
- d. climate

37. We like to buy things every time we go shopping at Siam Paragon.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. luxury b. luxurious
c. lucky d. luckily

38. The latest new trend of vehicles at present is vehicle especially motorcycles and cars powered by electric.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. automatic b. manual
c. dynamic d. electric

39. Someone who has got an or extreme fear of spider should avoid to stay close the spiders.

Type of clues : _____

- a. definition b. internal c. example
d. restatement e. compare & contrast

Meaning : _____

- a. Shopaholic b. Autophobia
c. Cyberphobia d. Arachnophobia

40. A job position requires a man who is and smart. On the contrary, an unskilled woman does not suit this job.

Type of clues : _____

- a. definition
- b. internal
- c. example
- d. restatement
- e. compare & contrast

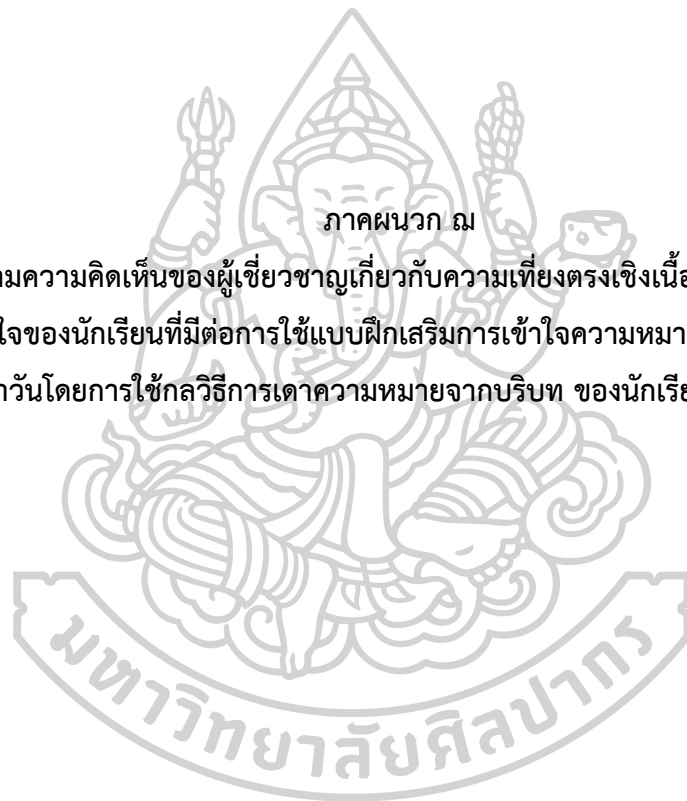
Meaning : _____

- a. foolish
- b. brainy
- c. clumsy
- d. silly

ภาคผนวก ฅ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของรายการประเมินของแบบสอบถาม หากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ให้ระบุลงในช่องข้อเสนอแนะ

ค่าระดับความคิดเห็น

+1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อความและรูปแบบของภาษามีความเหมาะสม

0 แทนไม่แน่ใจว่าข้อความและรูปแบบของภาษามีความเหมาะสม

-1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อความและรูปแบบของภาษาไม่มีความเหมาะสม

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึก				
1.1 แนวเรื่องและเนื้อหาน่าสนใจ มีความทันสมัย และเหมาะสมกับระดับความต้องการของนักเรียน				
1.2 ระดับภาษามีความเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน				
1.3 มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน				
1.4 มีการอธิบายเนื้อหาและมีตัวอย่างประโยคที่ชัดเจน				
1.5 ความยากง่ายของแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม				
1.6 บริบทมีความชัดเจน เอื้ออำนวยต่อการเดาความหมายคำศัพท์ยาก				
1.7 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน				
1.8 การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน				
2. ด้านกิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึก				
2.1 กิจกรรมชั้น Notice มีความน่าสนใจและมีการให้ตัวอย่างการเดาความหมายคำศัพท์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย				
2.2 กิจกรรมชั้น Study มีเนื้อหาและการยกตัวอย่างประโยคเพียงพอ เข้าใจง่าย และใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์และตัวชี้แนะในบริบทได้ชัดเจน				

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
2.3 กิจกรรมชั้น Practice เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยใช้ตัวชี้แนะในบริบทในการเดาความหมายคำศัพท์				
2.4 กิจกรรมชั้น Use เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้กับบริบทอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้				
2.5 กิจกรรม Extended activity เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปประยุกต์ใช้กับบริบทอื่นได้				
3. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท				
3.1 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ได้				
3.2 1 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณและพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ได้				
3.3 1 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเสริมความเข้าใจคำศัพท์ในบทอ่านได้				
3.4 สามารถนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ไปใช้ในบทอ่านภาษาอังกฤษได้จริง				
4. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท				
4.1 นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้แบบฝึกและกลวิธีการเดาความหมายจากบริบท				

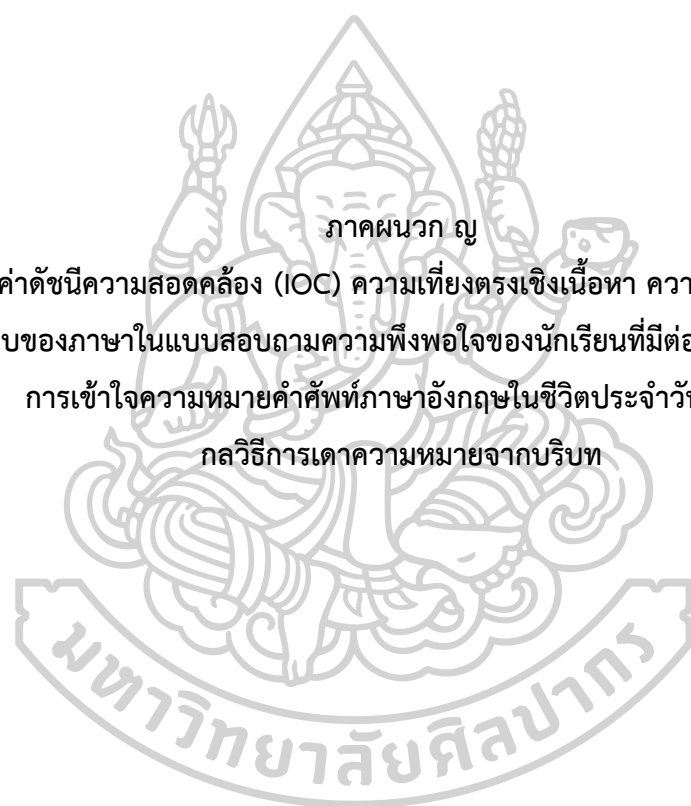
ผู้ประเมิน

...../...../.....

ขอขอบคุณในความร่วมมืออย่างสูง

(นางเพ็ญประภา อินทร์สุข)

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ญ

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถาม
และรูปแบบของภาษาในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริม
การเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้
กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษาในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึก					
1.1 แนวเรื่องและเนื้อหาน่าสนใจ มีความทันสมัย และเหมาะสมกับระดับความต้องการของนักเรียน	1	1	1	3	1
1.2 ระดับภาษามีความเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน	1	1	1	3	1
1.3 มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน	1	1	1	3	1
1.4 มีการอธิบายเนื้อหาและมีตัวอย่างประโยคที่ชัดเจน	1	1	1	3	1
1.5 ความยากง่ายของแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม	1	1	1	3	1
1.6 บริบทมีความชัดเจน เอื้ออำนวยต่อการเดาความหมายคำศัพท์ยาก	1	1	1	3	1
1.7 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	1	1	1	3	1
1.8 การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	1	1	1	3	1
2. ด้านกิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึก					
2.1 กิจกรรมขั้น Notice มีความน่าสนใจและมีการให้ตัวอย่างการเดาความหมายคำศัพท์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	1	1	1	3	1
2.2 กิจกรรมขั้น Study มีเนื้อหาและการยกตัวอย่างประโยคเพียงพอ เข้าใจง่าย และใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์และตัวชี้แนะในบริบทได้ชัดเจน	1	1	1	3	1
2.3 กิจกรรมขั้น Practice เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยใช้ตัวชี้แนะในบริบทในการเดาความหมายคำศัพท์	1	1	1	3	1

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษาในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
2.4 กิจกรรมชั้น Use เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้กับบริบทอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้	1	1	1	3	1
2.5 กิจกรรม Extended activity เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปประยุกต์ใช้กับบริบทอื่นได้	1	1	1	3	1
3. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท					
3.1 1 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ได้	1	1	1	3	1
3.2 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณและพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ได้	1	1	1	3	1
3.3 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเสริมความเข้าใจคำศัพท์ในบทอ่านได้	1	1	1	3	1
3.4 สามารถนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ไปใช้ในบทอ่านภาษาอังกฤษได้จริง	1	1	1	3	1
4. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท					
4.1 นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้แบบฝึกและกลวิธีการเดาความหมายจากบริบท	1	1	1	3	1

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์
ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง : แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจในรายการประเมินและเขียนข้อเสนอแนะในช่องที่กำหนด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจของนักเรียน				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึก					
1.1 แนวเรื่องและเนื้อหาน่าสนใจ มีความทันสมัย และเหมาะสมกับระดับความต้องการของนักเรียน					
1.2 ระดับภาษามีความเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน					
1.3 มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน					
1.4 มีการอธิบายเนื้อหาและมีตัวอย่างประโยคที่ชัดเจน					
1.5 ความยากง่ายของแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม					
1.6 บริบทมีความชัดเจน เอื้ออำนวยต่อการเดาความหมายคำศัพท์ยาก					
1.7 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน					
1.8 การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจของนักเรียน				
	5	4	3	2	1
2. ด้านกิจกรรมที่ใช้แบบฝึก					
2.1 กิจกรรมชั้น Notice มีความน่าสนใจและมีการให้ตัวอย่างการเดาความหมายคำศัพท์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
2.2 กิจกรรมชั้น Study มีเนื้อหาและการยกตัวอย่างประโยคเพียงพอ เข้าใจง่าย และใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์และตัวชี้แนะในบริบทได้ชัดเจน					
2.3 กิจกรรมชั้น Practice เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยใช้ตัวชี้แนะในบริบทในการเดาความหมายคำศัพท์					
2.4 กิจกรรมชั้น Use เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้กับบริบทอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้					
2.5 กิจกรรม Extended activity เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปประยุกต์ใช้กับบริบทอื่นได้					
3. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท					
3.1 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ได้					
3.2 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณและพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ได้					
3.3 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเสริมความเข้าใจคำศัพท์ในบทอ่านได้					
3.4 สามารถนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ไปใช้ในบทอ่านภาษาอังกฤษได้จริง					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจของนักเรียน				
	5	4	3	2	1
4. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเตา ความหมายคำศัพท์จากบริบท					
4.1 นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้แบบฝึกและ กลวิธีการเตาความหมายจากบริบท					

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึก

.....

.....

2. ด้านกิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึก

.....

.....

3. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเตา
ความหมายจากบริบท

.....

.....

4. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเตาความหมายจากบริบท

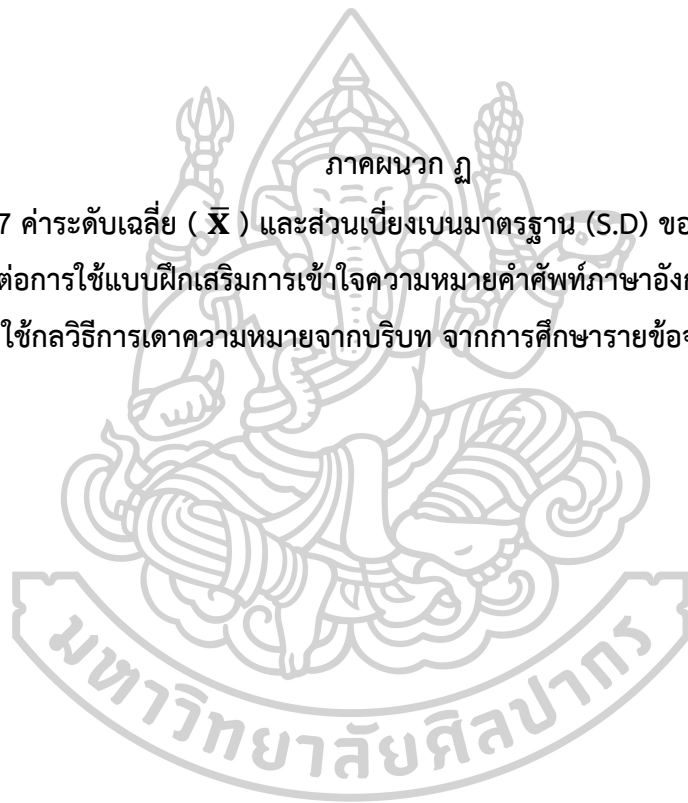
.....

.....

ภาคผนวก ก

ตารางที่ 17 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของ
นักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษารายชื่อจำนวน 5 บท

ตารางที่ 17 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท

รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับ	ลำดับที่
		1	2	3	4	5	เฉลี่ยรวม	
1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึก								
1.1 แนวเรื่องและเนื้อหาน่าสนใจ มีความทันสมัย และเหมาะสมกับระดับความต้องการของนักเรียน	\bar{X}	4.42	4.55	4.77	4.61	4.58	4.59	5
	S.D.	0.50	0.51	0.43	0.50	0.50	0.49	
1.2 ระดับภาษามีความเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน	\bar{X}	4.45	4.71	4.68	4.87	4.74	4.69	4
	S.D.	0.51	0.46	0.48	0.34	0.44	0.45	
1.3 มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน	\bar{X}	4.74	4.71	4.81	4.74	4.94	4.79	1
	S.D.	0.44	0.46	0.40	0.44	0.25	0.40	
1.4 มีการอธิบายเนื้อหาและมีตัวอย่างประโยคที่ชัดเจน	\bar{X}	4.68	4.87	4.81	4.81	4.94	4.82	1
	S.D.	0.48	0.34	0.40	0.40	0.25	0.37	
1.5 ความยากง่ายของแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม	\bar{X}	4.10	4.23	4.90	4.52	4.58	4.46	6
	S.D.	0.65	0.67	0.30	0.63	0.62	0.57	
1.6 บริบทมีความชัดเจน เอื้ออำนวยต่อการเดาความหมายคำศัพท์ยาก	\bar{X}	4.71	4.71	4.87	4.77	4.94	4.80	1
	S.D.	0.46	0.46	0.34	0.43	0.25	0.39	
1.7 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	\bar{X}	4.65	4.87	4.71	4.77	4.97	4.79	2
	S.D.	0.49	0.34	0.46	0.43	0.18	0.38	

ตารางที่ 17 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท (ต่อ)

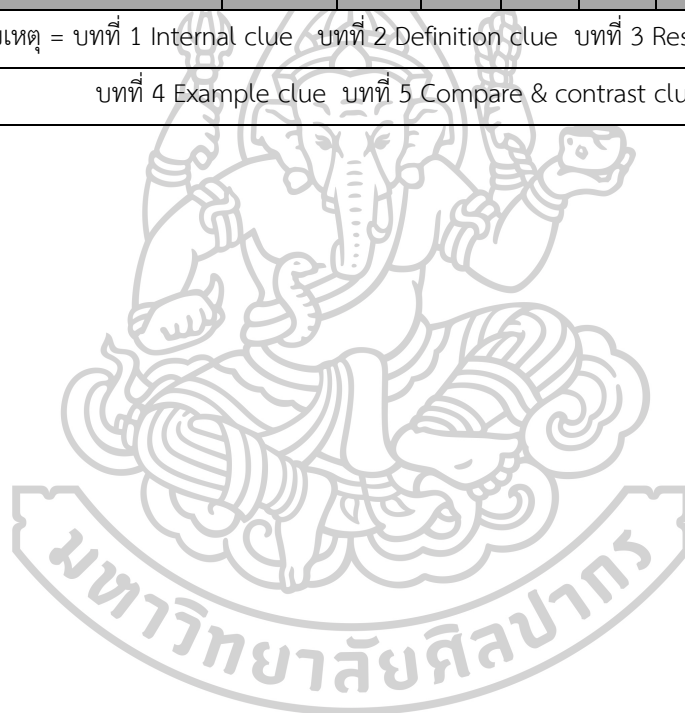
รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับ	ลำดับที่
		1	2	3	4	5	เฉลี่ยรวม	
1.8 การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	\bar{X}	4.65	4.87	4.71	4.77	4.97	4.68	3
	S.D.	0.49	0.34	0.46	0.43	0.18	0.47	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา	\bar{X}	4.55	4.66	4.78	4.73	4.8	4.70	3
	S.D.	0.06	0.10	0.06	0.08	0.16	0.09	
2. ด้านกิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึก								
2.1 กิจกรรมขั้น Notice มีความน่าสนใจและมีการให้ตัวอย่างการเดาความหมายคำศัพท์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	\bar{X}	4.55	4.55	4.74	4.55	4.74	4.63	4
	S.D.	0.51	0.51	0.44	0.51	0.44	0.48	
2.2 กิจกรรมขั้น Study มีเนื้อหาและการยกตัวอย่างประโยคเพียงพอ เข้าใจง่าย และใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์และตัวชี้แนะในบริบทได้ชัดเจน	\bar{X}	4.71	4.77	4.81	4.94	4.74	4.79	2
	S.D.	0.46	0.43	0.40	0.25	0.44	0.40	
2.3 กิจกรรมขั้น Practice เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ฝึกฝนการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทโดยใช้ตัวชี้แนะในบริบทในการเดาความหมายคำศัพท์	\bar{X}	4.97	4.65	4.87	4.74	4.94	4.83	3
	S.D.	0.18	0.49	0.34	0.44	0.25	0.34	
2.4 กิจกรรมขั้น Use เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปใช้กับบริบทอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้	\bar{X}	4.84	4.84	4.71	4.84	4.87	4.82	1
	S.D.	0.37	0.37	0.46	0.37	0.34	0.38	
2.5 กิจกรรม Extended activity เป็นกิจกรรมที่นำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปประยุกต์ใช้กับบริบทอื่นได้	\bar{X}	4.61	4.61	4.45	4.84	4.84	4.67	5
	S.D.	0.14	0.50	0.51	0.37	0.37	0.38	

ตารางที่ 17 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับ	ลำดับที่
		1	2	3	4	5	เฉลี่ยรวม	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรม	\bar{X}	4.74	4.68	4.72	4.78	4.83	4.75	1
	S.D.	0.16	0.06	0.06	0.10	0.08	0.09	
3. ด้านประโยชน์ของการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท								
3.1 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ได้	\bar{X}	4.68	4.87	4.68	4.74	4.84	4.76	2
	S.D.	0.48	0.34	0.48	0.44	0.37	0.42	
3.2 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณและพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ได้	\bar{X}	4.90	4.61	4.87	4.65	4.74	4.75	3
	S.D.	0.30	0.50	0.34	0.49	0.44	0.41	
3.3 การใช้แบบฝึกโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยเสริมความเข้าใจคำศัพท์ในบทอ่านได้	\bar{X}	4.68	4.87	4.81	4.87	4.87	4.82	1
	S.D.	0.48	0.34	0.40	0.34	0.34	0.38	
3.4 สามารถนำกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ไปใช้ในบทอ่านภาษาอังกฤษได้จริง	\bar{X}	4.52	4.65	4.65	4.71	4.81	4.66	4
	S.D.	0.51	0.49	0.49	0.46	0.40	0.47	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์	\bar{X}	4.69	4.75	4.75	4.74	4.81	4.75	2
	S.D.	0.09	0.09	0.07	0.06	0.04	0.07	
4. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท								
4.1 นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้แบบฝึกและกลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท	\bar{X}	4.39	4.58	4.65	4.43	4.57	4.52	1
	S.D.	0.50	0.50	0.49	0.50	0.50	0.50	

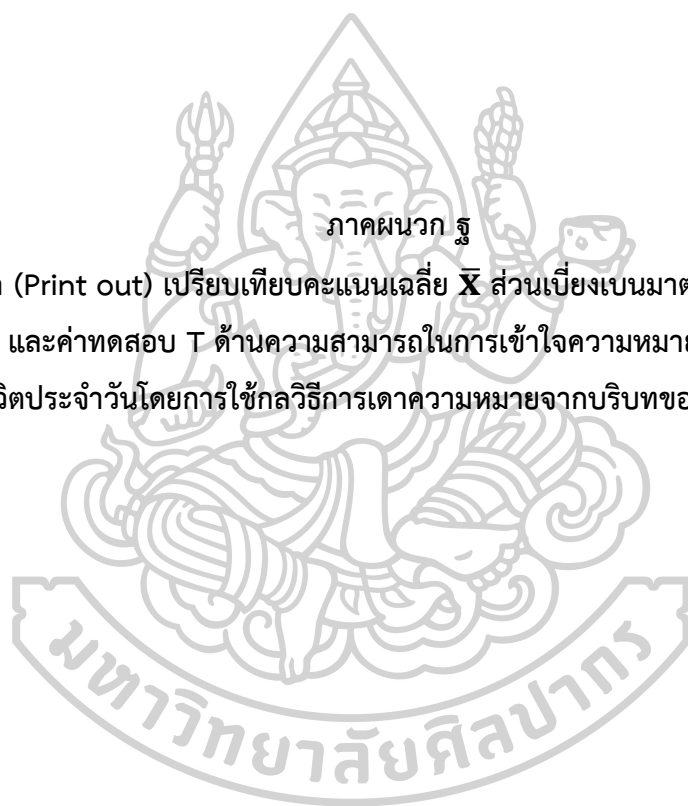
ตารางที่ 17 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท จากการศึกษาวิจัยจำนวน 5 บท (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าสถิติ	บทเรียน					ค่าระดับ	ลำดับที่
		1	2	3	4	5	เฉลี่ยรวม	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความพึงพอใจ	\bar{X}	4.39	4.58	4.65	4.43	4.57	4.52	1
	S.D.	0.50	0.50	0.49	0.50	0.50	0.50	
ค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นทั้ง 4 ด้าน	\bar{X}	4.60	4.67	4.72	4.67	4.75	4.68	
	S.D.	0.20	0.19	0.17	0.19	0.20	0.19	
หมายเหตุ = บทที่ 1 Internal clue บทที่ 2 Definition clue บทที่ 3 Restatement clue								
บทที่ 4 Example clue บทที่ 5 Compare & contrast clue								

ภาคผนวก รฐ

สิ่งพิมพ์ออก (Print out) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย X ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนน
ผลต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ T ด้านความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่าง

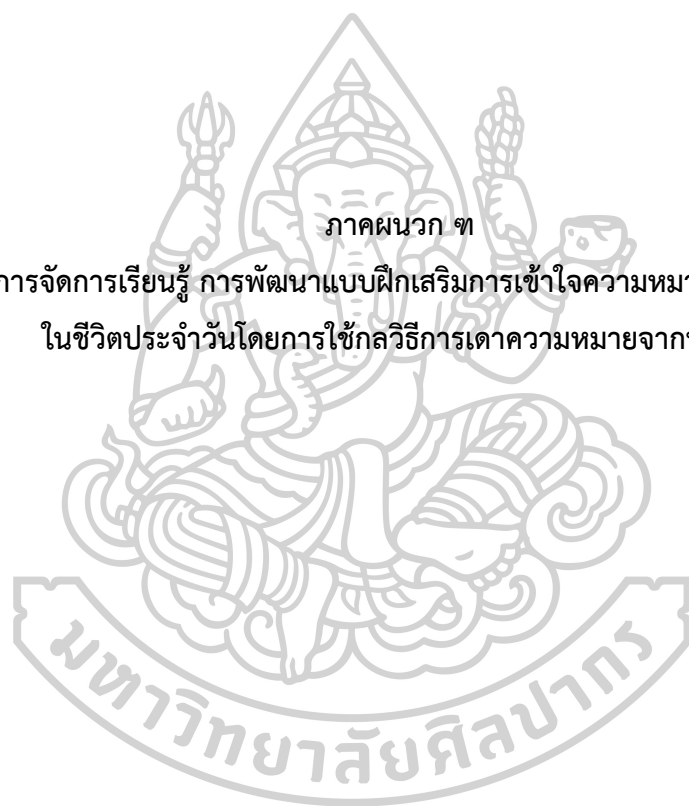

สิ่งพิมพ์ (Printout) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ T ด้านความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของกลุ่มตัวอย่าง

Paired Samples Statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Posttest	31.13	31	.846	.152
	Pretest	22.74	31	2.049	.368

Paired Samples Correlations				
		N	Correlation	Sig.
Pair 1	Posttest & Pretest	31	.078	.679

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	Posttest - Pretest	8.387	2.155	.387	7.597	9.178	21.667	30	.000

ภาคผนวก ๓

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท

Lesson plan

Unit : Restatement clue

Topic : Health

Class : Matthayomsuksa 4

Strand : 1(1.1)

Date planned to teach:

Time: 25 minutes

Terminal Objectives:

- To identify the type of restatement clue from the context
- To identify the meaning of the word from the context clue
- To notice the type of restatement clue from the sentences
- To identify and analyze the type of restatement clue that appears in the context
- To identify the clue and the context in the sentences
- To identify word meaning and type of restatement clue

Enabling Objectives:

- To choose the word meaning from the context
- To study the vocabulary about health, sickness, treatment, and medical equipment
- To study restatement clues, the students will learn to analyze vocabularies in terms of restatement

Concept

clues

restatement

that use to guess the unknown words in the theme of health. After studying the content of the

clue, the students can identify the meaning of the unknown word from the restatement clue words which are given in the context.

- Expected Behaviors:** Students cooperate in all activities very well.
 Students have interactions with each other.
- Teacher's Aim:** The teacher encourages students to participate actively in class
- Language Focus:** 1. Skills: reading and writing
- Materials:** 1. Handout of restatement clue
 2. Worksheet and exercise for restatement clue

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
Notice		- Encourage students to read and notice the restatement clue from the conversation in the handout and answer the questions 1. What does the bold word mean? 2. Can you see the meaning of the bold word? 3. How do you know the	- Read and notice the conversation in the handout and answer the questions about the restatement clue	Handout about the restatement clue

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
Study	Restatement clue: or, that is, in other words,-	<p>meaning of the bold word? Which word is the clue that helps you guess the unknown word?</p> <p>- Let the students read the handout about the restatement clue and their meaning:.....-</p> <p>- Let the students give the summary of the restatement clue</p>	<p>- study the restatement clue and their meaning in the handout</p> <p>- Give the summary of the restatement clues from the handout</p>	Handout about the restatement clue
Practice	Restatement clue: or, that is, in other words,-	<p>- Let the students circle the word that is the restatement clue in each item and underline the meaning of the given words in exercise 1</p>	<p>- Circle the word that is the restatement clue in each item and underline the meaning of the given words in exercise 1</p>	Handout and exercise 1

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
Use	Restatement clue: or, that is, in other words, "....."	- Encourage the students to read the sentences and then choose the correct vocabulary and the appropriate clue.	- Students read the sentences and then choose the correct vocabulary and the appropriate clue.	Handout and exercise 2
Extended activity	Restatement clue: or, that is, in other words, "....."	- Let the students find the text which consisted of restatement clues and then make lists of vocabulary restatement clues and meaning in the table	- Student finds the text which consisted of restatement clues and then makes lists of vocabulary restatement clues and meaning in the table	Extended activity worksheet

Evaluation: identify the context clue and the meaning

Score	Identification	Point
Practice stage (20 points / 10 items) Restatement clue & meaning	Identify restatement clue	1 point
	Meaning	1 point
Use stage (10 points / 5 items) Restatement clue & meaning	Identify restatement clues and the correct vocabulary that relates to the context	2 point
	Total	30 points

Unit 3 Health

3. Health (สุขภาพ) Sickness (โรคร้ายไข้เจ็บ) การรักษา (Treatment) อุปกรณ์ทางการแพทย์ (Medical equipment)

healthy	suggestion	temperature
cure	disease	injure
breath	crutches	wheelchair
emergency	ambulance	danger
colorblind	heart attack	sunstroke
surgeon	risky	protein
calorie	suffering	tinnitus
therapist	iridology	diagnosed
allergy	bandage	prescription
stethoscope	syringe	thermometer
operation	acupuncture	arachnophobia

Restatement clue

เรื่อง การใช้ตัวชี้แนะบริบทการกล่าวซ้ำ (Restatement clue) ในการเดาความหมายคำศัพท์จาก
บริบท

Notice

What's the matter with you, Bruce? You don't look so well!

I ate sea food for dinner yesterday. After a few minutes the rash and spot were on my body. It's very itchy.

Are you allergic to seafood?

Allergic to seafood? What do you mean? I don't understand!

Allergic or a sensitive symptom from something you eat such as pain or rash on your body.

Oh, I see. I think I am allergic to seafood because I ate lots of crabs last night. I have to see the doctor now.

1. What does the bold word mean?
2. Can you see the meaning of the bold word?
3. How do you know the meaning of bold word? Which word is the clue that help you guess the unknown word?

Study

ตัวชี้แนะการกล่าวซ้ำ (Restatement clue) เป็นการบอกความหมายโดยการกล่าวหรือพูดซ้ำ โดยอาจบอกความหมายไว้ในวงเล็บ ในระหว่างเครื่องหมายขีดยาว (— —) หรืออาจอยู่ในเครื่องหมายจุลภาค (,) หรือหลังคำจำพวก “that is ...”, “ or ...”, “in other words ...” โดยที่ได้ให้คำอธิบายความหมายไว้อย่างเพียงพอแล้ว สามารถหาความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยสังเกตข้อความที่กล่าวซ้ำ โดยข้อความที่กล่าวซ้ำนี้จะอยู่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ยากหรือคำศัพท์ใหม่ ตัวอย่างเช่น

- Nancy is in a **heart attack**, that is, her heart is blocked when the blood flows.
- Mary has **tinnitus**, in other words, she has a condition of the ear in which suffering from it hears noises such as ringing.
- The cause of **disease** or illness occurs from viruses and bacteria in the air.

จากประโยคตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า restatement clue ได้แก่คำว่า *that is, in other word, or* มีความหมายว่า กล่าวได้ว่า, เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า หรือ โดยใช้ช่วยอธิบายคำศัพท์ยาก และช่วยให้ผู้อ่านเดาคำศัพท์จากบริบทได้

Practice

แบบฝึกหัดที่ 1 Restatement Clue

Directions: Identify the restatement clue by a circle the restatement clue and underlining the context that conveys the meaning. (20 points)

Example

The doctor said Max is in colorblind condition that is he cannot tell the deference between the certain colors.

1. The doctor uses a **stethoscope** or medical equipment used to listen to the patient's breath.
2. The doctor does the **operation**, in the same way, he cut a body for a medical reason.
3. If you 've got a broken leg, you should use the **crutch** or the stick to support you in walking.
4. **Acupuncture** or treatment with needles put into the skin is a very popular treatment for Chinese people.
5. **Bandage**, that is, a strip of cloth used to cover the wound from dust or bacteria.
6. The doctor has to **diagnose** his patient, that is, he has to examine the character of disease or a problem.
7. **Prescription** - a piece of paper that written by the doctor about the detail of the drug - that someone needs.
8. A person who has got an **Arachnophobia** or a very strong fear of a spider might not enter a room where there is a spider.
9. Mary has got faint because she spent much time from the sun, in other words, she has got **sunstroke**.
10. A dentist is giving **suggestions** or advice about cleaning the tooth.

Use

แบบฝึกหัดที่ 2 Restatement Clue

Directions: Read the sentence and then choose the correct vocabulary and the appropriate clue. (10 points)

Example

The doctor said Max is in condition he cannot tell the difference between the certain colors.

- a. colorblind / that is b. acupuncture / or c. operation / in other word

1. If you've got a broken leg, you should use the, the stick to support you in walking.

- a. crutch / or b. bandage / that is c. diagnose/ in other word

2. The doctor have to his patience,he has to examine the character of disease or a problem

- a. prescription / that is b. sunstroke / or c. diagnose / that is

3 - a piece of paper that written by the doctor about the detail of drug that someone needs.

- a. suggestion / that is b. Prescription /- c. operation / ,...,

4. Mary has got faint because she spent much time from the sun she has got

- a. Arachnophobia / that is b. operation / in other word c. sunstroke / in other word

5. A dentist is giving advice about cleaning the tooth.

a. suggestion / or

b. operation / or

c. a stethoscope / or

Extended activity

Directions: Find a reading passage and search for restatement clues in the text and then write the unknown words, restatement clue, and give the meaning of the unknown word.

No.	Unknown word	Restatement clue	Meaning
1			
2			
3			
4			
5			

Lesson plan

Unit : Example clue
4

Topic : Technology & gadget

Class : Matthayomsuksa

Strand : 1(1.1)

Date planned to teach:

Time: 25 minutes

Terminal Objectives:

- To identify the type of example clue from the context
- To identify the meaning of the word from the context clue
- To notice the type of example clue from the sentences
- To identify and analyze the type of example clue that appears in the context
- To identify the clue and the context in the sentences
- To identify word meaning and type of example clue
- To choose the word meaning from the context

Enabling Objectives:

- To study the vocabulary about technology, science, and gadget

Concept

- To study example clues, the students will learn to analyze vocabularies in terms of example clues that use to guess the unknown words in the theme of technology & gadget. After studying the content of the example clue, the students can identify the meaning of the unknown word from the example clue words which are given in the context.

Expected Behaviors:

Students cooperate in all activities very well.

Students have interactions with each other.

Teacher's Aim: The teacher encourages students to participate actively in class

Language Focus:

1. Skills: reading and writing

Materials:

1. Handout of example clue
2. Worksheet and exercise for example clue

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
Notice		Encourage students to read and notice the example clue from the conversation in the handout and answer the questions 1. What are the examples of computer hardware? 2. What does computer hardware mean? 3. How do you know the	Read and notice the conversation in the handout and answer the questions about the example clue	Handout about the example clue

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
Study	<p>Example clue</p> <p>such as, for example, for instance, like, including, especially</p>	<p>meaning of computer hardware? Which word is the clue that helps you guess the unknown word?</p> <p>- Let the students read the handout about the example clues and their meaning.</p> <p>- Let the students give the summary of the example clue</p>	<p>- Study the example clues and their meaning in the handout</p> <p>- Give the summary of the example clues from the handout</p>	Handout about the example clue
Practice	<p>Example clue</p> <p>such as, for example, for instance, like, including, especially</p>	<p>- Let the students circle the word that is the example clue in each item and underline the meaning of the given words in exercise 1</p>	<p>- Circle the word that is the example clue in each item and underline the meaning of the given words in exercise 1</p>	Handout and exercise 1

Steps	Contents	Teacher's activity	Students' activity	Teaching aids
Use	Example clue such as, for example, for instance, like, including, especially	- Encourage the student to read the sentence. And then write the example clue and then choose the correct meaning of the unknown words.	- Students write the example clue and then choose the correct meaning of the unknown words.	Handout and exercise 2
Extended activity	Example clue such as, for example, for instance, like, including, especially	- Let the students find the text which consisted of example clues and then make lists of vocabulary example clues and meaning of the unknown words into the table.	- Students find the text which consisted of example clue and then makes lists of vocabulary example clues and meaning of the unknown words into the table.	Extended activity worksheet

Evaluation: identify the context clue and the meaning

Score	Identification	Point
Practice stage (24 points / 12 items) Example clue & meaning	Identify example clue	1 point
	Meaning	1 point
Use stage (10 points / 5 items) Example clue & meaning of the unknown word	Identify example clue	1 point
	Identify the meaning of the unknown word	1 point
Total	34 points	

Unit 4 Technology & gadget

4. Technology (เทคโนโลยี): Science & technology (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี),
Gadget (อุปกรณ์)

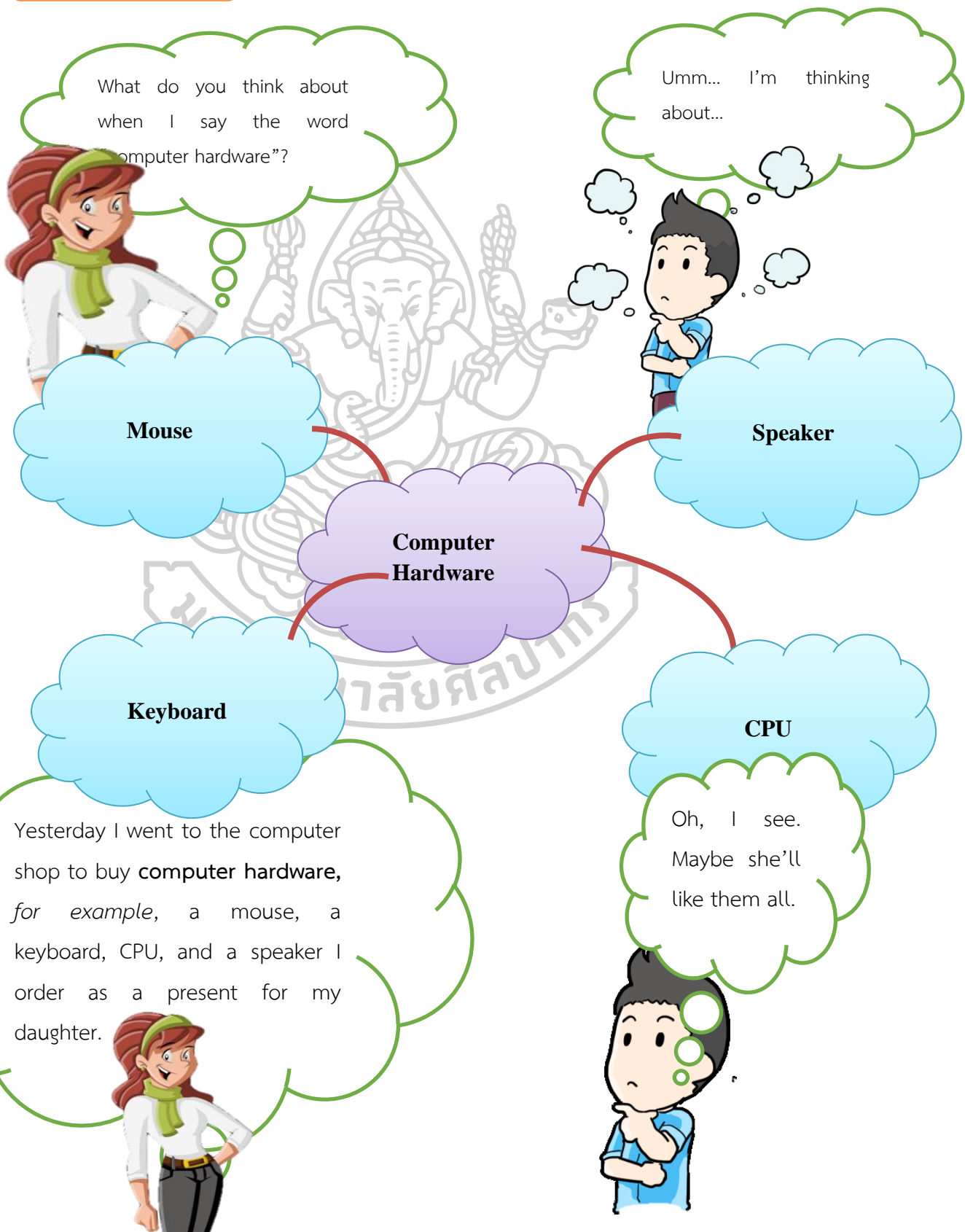
gadget	invention	experiment	innovation
poison gas	toxic waste	petroleum	electric
procession	arrange	constantly	fuel
poisonous	aeronautic	screenager	chat

Example clue

เรื่อง การใช้ตัวชี้แนะบริบทการยกตัวอย่าง (Example clue) ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

Notice

1. What are the examples of computer hardware?
2. What does computer hardware mean?
3. How do you know the meaning of computer hardware? Which word is the clue that help you guess the unknown word?

Study

ตัวชี้แนะการยกตัวอย่าง (Example clue) เป็นการบอกความหมายโดยการบรรยายโดยใช้ตัวอย่าง เป็นการให้ตัวอย่างประกอบอธิบายความหมาย ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายจากตัวอย่าง โดยมีคำและวลี ต่อไปนี้ such as, for example, for instance, including, like, especially ตัวอย่าง เช่น

This shop sells musical **instruments**, such as guitars, flutes, violins, clarinets, and trumpets.

จากประโยคข้างต้น คำว่า instrument จะหมายถึง เครื่องดนตรี โดยมีตัวชี้แนะในบริบท คือ such as

จากประโยคตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า Example clue ได้แก่คำว่า **such as, for example, for instance, like, including, especially** มีความหมายว่า เช่น, ตัวอย่างเช่น , รวมไปถึง, โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยใช้ช่วยอธิบายคำศัพท์ยาก เพื่อที่จะใช้ในการยกตัวอย่างของคำศัพท์ยาก และช่วยให้ผู้อ่านเดาคำศัพท์จากบริบทได้

Practice

แบบฝึกหัดที่ 1 Example Clue

Directions: Identify the example clue by a circle the example clue and underline the context that conveys the meaning.

Example

I went to the computer shop to buy the **computer hardware**, for example, a mouse, a keyboard, CPU, and a speaker I order as a present for my daughter.

1. I have bought a laptop and get new **gadgets** for free. For example, the shop has given me a camera, video and translator applications.
2. The famous **inventions** that Thomas Alva Edison had developed are useful for the world population, especially electric light that is still being used today.
3. The big problem for teenagers nowadays is a **screenager**. It is like spending a lot of time on a screen, whether it is on the mobile phone or the netbook.

4. The scientists have to do **experimenting** before summarizing the result. For instance, they have to try something to discover what it is like or to find out more about it.
5. There are many **innovations** to assist you to do activities more easily such as action cameras, GPS watches, and smartphones.
6. People can be sick if they got lots of **poison gas**, especially Carbon monoxide, Hydrogen cyanide, Carbon dioxide.
7. Do not litter **toxic waste**, such as oil, battery, and chemical solution into the water. It causes dirty rivers.
8. You can **chat** with your friends on your smartphone by using the application including Messenger, Line, and Instagram direct message.
9. Cars use **petroleum** energy to drive. For instance, the truck uses Diesel's engine for driving.
10. A big energetic company in Thailand has invented new **electric** vehicles **such as** electric cars, sky trains, and electric motorcycles.
11. The main **fuels** that we use in daily life come from 3 types such as solid, liquid, and gas.
12. Nowadays parents can buy **aeronautic** toys such as model airplanes, plane bricks, and drones in the toy shop.

Use

แบบฝึกหัดที่ 2 Example Clue

Directions: Write the example clue and then choose the correct meaning of the unknown words below.

Example

Rebecca sells the **computer hardware** *for example* scanner, monitor, and printer.

Example Clue : *for example*

What does “Computer hardware” mean? :

- a. It means the collection of physical parts of a computer system.
- b. It means programs that contained in the computer.
- c. It means the display on the monitor.

1. There are lots of **inventions** of Steve Jobs’ company had developed especially Apple products that is excellent performance.

Example Clue :

What does “inventions” mean?

- a. Things that were never created before
- b. The steps of creating something
- c. An application that only use with iPhone

2. The new **innovation** helped people do activities in the house easier such as smart lighting control , temperature control system, and monitoring system .

Example Clue :

What does “innovation” mean?

- a. The new way of eating
- b. The lifestyle for people who live in the countryside
- c. The development of new products designs or ideas

3. Nowadays, many of industries use the new technology to reduce **poison gas** especially Carbon monoxide, Hydrogen cyanide, Carbon dioxide.

Example Clue :

What does “poison gas” mean?

- a. A gas that people used for cooking
- b. A gas that is used to kill people, especially in a war
- c. A gas that is needed by animals and plants to live.

4. Please put the **toxic waste**, such as oil, battery, and chemical solution into the red bin.

Example Clue :

What does “toxic waste” mean?

- The waste recycling that can be made into new material
- An unwanted chemical that are the result from industry and harmful to living things
- The organic waste that people use for making the different type of

5. Lots of car use the **petroleum** energy to drive. For instance , the lorry uses Diesel’s engine for driving.

Example Clue :

What does “petroleum” mean?

- A gas found underground that is used as a fuel
- A liquid natural gas that is commonly used in household for cooking
- A dark, thick oil obtained from under the ground and made into fuels such as gas and heating oil, and used in making plastics

Extended activity

Directions: Find a reading passage and search for example clues in the text and then write the unknown words , example clue, and give the meaning of the unknown word.

No.	Unknown word	Example clue	Meaning
1			
2			
3			
4			
5			

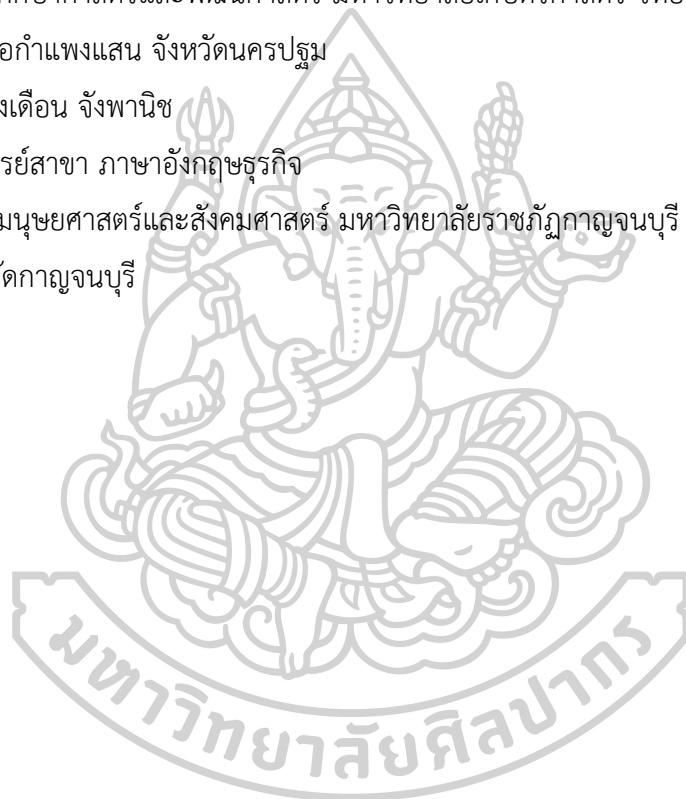

ภาคผนวก ต

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยและขออนุญาตทดลองเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันตียะ
 อาจารย์สาขา การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
 อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
2. อาจารย์ ดร. จิราภรณ์ กาแก้ว
 อาจารย์สาขา การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
 อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
3. อาจารย์ดวงเดือน จังพานิช
 อาจารย์สาขา ภาษาอังกฤษธุรกิจ
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี อำเภอเมือง
 จังหวัดกาญจนบุรี

ที่ อว 8606 (นส) 40๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันดิยะ

ด้วย นางเพ็ญประภา อินทร์สุข รหัสประจำตัว 60254311 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " การพัฒนา
แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (ขส.) / 408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จิราภรณ์ กาแก้ว

ด้วย นางเพ็ญประภา อินทร์สุข รหัสประจำตัว 60254311 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " การพัฒนา
แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากขู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (อ.ล.)/409

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ดวงเดือน จังพานิช

ด้วย นางเพ็ญประภา อินทร์สุข รหัสประจำตัว 60254311 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " การพัฒนา
แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทองผาภูมิวิทยา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	เพ็ญประภา อินทร์สุข
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุพรรณบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ) (เกียรตินิยมอันดับ 2) วิชาเอกการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษศึกษา จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	200 หมู่ 3 ตำบลหนองโอง อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี

